พระกษิติครรภ์มหาโพธิสัตว์

นโม ตี่ จ่าง อ้วง ผ่อ สัก

地獄未空誓不成佛

衆生度盡方證菩提

<u>พระคาถาหัวใจ</u> : งัน, ปอ, ลา, มก, เรง, ทอ, เน่ง, ซอ, ผ่อ, ฮอ,

พระองค์ท่านได้ปณิธานไว้ว่า พระองค์จะโปรดหมู่สัตว์นรกภูมิทั้งหมด ให้พ้นทุกข์ฯ

南無阿彌陀佛

นโมพระอมิตาพุทธเจ้า

南無大勢至菩薩

นโมพระมหาสถามปราปต์โพธิสัตว์

南無觀世音菩薩

นโมพระอวโลกิเตศวรโพธิสัตว์
(พระแม่กวนอิม)

สุขาวดี พุทธเกษตร

บรรยายพระสูตร ออนิท่ออุ๊ก (เกง)

南無地藏菩薩

นะ โม ตี้ จ้าง ผู ซ่า

地藏菩薩願言：

地獄未空，誓不成佛

眾生渡盡，方證菩提

คำปฏิญาณของพระกษิติครรภโพธิสัตว์ :

หากนรกยังไม่ว่าง มิเยื้องย่างพุทธภูมิ

โปรดสัตว์จนหมดสิ้น จึงถวิลส่นิพพาน

佛學淺說4

地藏菩薩本願經淺譯

พระกษิติครรภโพธิสุัตว์
โปรดสัตว์

萬古勳名垂竹帛
千秋義勇壯山河
純足金

佛
โลกิเตศวรบรมมหาโพธิสัตย์
พระศรีอริยเมตไตรย
ทรงพระเจริญ

元天上帝
碣石玄武山佛祖像

พลังแห่ง 八 ข่วย

ฟ้า ดิน ประทานให้มา สาธุ

天公賜福

มหายันต์ ๙ องค์

หนังสือเล่มนี้เก็บไว้ ระลึกถึงเมื่อยามเกิดภัยพิบัติ
ป้องกันอันตรายได้นานาประการ
ทั้งตัวเราและครอบครัว
พระเมตตาเบื้องบนให้มา
เป็นแผ่นศิลาจารึกลอยลงมาจากฟ้า
ณ ภูเขาน่ำไฮ้ เมืองปักกิ่ง

ขอเชิญมานมัสการ อยู่ไล้กวงอิม ตี่จ่างอ้วงผ่อสัก
พระกษิติครรภ์มหาโพธิสัตว์ได้ที่

วัดถ้ำผาวังจันทร์ ต.หลุมรัง อ.บ่อพลอย จ.กาญจนบุรี

โทร 034-531645 – 034-531649

สวัสดี สาธุชน ผู้ใจดี เอื้ออาทร

ช่วยสวดมนต์ ขอพรจากพระเจ้า พุทธองค์รัตนตรัยรวมพลังจิตมาเป็นหนึ่ง ต่างกายแต่ใจเดียวกัน ขอให้ทั่วสากลจักรวาล โลกมนุษยชาติให้บรรลุสันติสุข หมดสิ้นภัยพิบัติทั้งปวง ณ บัดนี้ด้วยเทอญ ตลอดไปชั่วนิรันดร์ ขอให้สัตว์โลกสรรพสิ่งทั้งหลายเข้าถึงพระธรรมสวดมนต์ รักษาศีล สมาธิ ภาวนาและให้ทาน ตราบเท่าเข้าสู่สวรรค์พระนิพพาน ณ บัดนี้ด้วยเทอญ อย่ารอภัยมาถึงตัว เดี๋ยวจะแก้ไขไม่ทันอย่าประมาทในกองสังขารให้ทำปฏิบัติไวๆ(หัวใจพระพุทธะ ละความโลภ โกรธหลง ให้หมดสิ้นในหัวใจให้ละบาปบำเพ็ญบุญเหตุที่ไม่ดีสิ่งที่ไม่ถูกต้องหมดสิ้นไป ทำความดีให้ถึงพร้อมทุกขณะจิตทุกลมหายใจเข้าออก จงทำจิตของตนเข้าถึงความจริงทุกประการ จงมองดูจิตใจตน พิจารณาสังขารอยู่เนืองนิจ หยั่งรู้จิตใจตนให้มีสติรู้อารมณ์ของจิตจงทำจิตของตนอยู่นิ่งเหมือนพุทธะ ดีอยู่ที่ละ พระอยู่ที่จริง พุทธะอยู่ที่จิต นิพพานคือความหลุดพ้น ก่อนๆ ตายเธอจงเดินทางไปเพื่อเกื้อกูลเพื่อประโยชน์สุขของสัตว์โลกทั้งหลาย ให้มีความรัก ความดี ความสามัคคีเกื้อกูลซึ่งกันและกันช่วยพิมพ์บอกต่อๆ กันไปเป็นกุศลแรง

จงทำดี มีศีลธรรม ถือความสัตย์

ทาน ศีล ภวนา

ทำให้ถึงพร้อม ทุกขณะจิตทุกลมหายใจเข้าออก

ทำความดีด้วยความบริสุทธิ์ใจ

ทำความดีด้วยความตั้งใจมั่น

จาคะแห่งความดี

ขออนุโมทนา สาธุ ในความดีของท่าน

โอ้โลกนี้ไม่ใช่ของเรา

พระสัมมาสัมพุทโธ

นะ โม พุท ธา ยะ, มะ อะ อุ, นะ มะ พะ ธะ

ศีล สมาธิ ปัญญา

ให้ ศรัทธา ปฏิบัติ ศึกษา

สวดมนต์ รักษาศีล สมาธิ ภาวนา และให้ทาน
จะทำให้เราปราศจากทุกข์ทั้งปวง นิพพานะปัจจะโยโหตุ

กาลเวลาล่วงเลยไม่คอยใคร สังขารนั้นเกิดมารอความตาย
เราเกิดมาทำไมต้องเกิดมา ตายแล้วไซร้จะไปแห่งหนใด
จงรีบทำจะรอถึงความตาย จะเสียดายที่เราไม่ได้ทำ
บุญเท่านั้นเป็นตนของตนเอง หมั่นฝึกจิตให้รู้แจ้งเห็นจริง
โอ้สสารเป็นเพียงสิ่งสมมติ ละปล่อยวางให้ว่างของจริงแท้

โอ้โลกนี้ไม่ใช่ของเรา

มูลนิธิพระศรีอริยเมตไตรยโย

พระแม่อวโลกิตเตศวรบรมมหาโพธิสัตว์

ทรงพระเจริญ

พระกษิติครรภมหาโพธิสัตว์

โปรดสัตว์

รวบรวมเรียบเรียงโดย คุณคณาศักร (เฮียเฮง) วรสิทธิศาสตร์

พุทธบริษัท ๔ ร่วมสร้างเป็นธรรมทาน ท่านผู้มีจิตศรัทธาที่จะพิมพ์ถวาย เพื่อเป็นธรรมทานในครั้งต่อไปให้โอนเงินเข้าบัญชีของมูลนิธิพระแม่อวโลกิเตศวรบรมมหาโพธิสัตว์

บัญชี ธนาคารกสิกรไทย สาขา ตลาดพลู บัญชีออมทรัพย์

เลขที่บัญชี 002-2-75709-1 นายคณาศักร วรสิทธิศาสตร์

สาธุชน ท่านใด ร่วมพิมพ์ร่วมสร้าง พระธรรม ติดต่อมาที่

เลขที่ 1499/4 ตลาดพลู ถ.เทอญไท ซอย35 ธนบุรี ก.ท.ม. 10600

โทร 02-4650-316 หรือที่ (เฮียเฮง) 081-6666-839

อ.โจว ชิง ฟ่ง แปล

แจกฟรี

โปรดเก็บไว้ที่สูง

卍

ขอแผ่บุญเป็นไปเพื่อ
แรงอธิษฐานจิต เจตนารมณ์ที่สร้าง
พระธรรมพระกษิติครรภโพธิสัตว์ให้เป็นธรรมทาน

๑. เพื่อเผยแพร่บำรุงพุทธศาสนาสืบต่อไป ก้องกังวาฬไปทั่วเอกภพสากลจักรวาล

๒. เพื่อให้ประเทศไทยแคล้วคลาด ปลอดภัยทั้งปวงทั่วนิรันดร์เผ่งอังเฮง ความชั่วร้ายทั้งหลายทั้งปวงหมดสิ้นไป ณ บัดนี้ ในผืนแผ่นดินไทยสาธุอยู่ดีมั่งมีศรีสุขทั่วหน้ากัน สาธุ

๓. เพื่อให้ทั่วสากลจักรวาล โลกมนุษยชาติหมดสิ้นภัยพิบัติทั้งปวง ณ บัดนี้ ตลอดไปชั่วนิรันดร์ให้เข้าถึงพุทธธรรม สวดมนต์ รักษาศีล สมาธิภาวนา และให้ทานตราบเท่าเข้าสู่สวรรค์ พระนิพพาน ณบัดนี้ด้วยเทอญจงมีนิพพานสมบัติ สาธุในความดีของท่าน

สพฺพทานํ ธมฺมทานํ ชินาติ

การให้ธรรมเป็นทาน ชนะการให้ทั้งปวง

อานิสงส์ของการแจกหนังสือธรรมะเป็นทาน

๑. กรรมเวรจากอดีตชาติจะได้ลบล้าง

๒. หนี้เวรจะได้คลี่คลาย พ้นภัยจากทะเลทุกข์

๓. โรคภัยไข้เจ็บจากเจ้ากรรมนายเวรจะพ้นไป

๔. สามีภรรยาที่แตกแยกจะคืนดีต่อกัน

๕. วิญญาณของเด็กที่แท้งในท้องจะได้ไปเกิดใหม่

๖. กิจการงานจะราบรื่นสมความปรารถนา

๗. บุตรจะเฉลียวฉลาดเจริญรุ่งเรือง

๘. บารมีคุ้มครองลูกหลานให้อยู่เย็นเป็นสุข

๙. พ่อแม่จะมีอายุยืน ร่างกายแข็งแรง

๑๐. ลูกหลานเกเรจะเปลี่ยนแปลงเป็นคนดี

๑๑. วิญญาณทุกข์ของบรรพบุรุษจะพ้นจากถูกทรมานไปสู่สุคติ

****

สาธุชนท่านใด ร่วมพิมพ์เผยแผ่พระพุทธะธรรมเป็นการเสริมดวงวาสนาบารมีให้เจริญรุ่งเรืองสืบทอดพระพุทธศาสนาสืบต่อไป ให้ติดต่อมาที่ **มูลนิธิพระแม่อวโลกิเตศวรบรมมหาโพธิสัตย์** **โทร 02-4650-316** สาธุ...ในความดีของทุกท่าน สาธุ...สาธุ...สาธุ...

(ไต่ ปุย จิ่ว)

มหากรุณาธารณีสูตร

นำ มอฮอลาตันนอตอลา เหย่เย • นำมอออ ลี เย • พอ ลู กิด ตี ซอปอลา เย • ผู่ที่สักตอพอเย • หม่อฮอสักตอพอเย • หม่อฮอเกียลูนี เกียเย • งัน • สักพันลาฟาอี • ซู ตันนอตันเซ • นำมอเสิดกิต ลี ตอ อี มง ออ ลี เย • พอ ลู กิต ตี สิด ฟูลาเลงทอพอ • นำมอนอลากิน ซี • ซี ลี หม่อฮอพันตอซาเม • สักพอออทาเตาซีพง • ออ ซี ยิน • สักพอสักตอ นอมอ พอสักตอ นอมอพอเค • มอฟาทาเตา • ตัน จี ทอ • งันออพอ ลู ซี • ลู เกีย ตี • เกียลอตี • อี ซี ลี • มอ ฮอ ผู่ ที สักตอ • สักพอสักพอ • มอลามอลา • มอ ซี มอ ซี ลี ทอยิน • กี ลู กี ลู กิด มง • ตู ลู ตู ลู ฟา เซ เย ตี • มอฮอฟาเซ เย ตี • ทอลาทอลา • ตี ลี นี • สิก ฟู ลา เย • เจ ลา เจ ลา • มอมอฟามอลา • หมก ตี ลี • อี ซี อี ซี • สิดนอสิดนอ • ออ ลาเซียงฟูลาเซ ลี • ฟาซอฟาเซียง • ฟู ลา เซ เย • ฟู ลู ฟู ลู มอ ลา • ฟู ลู ฟู ลี ซี ลี • ซอลาซอลา • เสิดสีเสิดลี • ซู ลู ซู ลู • ผู่ ที เย ผู่ ที เย • ผู่ ทอ เย ผู่ ทอ เย • มี ตี ลี เย • นอลากิน ซี • ตี ลี สิด นี นอ • พอเยมอนอ • ซอพอฮอ • เสิดทอเย • ซอพอฮอ • มอฮอเสิดทอเย • ซอพอฮอ • เสิดทอยี อี • สิดพันลอเย • ซอพอฮอ • นอลากิน ซี • ซอพอฮอ • มอลานอลา • ซอพอฮอ •เสิดลาเจง ออหมกเคเย • ซอพอฮอ • ซอพอ มอฮอออเสิดทอเย • ซอพอฮอ • เจ กิด ลา ฮอเสิดทอเย • ซอพอฮอ • ปอ ทอมอกิดเสิดทอเย • ซอพอฮอ • นอ ลา กิน ซี พันเค ลา เย • ซอพอฮอ • มอ พอ ลี เซงกิด ลา เย • ซอพอฮอ • นำมอฮอ ลาตันนอตอลา เย เย • นำ มอ ออ ลี เย • พอ ลู กิต ตี • ซอพันลาเย • ซอพอฮอ • งัน เสิด ติน ตู • มันตอลา • ปัดทอเย • ซอพอฮอ •

บุญวาสนาที่ได้จากการสวดมหากรุณามนตร์คาถา

1. มีความสุขสบาย ปราศจากโรคภัย มีอายุวัฒนะ ได้ความ มั่งคั่งกำจัดความบาปอกุศลกรรมทั้งหลายที่ได้ทำไว้ปราศจากภยันตราย เพิ่มพูลบุญวาสนาสำเร็จผลในกุศลอินทรี พ้นจากความหวั่นกลัวเมื่อจะถึงแก่กรรม จะได้ไปจุติตามพุทธเกษตรดั่งที่ต้องการ

2. ผู้ที่สวดมนต์นี้ จะรักษาโรคแปดหมื่นสี่พันชนิดในโลกนี้ให้หายได้

3. เมื่อไปนั่งฟังเพ่งฌานสมาธิตามป่าภูเขา ถ้ามีภูตผีปีศาจ สวดมนต์

จบเดียว พวกผีจะถูกจองจำไว้หมด

4. ถ้าสวดตามวิธีแล้ว พระอวโลกิเตศวรโพธิสัตว์ จะให้ เทพเจ้าและวชิระธรติดตามปกปักษ์รักษาไม่ห่างไปจากผู้นั้น เสมือน ป้องกันดวงตาและชีวิตของตน

5. ถ้าสรรพสัตว์ขอพรในชาตินี้ประการใดๆ ให้สมาทาน กินเจ 21 วันโดยบริสุทธิ์ และสวดธารณีนี้ จะได้สมความประสงค์ ทุกประการ

ใจความมหากรุณาธารณีสูตร

หมอบกาย วจีค้อม	มโนน้อม เปี่ยมศรัทธา
กราบตรัย รัตนา (พระพุทธ พระธรรม พระสงฆ์)	เป็นที่พึ่ง ตราบนิรันดร์
อีกองค์ อริยะ	หน่อพุทธะ อรหันต์
เปี่ยมด้วย เมตตาธรรม	ที่พึ่งมั่น อันการุณย์
เดชะ พระตรัยรัตน์	โพธิสัตว์ เทิดพระคุณ
นำสอน แลเกื้อหนุน	สรรพสัตว์ สู่นิพพาน
(นะโม) "อวโล กิเตศวร"	สัตว์ทั้งมวล น้อมสักการ
ภูตผี ปีศาจมาร	ยอมสยบ นบวันทา
"กรุณา ธารณี"	รัศมี กรุณา
ส่องจิต เกิดปัญญา	อวิชชา มลายไป
(โอม)...ตื่นเถิด สาธุชน	จงนำตน ให้พ้นภัย
อย่ามัว แต่หลับไหล	ปลุกตนตื่น สร้างกุศล

ราชา สิงหราช ทรงประกาศ มหามนตร์
ท่ามกลาง นภดล ด้วยปัญญา ปฏิภาณ
ทรงมี อิสระ ดั่งราชะ ผู้กล้าหาญ
ไป่มี ใครบงการ ปณิธาน พิสุทธา
ขจัด พิษภัยพาล ที่หมู่มาร มุ่งรามา
พ้นโลภ โมห์ โทสา สู่วิมุต หลุดบ่วงมาร

มหา โพธิสัตว์ ทรงยืนหยัด อนันต์กาล
ทรงถือ ปทุม - มาลย์ พร่ำสอนสัตว์ ด้อยปัญญา
พักตร์ดุจ สิงหราช ทรงอำนาจ วาสนา
ขว้างหยก ปราบมารา กิเลสร้าย ให้กลายดี
ทรงถือ ตะบองใหญ่ ระวังภัย มารอัปรีย์
ด้านซ้าย โลกเรามี เหล่ามารร้าย"กาพมาร"

พลิ้วแผ่ว แว่วเสียงสังข์ ดุจมนตร์ขลัง วิเวกหวาน
กลับจิต ชั่วแห่งมาร สู่พุทธะ สุดปรีดา
(นะโม)"อวโล กิเตศวร" ข้าฯ ทั้งมวล น้อมสักการ์
ผู้สวด มนตร์คาถา สู่สันติ พระนิพพาน

(มหา กรุณา ธารณี)

สารบัญ

องค์สมเด็จ พระสัมมาสัมพุทธเจ้าศากยมุนี

พระอมิตาภพุทธเจ้า
พระมหาสถามปราปต์โพธิสัตว์ พระอวโลกิเตศวรโพธิสัตว์

พระกษิติครรภโพธิสัตว์
บทสวดภาวนา "น่ำ โม ตี้ จั้ง อ้วง ผู่ ซ่ะ" ท่อง ๙ จบ

"ดาวดึงส์" คือแดนสวรรค์ชั้นที่ ๒ ตั้งอยู่บนยอดเขาพระสุเนรุราชซึ่งบริเวณเชิงเขาโดยรอบเป็นที่สถิตอยู่ของท้าวจตุโลกบาล ได้แก่เทพยดา ๔ พระองค์ผู้ดูแลรักษาโลกทั้ง ๔ ทิศ

สวรรค์ชั้นดาวดึงส์นี้ มีเมืองสวรรค์ ๔ เมืองตั้งอยู่รอบทั้ง ๔ ทิศ ซึ่งแต่ละทิศก็ยังมีเมืองสวรรค์อีกทิศละ ๘ เมืองดังนั้นเมื่อรวมกันแล้วดาวดึงส์เทวโลกจึงมีเทพยดาชั้นผู้ใหญ่ คอยดูแลรักษาอยู่ทั้งหมด ๓๓ องค์ โดยมีสมเด็จพระอมรินทราธิราชเป็นอธิบดีเทพสูงสุด

ณ ใจกลางดาวดึงส์ มีพระตำหนัก "สัตตรัตนพิมาน" อันเป็นทิพยสถานที่ซึ่งองค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าทุกพระองค์จะถือเป็นพุทธประเพณีเสด็จมาประทับเข้าพรรษา

บทที่๑ ดาวดึงส์เทวโลก

บริเวณโดยรอบพระตำหนักและบันไดทางขึ้นทั้ง ๔ ด้านปูลาดด้วยทองคำ มีประตูทอง ๕ ประตูใหญ่ แต่ละประตูใหญ่จะแบ่งเป็นประตูทางเข้าอีกช่องละ ๕๐๐ ประตูเล็ก เสา พื้นและผนังภายในพระตำหนักล้วนประดับประดาด้วยอัญมณีล้ำค่าอันได้แก่ ทอง เงิน มุกดา แก้วมณี เพชร ไพฑูรย์ และแก้วประพาฬ เป็นที่รุ่งเรืองงดงามวิจิตรบรรจงยิ่งนัก

ทางด้านตะวันออกเฉียงเหนือของพระตำหนัก มีต้น “ปาริจฉัตตกพฤกษ์” สูงถึงร้อยโยชน์ยามที่ผลิดอกบานจะส่งกลิ่นหอมฟุ้งตลบอบอวลไปทั่วชั้นฟ้า

ส่วนทางด้านตะวันตกเฉียงใต้ของพระตำหนักมีธรรมสถานสำหรับเป็นที่ให้เหล่าทวยเทพเทวาทั้งหลายมาร่วมชุมนุมและสนทนาซักถามข้อธรรมะ

ในกาลนั้นสมเด็จพระศากยมุนีอรหันต์สัมมาสัมพุทธเจ้าก็ได้เสด็จขึ้นไปจำพรรษาในดาวดึงส์เทวโลกนี้ เพื่อตรัสเทศนาพระอภิธรรมโปรดแก่พระนางสิริมหามายาพระพุทธชนนีตลอดไตรมาส

เมื่อข่าวอันเป็นมหามิ่งมงคลได้แพร่สะพัดออกไป เหล่าพุทธะพระโพธิสัตว์ พระอรหันต์และเทพยเจ้าทั้งปวงก็บังเกิดความโสมนัสยินดีต่างองค์ก็ทรงร้องเรียกซึ่งกันและกันต่อ ๆ ไปจนตลอดถึงหมื่นจักรวาล ให้มาร่วมชุมนุมเพื่อจะได้สดับตรับฟังพระสัทธรรมอันล้ำเลิศจากพระโอษฐ์แห่งองค์สมเด็จพระบรมครูด้วยตนเอง

ลำดับนั้น พระโพธิสัตว์ทั่วสาระทิศและสิ่งศักดิ์สิทธิ์ทุกพระองค์ในสากลจักรวาล ก็ได้เปล่งสำเนียงแซ่ซ้องถวายแด่พระพุทธองค์โดยพร้อมเพรียงกันว่า **"ขอนอบน้อม แด่พระผู้มีพระภาคอรหันตสัมมาสัมพุทธเจ้า ผู้ทรงชนะซึ่งโทษคือกองกิเลสทั้งปวงบรรเทาเสียซึ่งความโศกาอาดูรเดือดร้อน ทรงบรรลุแก่พระสัพพัญญูตญาณ ทรงบริบูรณ์ด้วยวิชชาและจรณะ แล้วทรงสอนโลกนี้ อีกทั้ง เทวดา พรหม มาร และเวไนยสัตว์ทั้งหลายให้ได้รู้ตาม**

เหล่าข้าพระบาททั้งผอง ขอนอบน้อมบูชาโดยยิ่งในองค์สมเด็จพระผู้มีพระภาคเจ้าด้วยเศียรเกล้า"

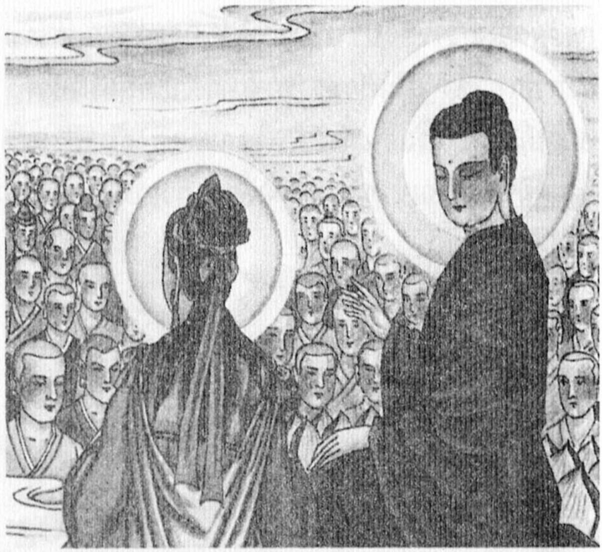

กาลบัดนั้น องค์สมเด็จพระบรมครูสัมมาสัมพุทธโลกนาถเจ้า ได้ทรงแย้มพระสรวลและทรงเปล่งพระฉัพพรรณรังสีโอภาสออกจากพระวรกายดุจดวงอาทิตย์อันมีรัศมีได้ ๙ แสนแผ่ไพศาลแวดล้อมไปโดยรอบ เรืองรองด้วยพระศิริลักษณะประภัสสรชัชวาล และกอปร์ด้วยเสียงดนตรีอันเป็นทิพย์ดังแล่นไปในทศทิศ

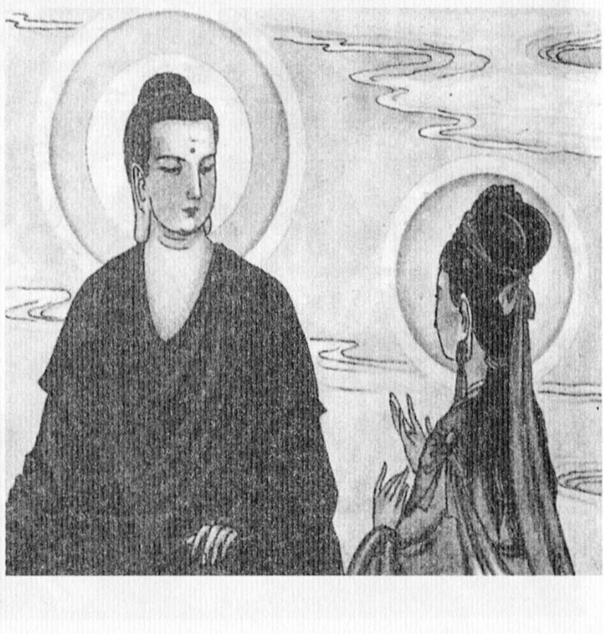
ในกาลนั้นมีสมเด็จพระพุทธชนนีเป็นองค์ประธานและบรรดาเหล่าพุทธะ พระโพธิสัตว์ ท้าววชิรปราณีเทวราช ท้าวจตุรมหาราช ทวยเทพใหญ่น้อย รวมทั้งอากาศเทวดา ภูมิเทวดา รุกขเทวดา พฤกษเทวดา ตลอดจนถึงท้าวอสุรราชทั้งหลายในจักรวาลอื่นทั้งหมื่นโลกธาตุก็ได้มาประชุมน้อมอภิวาทสดับฟังสมเด็จพระผู้มีพระภาคเจ้าตรัสเทศนาพระอภิธรรมในครั้งนี้ด้วย

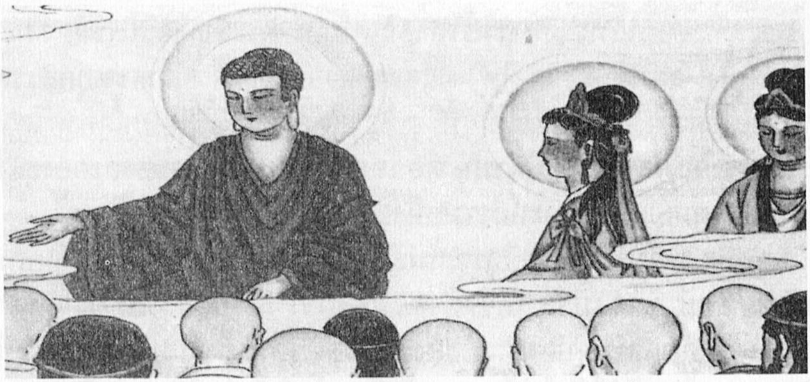

ครั้นแล้วสมเด็จพระโลกนาถเจ้าได้ทรงมีพระพุทธฎีกาแก่พระมัญชุศรีโพธิสัตว์ว่า“ดูก่อน...มัญชุศรีโพธิสัตว์ท่านจงประมาณดูว่าเพล่าพระพุทธะโพธิสัตว์ และบรรดาเทพเทวาทั้งหลายที่มาสดับฟังพระธรรมเทศนาของตถาคตในครั้งนี้มีจำนวนสักเท่าไร ?”

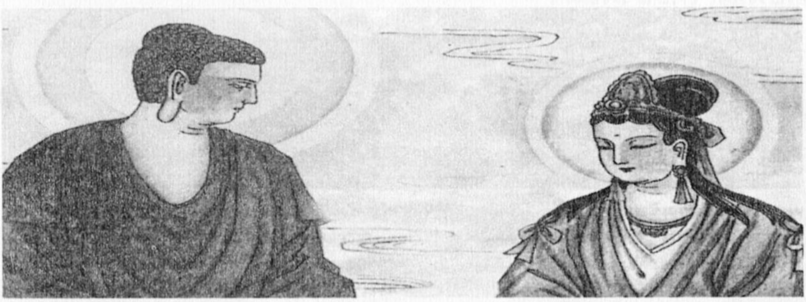

พระโพธิสัตว์มัญชุศรีได้กราบบังคมทูลตอบว่า “ข้าแต่พระผู้มีพระภาคเจ้าอาศัยอภิญญาญาณของข้าพระองค์ซึ่งสามารถหยั่งรู้อดีตและอนาคตกาลทั่วทั้งหมื่นโลกธาตุ กระนั้นก็ยังมิอาจจะประมาณจำนวนของที่มาร่วมชุมนุมกัน ณ ที่นี้ได้เลยพระเจ้าข้า”

พระพุทธองค์จึงตรัสว่า“มัญชุศรีโพธิสัตว์...ผู้ชุมนุมกันที่นี่มาจากทศทิศภพอันมีจำนวนมากมายเหลือจะคณานับได้นั้น ล้วนเป็นผู้ที่พระกษิติครรภโพธิสัตว์ได้แผ่กุศลปัตติทานฉุดช่วยเป็นเวลาอสงไขยกัลป์นับไม่ถ้วนโดยลำดับมาจนได้บรรลุมรรคผลกันแล้วในสมัยอดีตกัลป์บ้างที่กำลังจะบรรลุมรรคผลในสมัยปัจจุบันกาลบ้าง และหวังที่จะบรรลุมรรคผลในอนาคตกาลบ้าง”

พระมัญชุศรีโพธิสัตว์ เมื่อได้สดับเช่นนี้แล้วได้กราบทูลขึ้นว่า “ข้าแต่พระตถาคตเจ้า ตัวข้าพระบาทก็ได้บำเพ็ญบารมีมาจนลุถึงซึ่งญาณทัศนะอันบริสุทธิ์ เมื่อสดับพระวจนะของพระองค์แล้ว ก็น้อมรับได้โดยดุษฎี

แต่ทว่าสำหรับผู้ที่ยังอยู่ในปุถุชนวิสัยเพียงได้ยินคำตรัสของพระองค์เช่นนี้ก็จะยังคงมีความสงสัยเคลือบแคลงอยู่ในกมลสันดาน

เหตุฉะนี้เพื่อมิให้พวกเขาได้กล่าววาจาจาบจ้วง ลบหลู่ ล่วงละเมิดต่อธรรมอันดีในกาลต่อไปภายหน้าของสมเด็จพระบรมครูโปรดทรงพระกรุณาชี้แสดงถึง การบังเกิดขึ้นของพระกษิติครรภโพธิสัตว์ว่า ท่านได้มีกำเนิดมีชาติมีความประพฤติในพรหมจรรย์แต่ปางก่อนๆ และมีปณิธานอธิษฐานอย่างใดจึงสามารถสร้างสมมหาบารมีจนถึงขั้นมิอาจประมาณได้ฉะนี้ พระเจ้าข้า”

พระพุทธองค์ได้ทรงมีพระอรรถาอธิบายแก่ พระมัญชุศรีโพธิสัตว์ว่า **"หากถือเอา ต้นไม้ ใบหญ้า กรวด หิน แม้แต่เศษผงละอองธุลี ตลอดจนทุกสรรพสิ่งในมหาอนันตจักรวาลนี้ทั้งหมดโดยเปรียบเอาแต่ละอย่างเป็นแม่น้ำคงคาสายหนึ่ง และเม็ดทรายเม็ดหนึ่งในแม่น้ำนั้น คือ โลกนี้ และเศษเสี้ยวของละอองธุลีในโลกนั้น ๆ คือ เพทภัยและเคราะห์กรรมหนึ่งอย่างของสรรพสัตว์ แล้วละก็....**

กุศลปัตติทานที่พระกษิติครรภโพธิสัตว์ได้โปรดแผ่ให้แก่สัตว์ทั้งหกเหล่าคือ เทวดา มนุษย์ อสูร เปรต เดรัจฉานและสัตว์ในนรกแล้วนั้น ยังจะมีจำนวนมากกว่าเพทภัยและบาปเคราะห์ของสรรพสัตว์ถึงหมื่นแสนเท่าทวีคูณเสียอีก

ตลอดอสงไขยกัปป์นับไม่ถ้วนมาแล้วที่พระโพธิสัตว์กษิติครรภผู้ทรงคุณธรรมเมตตา ได้ปฏิบัติช่วยเหลือโปรดสัตว์ทั้งหกเหล่า ทั้งเทศนาสั่งสอนให้รู้สึกสำนึกในบาปกรรมทั้งหลาย อันจักส่งผลให้กลับมาสนองทำลายผู้ที่กระทำอีกทั้งยังแนะนำสรรพสัตว์เหล่านั้นให้ประกอบกุศลกรรมอันเป็นที่พึ่ง เพื่อจะได้พ้นจากนรกไปสู่สุคติ กระทั่งนำทางให้พวกเขาได้บรรลุมรรคผลแล้ว ก็มีจำนวนมากมายอเนกอนันต์ โดยลำดับมา"

"ดูก่อน มัญชุศรีโพธิสัตว์อันมหาเมตตาบารมีและปณิธานของพระกษิติครรภโพธิสัตว์นั้นสูงส่งล้ำเลิศ จนสุดที่จะกล่าวพรรณา มาตรแม้นว่าในอนาคตกาล หากมีสาธุชนชายหญิงผู้ใดตั้งมั่นอยู่ในคุณความดี เพียงแต่ได้เอ่ยนามของพระกษิติครรภโพธิ์สัตว์ด้วยจิตศรัทธาอันบริสุทธิ์ ได้กราบไว้สักการะบูชาด้วยธูป ประทีป ดอกไม้ เครื่องหอมต่อรูปวาดหรือรูปสลักของท่านบุคคลนั้นเมื่อละสังขารจากโลกมนุษย์ก็จะได้ไปจุติในสุคติภพ อยู่เสวยทิพยสุข ๑๐๐ ชาติ และจะไม่มีวันตกลงสู่นรกอเวจี"

ดูก่อน...มัญชุศรีโพธิสัตว์ แท้จริงในอดีตกาลที่ล่วงมาแล้วปางก่อนพระกษิติครรภโพธิสัตว์ได้เคยเกิดเป็นบุตรชายคนโตของคฤหบดี ผู้มั่งคั่ง

สมัยนั้นแลเป็นสมัยของพระพุทธเจ้าพระองค์หนึ่งทรงนามว่า**"ซือจื้อเฟิ่นซินจี้จู่ฟู่นสิงยู้ไล้"** เมื่อบุตรชายของเศรษฐีได้เห็นพระพักตร์ของพระพุทธองค์อันเจริญด้วยอลังการบารมีจิตก็บังเกิดความปิติยินดีเคารพเลื่อมใสจึงได้กราบทูลถามพระองค์ว่า **"ข้าแต่พระมหามุนีผู้ประเสริฐพระองค์ได้ทรงตั้งปณิธานอันใดไว้หรือจึงมีพระรูปโฉมที่งดงามสมบูรณ์เช่นนี้? "**

พระพุทธองค์ได้ตรัสตอบว่า "ดูก่อนกุลบุตร...การปรารถนาที่จะได้บุคคลิกลักษณะอันเป็นอุดมมงคลเช่นนี้บุคคลผู้นั้นจะต้องทำการโปรดเวไนยสัตว์ทั้งหลายที่ตกอยู่ในห้วงแห่งความทุกข์ นับตั้งแต่อดีตกาลมาโดยตลอด เมื่อนั้นจึงได้บรรลุความมุ่งมาดปรารถนาทุกประการ"

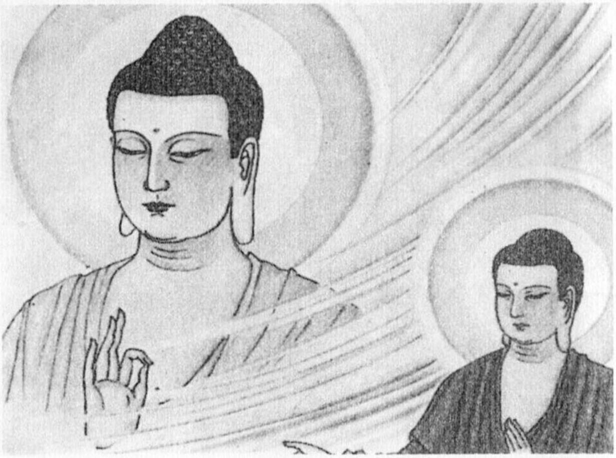

“ดูก่อน...มัญชุศรีโพธิสัตว์ ด้วยเหตุนี้แล กุลบุตรผู้นั้นจึงได้ตั้งปณิธานอย่างแน่วแน่เพื่อที่จะได้โปรดสรรพสัตว์ในไตรภูมิให้หลุดพ้นจากวัฏฏสงสารโดยคุกเข่าลง ณ เบื้องพระพักตร์ของพระพุทธเจ้าในอดีต แล้วตั้งสัตยาธิษฐานว่า **“ข้าพเจ้าจะต้องโปรดสรรพสัตว์ทั้งหลายให้หลุดพ้นจากห้วงทะเลทุกข์ให้หมดสิ้น จึงจะขอบรรลุสู่พุทธภูมิ หากแม้นนรกอเวจียังไม่ว่างเว้นจาก เวไนยสัตว์ ข้าพเจ้าก็จะไม่ขอสำเร็จเป็นพระพุทธเจ้า”**

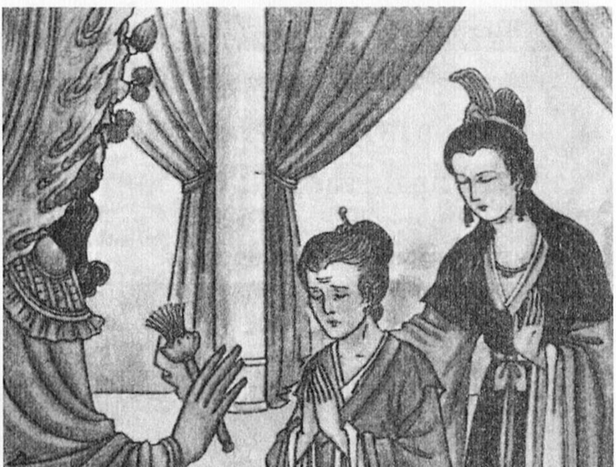
ตราบจนกระทั่งบัดนี้เวลาได้ผ่านไปนับหมื่นล้านโกฏิปีแล้ว เพื่อจะฉุดช่วยเหล่าเวไนยสัตว์ทั้งหลาย พระกษิติครรภโพธิสัตว์ซึ่งก็คือบุตรชายคฤหบดีในกาลนั้น จึงยังคงดำรงอยู่ในโพธิสัตว์ภูมิและปฏิบัติตามปณิธานที่ตั้งไว้เป็นจริยกิจเสมอมา โดยไม่ยอมเข้าสู่แดนนิพพาน”

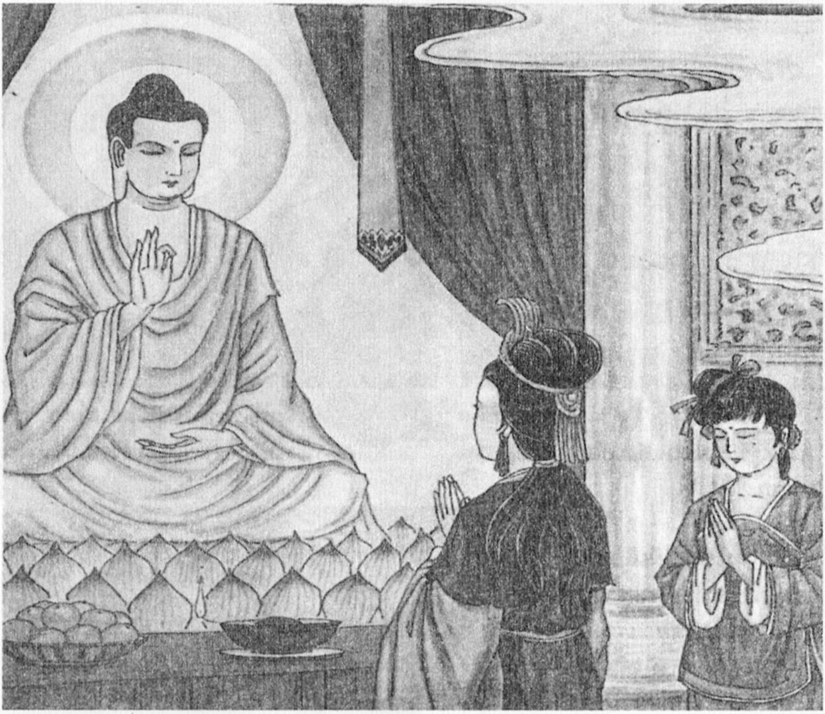
ครั้นกาลเวลาล่วงไปอีกหลายชั่วอสงไขยกัปป์นับประมาณมิได้จนถึงสมัยของพระพุทธเจ้าพระองค์หนึ่งทรงนามว่า **“พระพุทธปัทมอิศวรราชาตถาคต”ทรงมีพระชันษาสื่อสงไขยแสนกัปป**

พระองค์เป็นที่เคารพสักการะบูชาของปวงประชาราษฎร์ทั้งหลาย ผู้มีจิตศรัทธาก็ได้พากันสร้างพระพุทธปฏิมากรของพระองค์ไว้กราบไหว้บูชาตามวัดวาอารามทั่วทุกหนแห่ง สมัยนั้นมีพราหมณีผู้หนึ่งประพฤติตนตั้งมั่นอยู่ในธรรมโดยบริสุทธิ์ใจไม่ทำความเบียดเบียนแก่มนุษย์ตลอดจนถึงสัตว์เดรัจฉาน นางได้รับการสรรเสริญและเป็นที่เคารพนับถือในหมู่พราหมณ์ด้วยกัน แต่ทว่ามารดาของนางกลับมีความประพฤติตรงกันข้ามคือไม่เคารพในพระสัจจธรรมไม่เชื่อในกฎแห่งกรรมไม่เชื่อบาปบุญ คอยแต่ลบหลู่ดูถูกผู้ปฏิบัติธรรม

ต่อมาไม่นาน นางพราหมณีผู้เป็นมารดาก็ถึงแก่อายุขัยเมื่อตายจากโลกนี้ไปแล้ว ด้วยผลกรรมที่นางได้กระทำไว้ขณะยังมีชีวิตอยู่ทำให้ดวงวิญญาณของนางต้องตกล่วงลงสู่นรกภูมิ

นางพราหมณีผู้เป็นบุตรมีความโศกเศร้าและห่วงใยอาลัยถึงมารดาผู้บังเกิดเกล้ายิ่งนักทั้งนี้เพราะนางเชื่อว่าดวงวิญญาณของมารดาคงจะไม่ได้ไปสู่สุคติภพเป็นแน่แท้

ดังนั้นเพื่อจะฉุดช่วยมารดาผู้มีพระคุณนางพราหมณีจึงตัดสินใจขายบ้านเรือนและทรัพย์สมบัติทั้งหมดแล้วรวบรวมเงินที่ได้ไปจัดซื้อ ดอกไม้ ธูปเทียน เครื่องสักการะบูชา เพื่อนำไปนมัสการต่อพระพุทธปฏิมาที่ประดิษฐานอยู่ตามพระอารามต่าง ๆพร้อมกับแจกจ่ายบริจาคทานสร้างกุศลช่วยเหลือมนุษย์ที่ตกทุกข์ได้ยาก ตลอดจนถึงสัตว์เดรัจฉานทั้งหลาย

ทุกวันนางพราหมณีเพียรกราบไหว้สักการะและเฝ้าภาวนาอธิษฐานต่อเบื้องพระพักตร์พระพุทธรูปแห่งองค์พระสัมมาสัมพุทธปัทมอิศวรราชาตถาคต ว่า **"ขอกุศลใด ๆ อันจะบังเกิดขึ้นจากบุญทานที่ข้าบาทได้ประพฤติปฏิบัติตามพระธรรมคำสอนของพระพุทธองค์ในครั้งนี้ ขออานิสงส์นั้นจงช่วยไถ่ถอนโทษของมารดาผู้บังเกิดเกล้าของข้าบาท ให้ท่านได้หลุดพ้นจากสรรพภัยพิบัติได้ทุคติภูมิด้วยเทอญ"**

เมื่อจบคำอธิษฐาน ในใจของนางก็คิดคำนึงไปว่า**"ถ้าหากพระพุทธองค์ยังทรงพระชนม์อยู่ในโลกนี้เราก็คงจะได้รู้ว่าเวลานี้ท่านแม่อยู่ในที่แห่งหนใด"**ถึงตอนนี้นางก็รู้สึกสะท้านสะเทือนจิตสุดโหยไห้อาลัยหาได้แต่หลั่งน้ำตาปริเวทนารำพันว่า **"ถ้าพระองค์ยังทรงดำรงอยู่ ก็คงจะช่วยข้าบาทได้..."**

ทันใดนั้นก็ปรากฏมีสำเนียงแว่วมาจากบนนภากาศว่า**"ดูก่อนพราหมณี!เธอจงหักห้ามความโศกเศร้าอาดูรเสียเถิดเราตถาคตจะชี้ทางให้"** เมื่อนางได้ยินดังนั้นก็เกิดความปิติปราโมทย์เป็นล้นพ้นรีบน้อมกายก้มกราบลงด้วยความคารวะอย่างยิ่งแล้วกราบทูลว่า**"ขอพระองค์พระผู้มีพระภาคเจ้าผู้เจริญเลิศล้ำได้ทรงโปรดประทานพระกรุณาให้เข้าพระบาทผู้อาภัพได้ทราบว่ามารดาของข้าบาทอยู่แห่งหนใดด้วยเถิด ณ บัดนี้ข้าบาทได้ตั้งปณิธานไว้ว่าจะขอพบปะมารดาเพื่อทราบความทุกข์สุขของท่านแม้ว่าชีวิตของข้าบาทจะถึงแก่บรรลัยลงระหว่างนี้ก็ยอมสิ้น ขอเพียงได้หมายมุ่งเอาความสุข มาให้แก่มารดาเป็นที่ตั้งพระเจ้าข้า..."**

แต่ทว่าเวลาผ่านไปชั่วขณะหนึ่งแล้วก็ยังปราศจากวี่แววของเสียงใดๆ อีกนางพราหมณีจึงได้แต่คร่ำครวญด้วยความเสียใจจนเป็นลมล้มพับแน่นิ่งไปพักใหญ่ ต่อเมื่อนางฟื้นคืนสติจึงได้ยินพระสุรเสียงทิยพ์ตรัสขึ้นอีกคำรบหนึ่งว่า

"ดูก่อนพราหมณี... จงอย่าทุกข์โศกจนเกินควรด้วยอานิสงส์แห่งการปฏิบัติบูชาและกุศลปัตติทานส่วนบุญอันแรงกล้าจะยังผลให้เธอได้สำเร็จประโยชน์ตามคำอธิษฐาน เธอจงกลับไปปฏิบัติภาวนาต่อไปเถิด ไม่นานผลสัมฤทธิ์จะบังเกิดขึ้นดังความมุ่งมาดปรารถนา"

เมื่อนางพราหมณีได้ยินพุทธดำรัสเช่นนั้นแล้ว ก็บังเกิดความปิติอย่างสุดซึ้งประหนึ่งได้รับการประพรมด้วยน้ำอมฤต นางรีบกราบลงด้วยเบญจางคประดิษฐอย่างเคารพยิ่งแล้วกลับไปปฏิบัติบำเพ็ญธรรมอันเป็นกิจวัตรพร้อมกับภาวนาอธิษฐานขอให้ได้พบมารดาดังที่ตั้งใจไว้

หลังจากนั้นไม่นานอยู่มาวันหนึ่งขณะที่นางพราหมณีเจริญวิเวกธรรมเพ่งภาวนาจิตอยู่ด้วยอภินิหารแห่งพระพุทธานุภาพได้บันดาลให้วิญญาณของนางออกจากร่างล่องลอยไปยังฝั่งมหาสมุทรแห่งหนึ่งน้ำทะเลในมหาสมุทรนั้นเดือดพล่านและมีสัตว์ร้ายรูปร่างน่าเกลียดน่ากลัว เที่ยววิ่งเพ่นพล่านอยู่บนผิวน้ำมิหนำซ้ำมันยังคอยใช้เหล็กแหลมทิ่มแทงเหยื่อในทะเลเดือดนั้นก็คือมนุษย์ชายและหญิงจำนวนมากมายนับไม่ถ้วนกำลังลอยคอผลุบๆโผล่ๆ พวกเขาต่างพยายามหลบหลีกเหล่าปีศาจร้าย ที่จ้องจะตะครุบจับตัวขึ้นมาฉีกร่างเป็นชิ้นๆ แล้วกลืนกินทั้งเลือดทั้งเนื้อ

ภาพที่ปรากฏอยู่ต่อหน้า ทำให้นางพราหมณีรู้สึกสลดหดหู่ใจและเวทนาสงสารจนมิอาจจะมองดูต่อไปได้อีก นางเฝ้าแต่พร่ำสวดภาวนาถึงพระนามของพระพุทธองค์ตลอดเวลา จึงมิได้ตื่นตระหนกตกใจ

ในขณะนั้นมีจ้าวแห่งอสูรตนหนึ่ง ได้เดินตรงเข้ามาหานางแล้วพนมมือขึ้นกระทำอภิวาท พร้อมกับกล่าวว่า **"สาธุ! สาธุ! ท่านผู้เจริญซึ่งโพธิสัตว์ธรรมท่านมาถึงที่นี้เพื่อประสงค์สิ่งใดหรือ ?"**

นางพราหมณีจึงได้ถามว่า

"สถานที่นี้คือที่ใดกันหรือ?"

จ้าวอสูรตอบว่า **"ที่นี้คือ ด้านตะวันตกของเขาเหล็กล้อม"**

นางพราหมณีจึงกล่าวต่อไปว่า"ข้าพเจ้าได้ทราบมาว่า ภายในเขาเหล็กล้อมเป็นขุมนรกโลกันต์ใช่หรือไม่?" จ้าวอสูรตอบว่า "ถูกต้องแล้ว" นางพราหมณีได้รำพึงว่า"เอ...เรามาถึงที่นี่ได้อย่างไรหนอ?"

เจ้าอสูรจึงกล่าวว่า "ถ้าหากมิใช่ด้วยบุญญาภินิหารอันสูงล้ำก็ต้องเป็นเพราะสายใยแห่งกรรมอันใดสักอย่างจึงเป็นเหตุปัจจัยให้ท่านได้มาถึงนรกภูมิแห่งนี้"

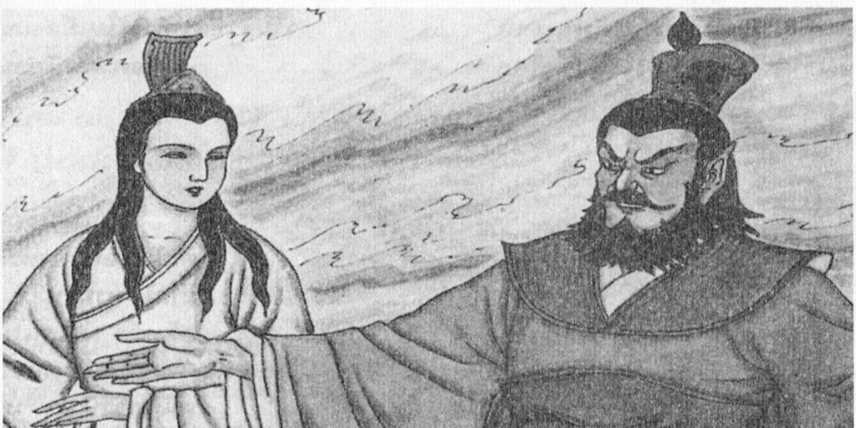
จ้าวอสุรได้อธิบายว่า "ทั้งหมดที่ท่านได้พบเห็นอยู่เบื้องหน้าล้วนเป็นสรรพสัตว์ในโลกียโลกที่เคยก่อกรรมทำเข็ญไว้ละเมื่อตายลงมาแล้วภายใน ๔๙ วันก็ยังไม่มีผู้ใดสร้างบุญกุศลอุทิศให้แก่พวกเขาเลยวิญญาณเหล่านี้ขณะยังมีชีวิตอยู่ทำบาปหยาบช้าไม่เคยตั้งมั่นอยู่ในศีลธรรมเพราะฉะนั้นด้วยแรงแห่งกรรมที่เขาได้สร้างขึ้นไว้เองจึงเป็นเหตุให้ต้องมารับผลเช่นนี้ แต่ก่อนที่วิญญาณบาปทั้งหลายจะตกลงไปสู่นรกขุมใดพวกเขาต้องผ่านด่านทะเลเดือดนี้ไปเสียก่อน"

"...ถัดไปทางตะวันออกของทะเลเดือด มีทะเลทรมานอีก ๒แห่ง ซึ่งกว้างถึง ๑ แสนโยชน์ การลงโทษจะยิ่งทุกข์ทรมานกว่าที่ท่านเห็นอยู่นี่เป็นทบทวีคูณ ทั้งนี้ก็ด้วยอกุศลมูลทั้ง ๓ คือ ความโลภ ความโกรธ ความหลงที่พวกเขาสั่งสมเอาไว้จึงเป็นเหตุปัจจัยให้วิญญาณต้องถูกชักนำลงมาอยู่ที่นี้ทะเลนี้มีชื่อเรียกว่าทะเลคนบาป"

นางพราหมณีได้ถามต่อไปว่า "ถ้าเช่นนั้นขุมนรกที่แท้จริงอยู่ที่ไหนกันเล่า ?" จ้าวอสูรตอบว่า "ภายใต้ท้องทะเลลึกทั้ง ๓ ห้วงนี้แหละ คือขุมนรกใหญ่"

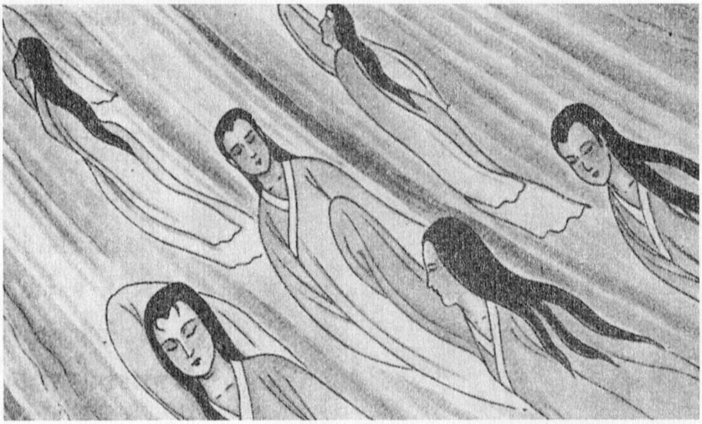
"...ในแดนนรก มี ๑๘ ขุมใหญ่แต่ละขุมยังแบ่งออกเป็นนรกขุมย่อยอีกนับพันขุม ทุก ๆ ขุมนรกเหล่านั้นล้วนเต็มไปด้วยความทุกข์ทรมานอย่างแสนสาหัส"

นางพราหมณีได้ยินเช่นนั้นแล้วจึงเอ่ยถามว่า " มารดาของข้าพเจ้า เมื่อตอนมีชีวิตอยู่ ท่านได้หลงเดินทางผิดเคยลบหลู่พระไตรรัตน์ ดูหมิ่นพระธรรมบัดนี้ไม่รู้ว่าวิญญาณของท่านจะไปตกอยู่ ณ ที่ใด ?" จ้าวแห่งอสูรจึงย้อนถามว่า "มารดาของท่านมีนามว่ากระไร?" นางพราหมณี ตอบว่า"บิดามารดาของข้าพเจ้าอยู่ในตระกูลพราหมณ์บิดามีนามว่า ชีรชิณณ พราหมณ์ มารดามีนามว่า ยัฏฐีลีพราหมณี ขอท่านผู้เป็นใหญ่ในแดนนรกนี้ได้โปรดกรุณาแจ้งที่อยู่ของท่านให้ข้าพเจ้าทราบด้วยเถิด"

เมื่อจ้าวแห่งอสูรได้ฟังดังนั้นก็ประสานมืออภิวันท์แล้วตอบว่า **"ข้าแต่ท่านผู้เจริญ... อันนางยัฏฐีลีผู้เป็นมารดาของท่านนั้นได้เคยตกมาอยู่ในแดนนรกนี้แต่เนื่องด้วยนางได้รับสงเคราะห์ส่วนบุญกุศลอันประเสริฐไพศาลที่ท่านได้อุทิศให้ ดังนั้นเมื่อ๓ราตรีล่วงไปนี้เองมารดาของท่านจึงได้พ้นจากนรกภูมิไปสู่อุดมสถานอันเป็นสุขแล้ว"**

เมื่อท้าวอสุรอนุราชจ้าวแห่งอสูรได้กล่าวคำปราศรัยพอสมควรแล้วก็พนมมือน้อมเศียร คำนับลาจากไปในขณะนั้นที่ขุมนรกก็มีวิญญาณหลายดวงถูกปลดปล่อย อันเนื่องด้วยอานิสงส์ผลบุญที่บุตรหลานอุทิศให้แก่พวกเขา ครั้นนางพราหมณีทราบเรื่องของมารดาเป็นที่แจ่มแจ้งแล้วก็รู้สึกปลาบปลื้มดีใจเป็นล้นพ้น จิตญาณของนางจึงรีบกลับคืนสู่ร่าง

แต่ภาพเหล่าวิญญาณที่น่าเวทนาสงสารจำนวนนับไม่ถ้วน ซึ่งกำลังทุกข์ทรมานอยู่ในนรกทำให้นางเกิดธรรมสังเวชและมีจิตเมตตาอยากจะช่วยเหลือพวกเขาเหล่านั้นให้พ้นทุกข์ด้วย

ดังนั้นนางพรามณีจึงตั้งปณิธานต่อเบื้องพระพักตร์องค์พระพุทธปฏิมาว่า **"ข้าพระองค์ขอบำเพ็ญกุศลปัตติทานโปรดสัตว์ในนรกอเวจีให้ทั่วถึงกันตลอดเวลาทั่วทุกกัปป์ในอนาคตขออำนาจคุณพระรัตนตรัยในนรกอเวจีคุ้มครองอย่าให้ข้าพระองค์มีความเบื่อหน่ายต่อการสร้างบุญกุศลไปจนตลอดกาล...เทอญ"**

ในลำดับนั้นองค์สมเด็จพระศากยมุนีสัมมาสัมพุทธเจ้าได้ทรงผินพระพักตร์มาตรัสแก่พระมัญชุศรีโพธิสัตว์ว่า “จ้าวแห่งอสูรผู้เป็นนายผู้คุมก็ได้รับส่วนบุญกุศลจากนางพราหมณีด้วยจนบัดนี้ก็ได้ไปจุติเป็น “พระโพธิสัตว์ ไฉ่โซ่ว” แล้ว

และนางพราหมณีผู้ที่มีความกตัญญูกตเวทีอย่างแรงกล้ารูปนั้นก็คือ “พระกษิติครรภโพธิสัตว์ องค์นี้นี่เอง”

บทที่ ๒ "นิรมานกายแห่งองค์พระกษิติครรภโพธิสัตว์"

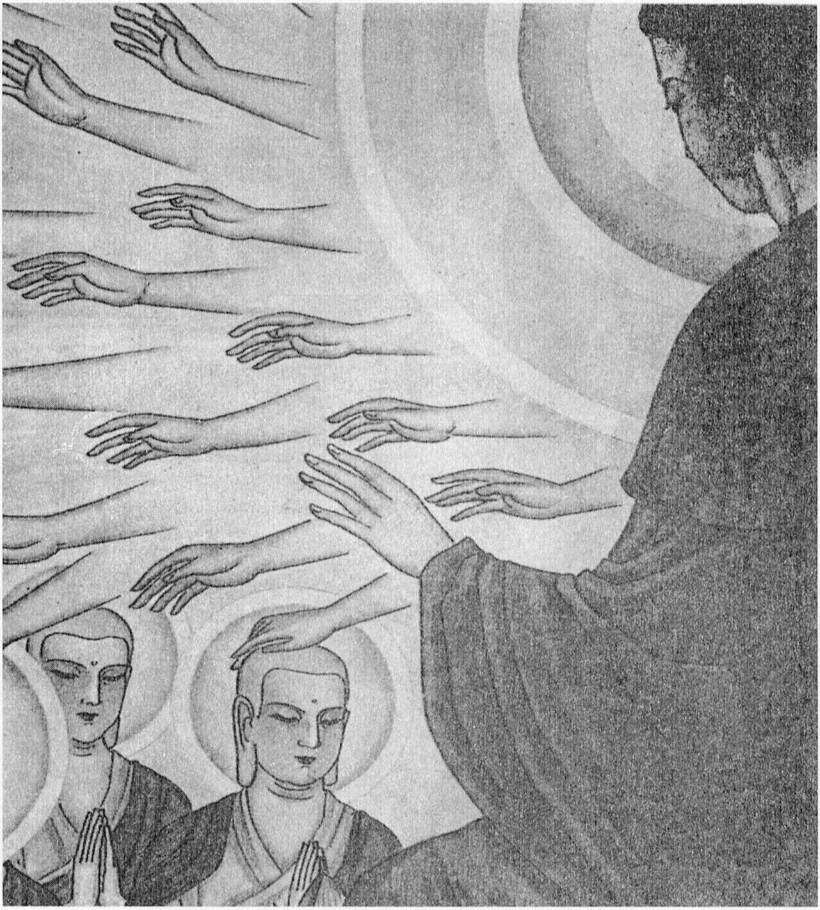

ในกาลบัดนั้นนิรนามกายแห่งองค์พระกษิติครรภโพธิสัตว์นับด้วยหมื่นแสนพระภาคก็ได้มาประชุมครบองค์ ณ สวรรค์ชั้นดาวดึงส์อีกวาระหนึ่ง

ด้วยอำนาจพุทธบารมีอันทรงพลานุภาพ เป็นเสมือนแรงดึงดูดให้เหล่าพระโพธิสัตว์ เทพยดาและผู้สำเร็จอภิญญาญาณจำนวนมากมายมหาศาลมาประชุมโดยพร้อมเพรียงกัน พระหัตถ์ของแต่ละองค์ก็ทรงประคองธูป ประทีปและช่อบุปผา นำมาน้อมถวายสักการะแด่องค์สมเด็จพระศากนมุนีพุทธเจ้า จนสวรรค์ชั้นดาวดึงส์สว่างรุ่งเรืองไปด้วยทิพยรัศมีของสิ่งศักดิ์สิทธิ์และเทพยเจ้าทั้งปวง

เป็นเวลาหลายกัปป์หลายกัลป์มาแล้ว ทุกพระองค์ ณ ที่นั้นล้วนเคยตกอยู่ในอบายภูมิอันทุกข์ยากมาตลอดจนกระทั่งมาได้รับมหาเมตตาจากพระกษิติครรภโพธิสัตว์ฉุดช่วย ให้สามารถบำเพ็ญธรรมจนสำเร็จมรรคผลโดยลำดับ เหตุฉะนี้จิตญาณของทุกองค์จึงต่างก็เบิกบานปีติยินดีที่ได้มาร่วมชุมนุมต่อเบื้องพระพักตร์แห่งองค์สมเด็จพระบรมศาสดาโดยถ้วนหน้ากัน

บัดนั้นพระตถาคตเจ้าได้ทรงยื่นพระหัตถ์แผ่พระรัศมีสีม่วงประกายทอง ปรากฏเป็นพระหัตถ์ทิพย์นับพันนับหมื่นพระหัตถ์ ปกแผ่พุทธบารมีลงยังเหล่านิรมานกายของพระกษิติครรภโพธิสัตว์ ครั้นแล้วพระบรมศาสดาจึงทรงมีพระดำรัสว่า **“เราตถาคต...ได้โปรดเวไนยสัตว์ผู้ที่หลงติดอยู่ในวัฏฏสงสาร เพื่อให้พวกเขาได้ละเว้นจากสิ่งที่เลวร้ายแล้วหันกลับมาสร้างความดี แต่ทว่าหนึ่งในจำนวนสิบคนของปถุชนในโลกก็ยังคงเป็นผู้ที่มีกมลสันดานฝังแน่นอยู่กับความชั่วช้าสามานย์อย่างยากที่จะเปลี่ยนได้ตถาคตเองก็ได้นิรมานกายออกไปนับหมื่นแสนรูปกายเพื่อเทศนาอบรมแก่บุคคลที่สอนอยากเหล่านั้นเพื่อจะให้เขาหลุดพ้นจากโลกีย์ทุกข์ได้บรรลุสู่นิพพานอันเป็นแดนบรมสุขอย่างแท้จริง”**

หากแม้นมีสรรพสัตว์ในโลกธาตุใดสมควรจะได้รับการโปรดด้วยพระพุทธกายแล้วตถาคตก็จักอวตารปรากฏภาคในรูปลักษณะที่ต่างกัน บ้างเป็นบุรุษ บ้างเป็นสตรีบ้างก็เป็นอสูร กระทั่งในรูปลักษณะแห่งขุนเขาห้วยละหานลำธารต่างๆทั้งนี้ก็เพื่อเป็นอุบายในการเอื้อประโยชน์แก่สรรพสัตว์เหล่านั้น

ไม่ว่าจะปรากฏในรูปลักษณะขององค์อิทราเทวเสนามหาราชา พราหมณ์ ภิกษุ ภิกษุณี อุบาสก อุบาสิกา กุมาร กุมารีนาค ยักษ์ คนธรรพ์ อสูร ครุฑ กระทั่งในรูปลักษณะพระอรหันต์ พระปัจเจกพุทธพระโพธิสัตว์นิรมานกายของตถาคตทั้งหลายก็เพื่อจักไปแสดงธรรมโปรดเหล่าเวไนยสัตว์นั้นเอง

พระตถาคตเจ้าทรงมีพระดำรัสต่อไปว่า

"ดูก่อน...กษิติครรภโพธิสัตว์ท่านได้เห็นเราตถาคตออกท่องเที่ยวเทศนาโปรดเวไนยสัตว์ตลอดจนเหล่าบุคคลผู้มีจิตใจอันหยาบกระด้างมามากมายเหลือคณานับ แม้กระนั้นสรรพสัตว์ที่แข็งกร้าวด้วยมิจฉาทิฐิก็ยังคงหลงเหลืออยู่อีกเป็นจำนวนมากหากจะปล่อยให้สรรพสัตว์เหล่านั้นเป็นไปตามยถากรรมแน่นอนเหลือเกินว่าพวกเขาจักต้องตกลงสู่อบายภูมิและได้รับทุกข์ทรมานอย่างแสนสาหัส

กษิติครรภโพธิสัตว์...ท่านจงจดจำคำของเราที่ได้กล่าวไว้แล้ว ณดาวดึงส์เทวพิภพนี้ ขอให้ท่านจงลงไปโปรดเวไนยสัตว์ในสากลโลกนำพาพวกเขาให้ละจากการทำชั่วอันเป็นการตระเตรียมการณ์ไว้จนกว่าองค์พระศรีอาริยเมตไตรยจะเสด็จลงมาตรัสรู้บนโลกเวลานั้นผู้ใดได้สดับฟังพระสัจจธรรมอันล้ำเลิศจากพระองค์แล้วสามารถบรรลุสู่ความรู้แจ้งบุคคลผู้นั้นก็จะถูกรับไว้เป็นหน่อเนื้อพุทธธางกูรสืบต่อไป"

บัดนั้น ครั้นพระพุทธดำรัสยุติลง นิรมานกายแห่งองค์พระกษิติครรภโพธิสัตว์ที่ได้แบ่งออกไป มีจำนวนนับหมื่นแสนพระภาค ก็บังเกิดปิติซาบซึ้งจนน้ำพระเนตรเอ่อล้นไหลรินอาบพระพักตร์ และแล้วทุกพระภาคจึงได้รวมเข้าเป็นพระกายเดียวกันพร้อมกับ กราบทูลต่อองค์พระบรมศาสดาว่า"นานนับหลายอสงไขยกัปป์แล้วที่ตัวข้าบาทได้รับพระมหากรุณาธิคุณจากพระสัมมาสัมพุทธเจ้าทุกพระองค์จนสามารถสั่งสมไว้ซึ่งปัญญาญาณและอภิญญาที่ล้ำลึก

บัดนี้ข้าบาทก็ได้แบ่งภาคออกไปฉุดช่วยเหล่าสรรพสัตว์ทั่วทุกสารทิศเพื่อให้พวกเขาทั้งหลายได้กลับสู่หนทางแห่งแสงสว่างอย่างแท้จริง"

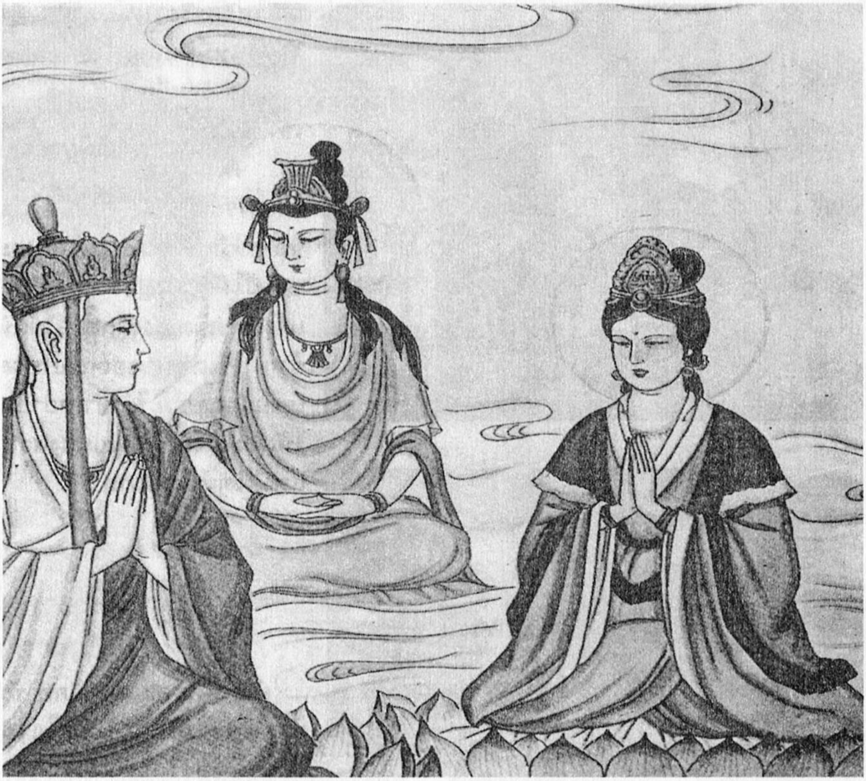

"...เริ่มตั้งแต่ผู้ที่ได้ทำความดีเล็ก ๆ น้อยข้าบาทก็จะช่วยเกื้อหนุนเสริมส่งให้การทำดีนั้นเพิ่มพูนจำเริญยิ่งๆ ขึ้นไปอีกจากนี้ขอองค์สมเด็จพระสัพพัญญูตถาคตเจ้าอย่าได้ทรงปริวิตกถึงเหล่าเวไนยสัตว์ที่อยู่เบื้องหลังอีกเลย พระเจ้าข้า"

พระกษิติครรภโพธิสัตว์ได้กราบบังคมทูลเช่นนี้ถึง ๓ คำรบ ครั้นแล้วองค์สมเด็จพระศากยมุนีสัมมาสัมพุทธเจ้า จึงตรัสอนุโมทนากถาว่า

"ด้วยมูลเหตุที่ตัวท่านได้บำเพ็ญธรรมสร้างบุญบารมีตามที่เคยตั้งปณิธานเอาไว้ว่าจะขอโปรดสรรพสัตว์จนหลุดพ้นจากการเวียนว่ายตายเกิดให้หมดเสียก่อนจึงจะเข้าสู่แดนนิพพานฉะนั้นจึงสมควรและเหมาะสมอย่างยิ่งแล้วที่ได้ดำรงอริยะฐานะเป็นมหาโพธิสัตว์สืบต่อไป"

บทที่๓ อกุศลกรรมและโทษทัณฑ์ของสรรพสัตว์

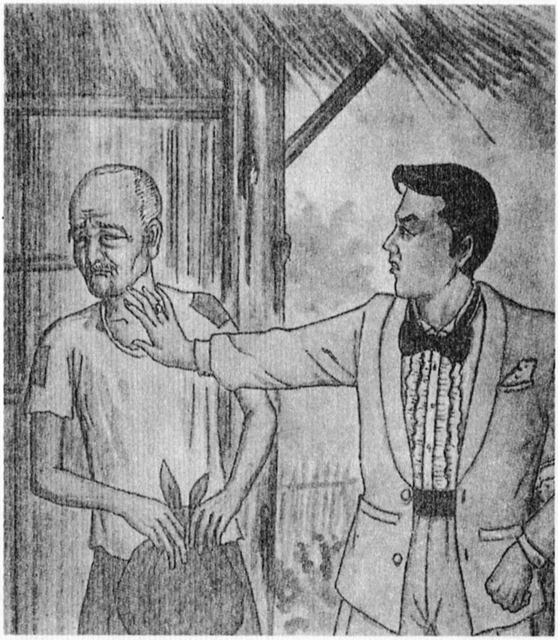

ขณะนั้น พระนางสิริมหามายาพระพุทธชนนีได้ทรงประณมกรขึ้นทูลถาม พระกษิติครรภโพธิสัตว์ว่า

"ข้าแต่พระมหาโพธิสัตว์เจ้า สรรพสัตว์ทั้งหลายในสากลโลก ที่ได้ก่อบาปกรรมต่าง ๆ นานา พวกเขาจักต้องได้รับโทษทัณฑ์สถานใดบ้าง ? พระเจ้าข้า"

พระโพธิสัตว์กษิติครรภได้ตรัสตอบว่า

"ในมหาอนันตจักรวาลอันกว้างใหญ่ไพศาลนี้บางจักรวาลก็มีเวไนยสัตว์ไปจุติ บางจักรวาลก็ไม่มี บางจักรวาลมีพระพุทธเจ้าเสด็จมาตรัสรู้บางจักรวาลก็ไม่มีบางจักรวาลมีนรกอเวจี บางจักรวาลก็ไม่มี ฉะนั้นโทษทัณฑ์ที่วิญญาณบาปนั้น ๆ จะต้องได้รับจึงแตกต่างกันไป"

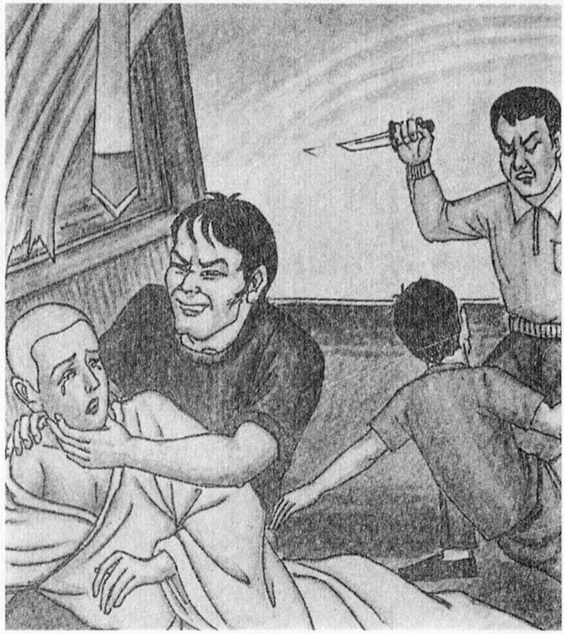

"...แต่สำหรับโทษทัณฑ์ของเหล่าคนบาปที่ก่อกรรมหนัก ๕ สถานในโลกียโลก อันได้แก่ ผู้ที่ทำร้าย ทุบตีฆ่าบิดามารดา ไม่กตัญญูต่อผู้มีพระคุณ คนเหล่านี้จะต้องตกลงสู่นรกอเวจีผู้ที่ตกนรกนี้จะต้องถูกเหล็กแหลมเสียบแทงร่างกาย และถูกความร้อนแผดเผาจนเวลาผ่านไปหมื่นแสนกัปป์โดยไม่มีวันจะได้ผุดได้เกิด"

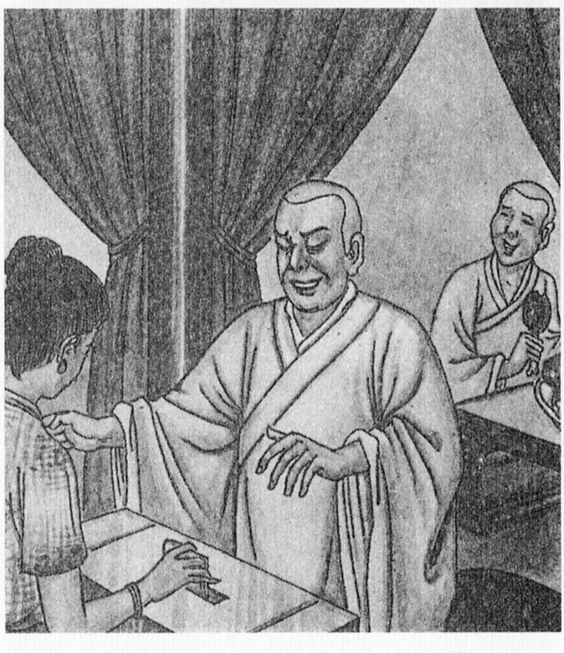

"ผู้ใดที่ทำลายรูปเคารพของสิ่งศักดิ์สิทธิ์พระพุทธปฏิมาฉีกเผาทำลายพระคัมภีร์หนังสือธรรมะ ก็จะต้องตกลงสู่นรกอเวจีเช่นกัน"

“ผู้ที่เบียดเบียบทำร้ายนักบวช นักพรตผู่ทรงศีลหรือทำลายวัดวาอารามโบสถ์วิหารบุคคลเหล่านี้จักต้องตกลงสู่นรกอเวจีเช่นกัน”

“ผู้ที่แอบแผงเข้ามาอยู่ในคราบ นักบวชนักพรตเสแสร้งว่าตนเป็นผู้ปฏิบัติธรรมแต่มีจิตใจต่ำทรามไม่ปฏิบัติให้ถูกต้องตามพุทธวินัยหลอกลวงคนทั้งหลายให้หลงเชื่อไม่รักษาศาสนสมบัติคนพวกนี้จะต้องตกลงสู่นรกอเวจีอย่างแน่นนอน”

"ผู้ที่ลักขโมยเบียดบังเงินสร้างกุศลของศรัทธาสาธุชนตลอดจนหยิบฉวยยักยอกทรัพย์สิ่งของอันเป็นสมบัติของพระศาสนาและของสาธารณะประโยชน์สร้างความแตกแยกให้เกิดขึ้นในหมู่ภิกษุ นักบวช นักพรต ผู้ประพฤติปฏิบัติธรรม บุคคลประเภทนี้ก็จะต้องตกลงสู่นรกอเวจีเช่นกัน"

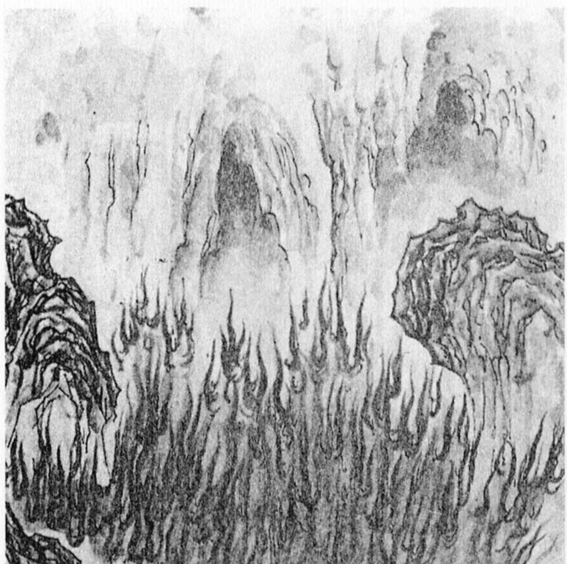
และแล้วพระกษิติครรภโพธิสัตว์ จึงมีพระดำรัสสรุปความว่า **"หากบุคคลใดได้กระทำบาปหนักดังกล่าวแล้ววิญญาณของเขาเหล่านั้นจักต้องได้รับโทษทัณฑ์อันสาหัสในนรกอเวจีที่ซึ่งพวกเขาจะคร่ำครวญวิงวอนและหวังให้ความทุกข์ทรมานนั้นหยุดลงแม้เพียงเศษเสี้ยววินาทีก็ไม่อาจเป็นไปได้"**

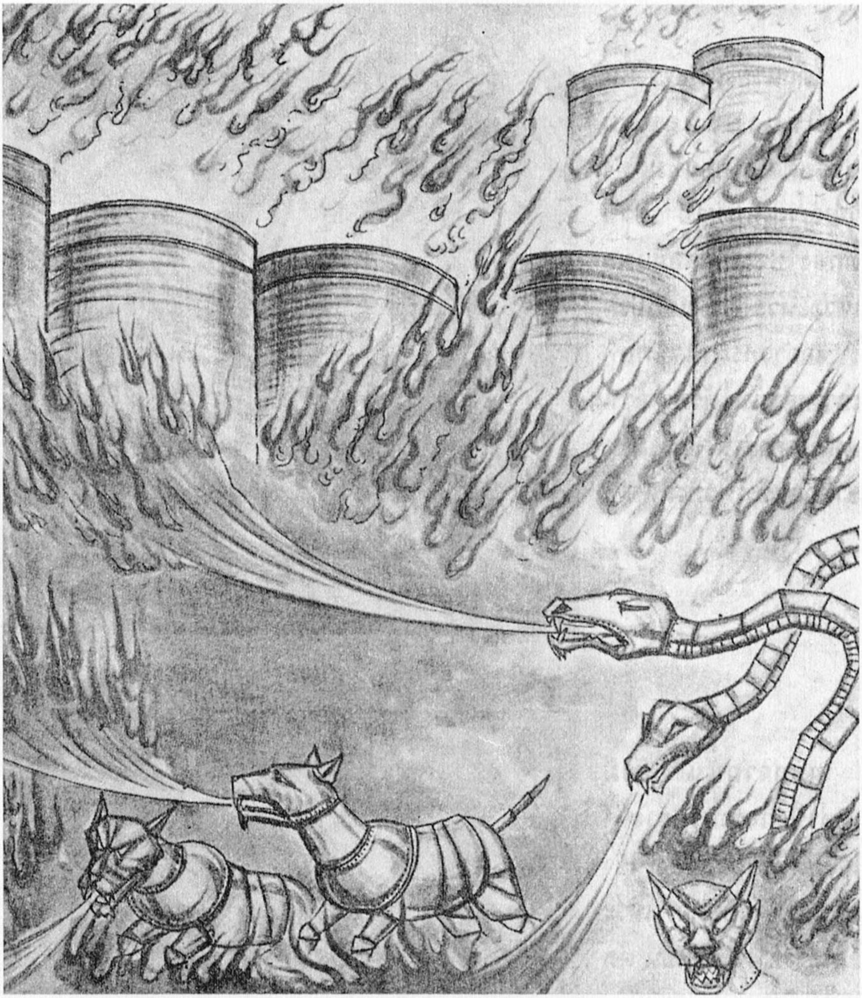
สมเด็จพระพุทธชนนี ได้กราบทูลต่อไปว่า **"ที่กล่าวว่านรกอเวจี นั้นมีลักษณะเช่นไร?พระเจ้าข้า"**

พระกษิติครรภโพธิสัตว์จึงตรัสว่า "สาธุ..สาธุ.. พระนางผู้เปี่ยมด้วยบุญญาธิการสูงส่งอันแดนนรกทั้งหมดล้วนอยู่ภายในอาณาบริเวณเขาเหล็กล้อม"

"ในนั้นมีขุมนรกใหญ่อยู่ ๑๘ ขุม แต่ละขุมใหญ่จะถูกแบ่งออกเป็นขุมนรกรองลงไปอีก ๕๐๐ ขุม และแต่ละขุมนรกรองเหล่านั้นก็ยังแยกออกไปเป็นขุมนรกย่อยอีกนับพันนับหมื่นขุม ซึ่งทั้งหมดมีชื่อเรียกที่แตกต่างกันออกไป"

แต่สำหรับนรกอเวจี อันเป็นขุมนรกที่อยู่ตรงใจกลางเขานั้น เป็นนรกขุมสุดท้ายและอยู่ลึกที่สุด บริเวณโดยรอบจะมีกำแพงเหล็กกั้นไว้ และมีเปลวไฟอันร้อนแรงลุกโหมอยู่ตลอดเวลา วิญญาณบาปที่ตกล่วงลงสู่นรกอเวจี จะต้องถูกเหล็กแหลมเสียบแทงร่างกาย ต้องถูกเผาไหม้ให้ได้รับความกระหายอย่างทุกข์ทรมานอยู่ตั้งแต่พระอาทิตย์และพระจันทร์อุบัติขึ้น ไปจนกระทั่งถึงปรากฏมีเมฆมฤตยูอันแสดงว่าโลกจะบรรลัย

ภายในนรกอเวจีจะมีสุนัขเหล็ก งูเหล็ก คอยพ่นไฟและไล่ล่าวิญญาณบาปมิให้หลุดรอดออกไปได้

พื้นล่างของขุมนรกขุมนี้มีหนามเหล็กแหลมคนพุ่งขึ้นมาทิ่มแทงผู้ที่ตกลงไปจนร่างทะลุผู้ที่ก่อกรรมทำชั่วไว้มากร่างของเขาก็จะมีแต่รอยบาดแผลที่เหวอะหวะโทษทัณฑ์ทั้งหมดที่วิญญาณบาปได้รับนั้นก็ล้วนแต่เนื่องด้วยบาปกรรมที่พวกเขาได้สร้างขึ้นมาเองทั้งสิ้น

มิหนำซ้ำวิญญาณบาปบางพวกก็ถูกเหล่าปีศาจร้ายมากมายซึ่งมีฟันแหลมคมดั่งมีด มีนัยน์ตาแดงเหมือนดวงไฟมีมือเหมือนคีบเหล็กพวกมันจะคอยไล่จับวิญญาณบาปเหล่านั้นมาฉีกร่างออกเป็นชิ้นๆ

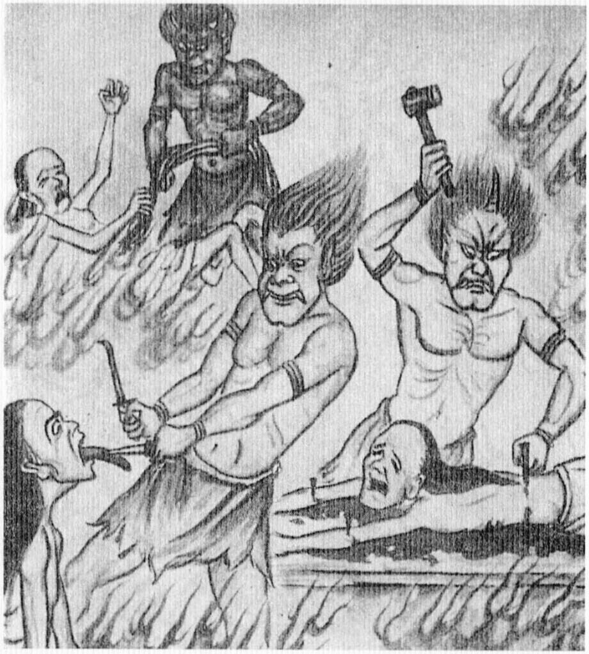

ปีศาจนรกบางตัวจะเอากระบองเหล็กเสียบทะลุร่างของพวกเขาแล้วเหวี่ยงขึ้นไปบนอากาศเมื่อตกลงมาก็จะเอาปลายกระบองที่แหลมคมนั้นรับไว้

นกเหล็กที่อยู่ข้างบนจะคอยบินโฉบลงมาจิกลูกตา ส่วนงูเหล็กบนพื้นก็จะคอยรัดคอวิญญาณเหล่านั้น

วิญญาณบางดวงจะถูกพวกปีศาจเจ้าหนี้นายเวรใช้ตะปูตอกร่างให้ติดแน่นอยู่บนเตียงบ้างก็ถูกดึงลิ้นออกมาเชือดบ้างก็ถูกแหวะท้องควักไส้ออกมาตัด

บ้างก็ถูกกรอกปากด้วยน้ำทองแดง บ้างก็ถูกมัดด้วยลวดเหล็กไฟเมื่อเจ็บปวดทรมานจนสลบไปแล้วก็ถูกทำให้กลับฟื้นขึ้นมาใหม่ให้ต้องมารับความทุกข์ทรมานกลับไปกลับมาเช่นนี้นับแสนนับล้านครั้ง

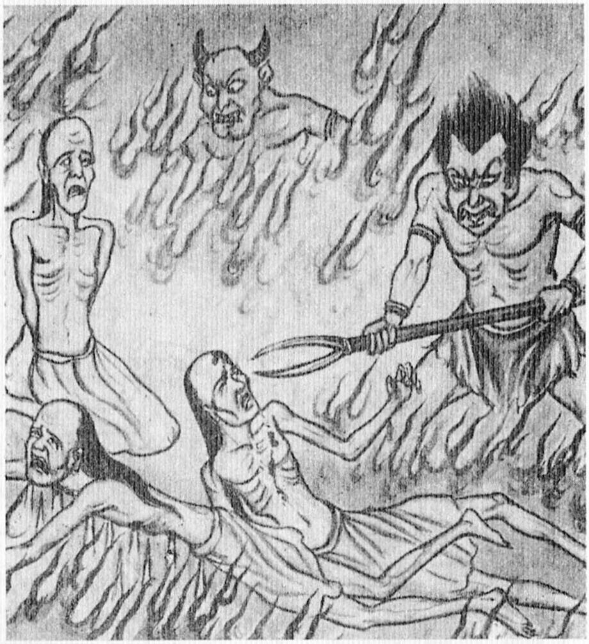
วิญญาณบาปเหล่านั้นจะต้องได้รับโทษทัณฑ์อย่างแสนสาหัสอยู่เป็นเวลาถึงหมื่นแสนกัปป์ โดยไม่มีทางจะหลุดรอดออกมาได้เลย ตราบจนกระทั่งนรกภูมิจะถึงกาลอวสาน วิญญาณบาปทั้งหมดก็จะถูกย้ายไปจองจำอยู่อีก จักรวาลหนึ่งเป็นเช่นนี้เรื่อยไปไม่มีที่สิ้นสุด ด้วยเหตุที่วิญญาณบาป ต้องไปรับความทุกข์ทรมาน**"อย่างไม่มีกำหนดสิ้นสุดแห่งกาลเวลา"**ดังนั้นจึงมีชื่อเรียกว่า**"นรกอเวจี"** และเหตุปัจจัยที่นำพาให้วิญญาณเหล่านั้นต้องตกลงสู่นรกอเวจีนี้ ก็คือการกระทำบาปหนัก ๕ สถานดังกล่าวมาแล้ว

ลักษณะของโทษทัณฑ์ในนรกอเวจีซึ่งไม่มีกำหนดเวลามีอยู่ ๕ ประการคือ

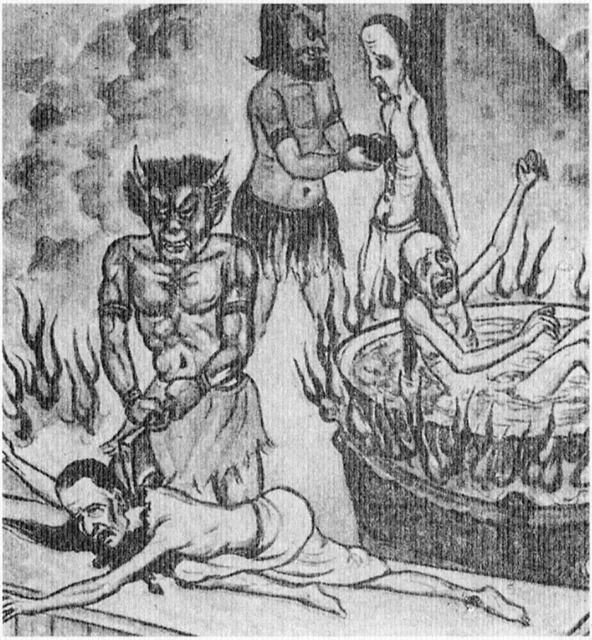
ประการที่ ๑ วิญญาณบาปจะต้องได้รับทุกข์ทุกขเวทนาตลอดทั้งวันและคืน ไม่มีการหยุดพักแม้แต่สักเสี้ยววินาที

ประการที่ ๒ ขณะได้รับโทษทัณฑ์ วิญญาณบาปทั้งหมดจะต้องถูกทิ่มแทงจนเลือดไหลโทรมทั่วร่าง

ประการที่ ๓ วิญญาณบาปจะต้องถูกทรมานด้วยเครื่องมือลงทัณฑ์หลายหลากชนิด ทั้งถูกแทงด้วยหอกถูกทุบตีด้วยกระบองหนามถูกนกเหยี่ยว งู สุนัข ที่เป็นเหล็กไล่ล่าจิกกิน กระทั่งถูกเลื่อยตัดร่างให้ขาดเป็นสองท่อน และถูกโม่ยักษ์บดขยี้จนร่างแหลกเหลว เป็นต้น

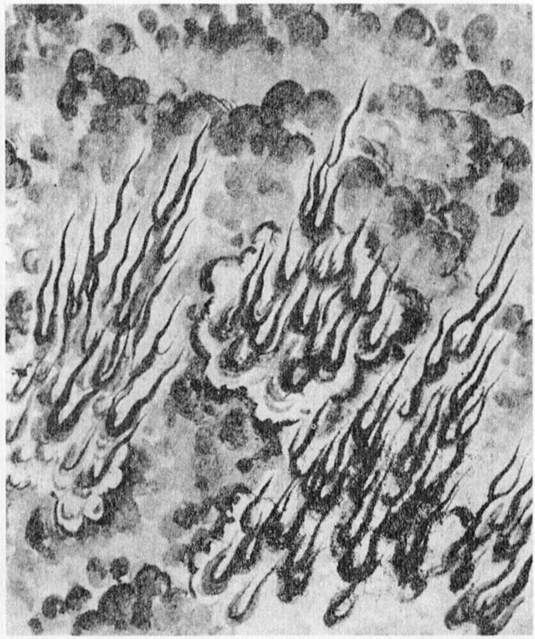
นอกจากนั้นบางประเภทต้องถูกมัดตรึงไว้กับเสาแล้วควักเอาหัวใจไส้พุงออกมาบ้างก็ถูกถลกหนังบ้างก็ถูกสับกระโหลกแล้วจับ โยนลงสู่กระทะทองแดง บ้างก็ถูกนาบลงบนเตียงเหล็กที่ร้อนแดง

บ้างก็ถูกม้าเหล็กพ่นไล่ติดตามกระทืบบ้างก็ถูกน้ำทองแดงเทราดลงบนศีรษะและในเวลาที่หิวโหยก็จะต้องกลืนกินก้อนเหล็กที่ร้อนโชนลุกเป็นไฟแทนอาหารเวลากระหายก็จะต้องถูกน้ำทองแดงกรอกปากให้ดื่มมันช่างน่าสยดสยองและสุดแสนจะเจ็บปวดทุกข์ทรมานยิ่งนัก

ประการที่ ๔ ไม่ว่าจะเป็นหญิงหรือชาย เด็ก ผู้ใหญ่หรือคนชราไม่ว่าจะเป็นสรรพสัตว์เหล่าใดหาฟกกระทำบาปหนักดังกล่าวไว้จะต้องได้รับโทษทัณฑ์เสมอเหมือนกันหมด

ประการที่ ๕ ในขุมนรกอเวจีวิญญาณบาปจะได้รับความทรมานอย่างสาหัสจนสลบไปแต่แล้วก็ต้องถูกทำให้ฟื้นขึ้นมาใหม่เป็นเช่นนี้นับแสนนับล้านครั้งโดยไม่มีการหยุดพักแม้เวลาสักเพียงแต่กระพริบตา จนกว่าจะหมดสิ้นบาปเวรที่เขาได้กระทำ

“นรกอเวจีก็เป็นดังเช่นที่กล่าวมานี้แล หากจะให้พรรณาโดยละเอียดทั้งหมดนั้นมันเป็นเรื่องที่ยืดยาวสุดจะสาธยายได้”

ในลำดับนั้น พระนางสิริมหามายา เมื่อได้สดับเรื่องราวในนรกอเวจีจบลง ก็ทรงทอดถอนพระหฤทัย พร้อมกับทรงรำพึงว่า**“อันตัวของหม่อมฉันนี้สุดปัญญาและเกินกว่าจะมีกำลังช่วยเหลือพวกเขาได้จริง ๆ”**

เช่นนี้แล้ว...สมเด็จพระพุทธชนนีจึงประณมหัตถ์ถวายอัญชลี แล้วถอยกลับเข้าสู่ที่ประทับ

บทที่ ๔ "วงเวียนกรรมของเวไนยสัตว์"

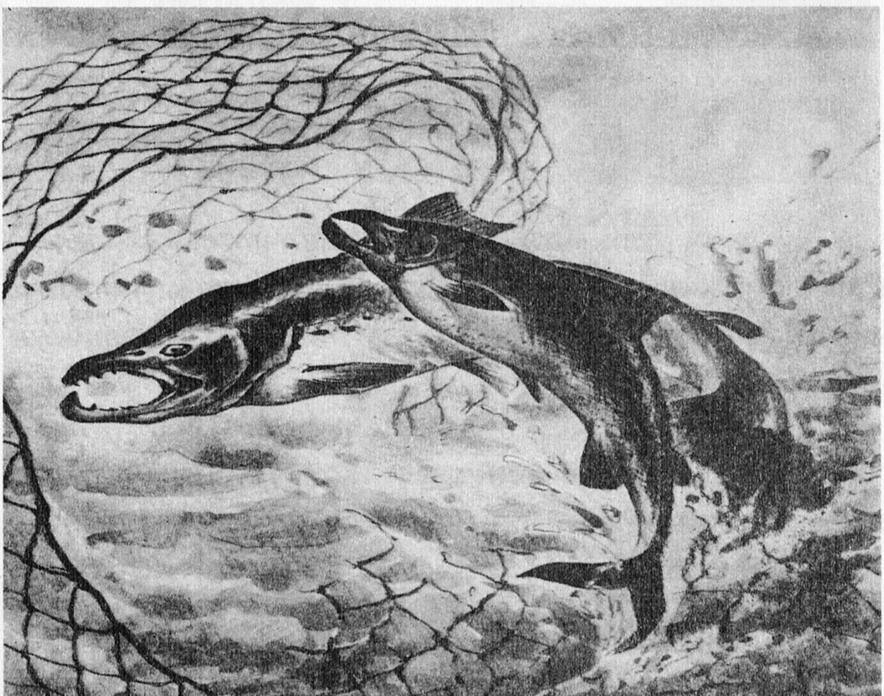

ในขณะนั้น พระกษิติครรภโพธิสัตว์ได้กราบบังคมทูลต่อพระพุทธองค์ว่า **"ข้าแต่พระตถาคตเจ้าอันตัวข้าบาทนี้ได้อาศัยพึ่งพาพุทธานุภาพแห่งพระองค์ท่านจึงสามารถนิรนามกายออกไปฉุดช่วยเวไนยสัตว์ที่กำลังตกอยู่ในห้วงทุกข์ทั่วหมื่นพันโลกธาตุ**

หากแม้นมิใช่ด้วยพระองค์ทรงเมตตาปกแผ่พระบารมีแก่ข้าบาทแล้ว ลำพังเพียงตัวของข้าบาทเองย่อมมิอาจจะกระทำเช่นนั้นได้ ครั้นบัดนี้มาได้รับพระบัญชาจากพระองค์ให้โปรดฉุดช่วยเวไนยสัตว์ที่ตกจมอยู่อบายภูมิทั้ง ๖ เพื่อรอคอยเวลาแห่งมหามิ่งมงคลกาลที่องค์พระศรีอาริยเมตไตรยจะลงมาตรัสรู้บนโลกฉะนั้น ตัวข้าพระบาทยิ่งต้องช่วยเหลือสรรพสัตว์ทั้งหลายให้พ้นจากความทุกข์ยากลำบากตามพระพุทธประสงค์ให้จงได้ขอองค์พระตถาคตเจ้าทรงโปรดวางพระทัยเถิดพระเจ้าข้า"

ครั้นแล้ว องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าได้ตรัสแก่พระกษิติครรภโพธิสัตว์ว่า **"บรรดาเหล่าเวไนยสัตว์ทั้งหลายที่ยังไม่หลุดพ้นนั้น จิตใจยังไม่มั่นคง จึงสร้างกรรมก่อเวรแปรผันไปตามสภาวะแวดล้อมที่เปลี่ยนแปลงตลอดเวลา จนทำให้ต้องเวียนว่ายตายเกิดอยู่ในสงสารวัฏฏ์อันยาวไกลไม่มีที่สิ้นสุด เปรียบได้กับมัจฉาที่ถูกแหอวนล้อมไว้ แต่หลงเข้าใจผิดคิดว่าได้ว่ายอยู่ในกระแสชลที่กว้างใหญ่แม้จะมีบ้างที่พึ่งสามารถหลุดรอดออกมาได้ใหม่ ๆ แต่ก็เป็นเพียงชั่วครู่ประเดี๋ยวเดียวแล้วก็ต้องกลับลงไปอยู่ในวงล้อมของแหอวนนั้นซ้ำอีกจนไม่มีวันหลุดรอดออกมาได้เป็นคำรบสอง**

ปุถุชนที่มีความดื้อรั้นฝังแน่นในกมลสันดานเหล่านี้ เป็นผู้ที่ตถาคตหนักใจยิ่งนักแต่เนื่องด้วยท่านมีปณิธานที่ยิ่งใหญ่ตั้งแต่ไหนแต่ไรมาแล้วในอันจะฉุดช่วยเวไนยสัตว์ทั้งปวงให้พ้นทุกข์ นี่เองเป็นเหตุให้ตถาคตได้เบาใจลง"

ครั้นองค์สมเด็จพระศากยมุณีสัมมาสัมพุทธเจ้าสิ้นสุดพระดำรัสลง ขณะนั้นพระโพธิสัตว์ **"ติ้งจื่อไจ้หวง"** ได้กราบบังคมทูลว่า

"ข้าพระบาทใคร่ได้ยินเรื่องราวการบำเพ็ญบารมีในแต่ละชาติ ตลอดจนใคร่ทราบว่า พระกษิติครรภโพธิสัตว์ได้ทรงตั้งปณิธานอันใดไว้บ้าง

ขอพระผู้มีพระภาคเจ้าทรงโปรดพระกรุณาลำดับความเป็นมาให้เหล่าข้าบาทได้ล่วงรู้ด้วยเถิด พระเจ้าข้า"

พระพุทธองค์จึงตรัสตอบว่า "พวกท่านทั้งหลายจงตั้งใจฟังและตรึกตรองใคร่ครวญให้ดี เราจะไขแสดงให้ทุกท่านได้รับรู้"

ในอดีตกาลล่วงมาแล้ว มีพระพุทธเจ้าพระองค์หนึ่งทรงนามว่า **"อิเซี่ยจื่อเฉินยู้ไล้"** ทรงมีพระชันษาหกหมื่นอสงไขยกัลป์ก่อนที่พระองค์จะทรงออกภิเนษกรมณ์ พระองค์ทรงเป็นกษัตริย์ครองนครเล็กๆแห่งหนึ่ง

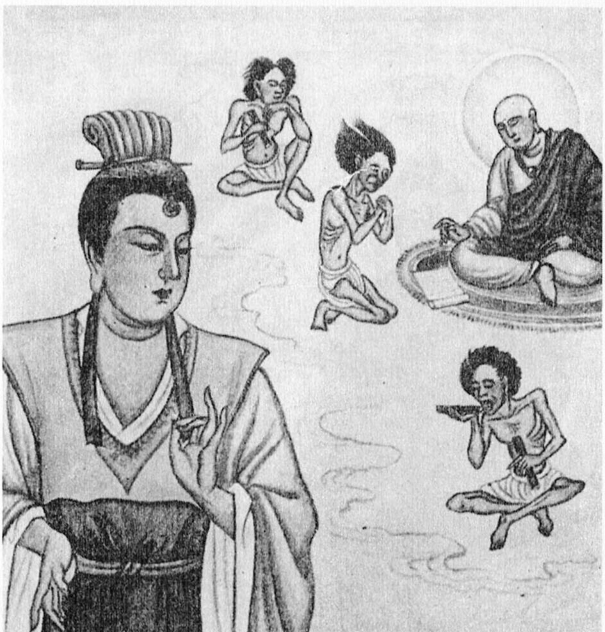

และทรงมีพระสหายเป็นกษัตริย์ซึ่งครองอยู่อีกเมืองหนึ่งใกล้ๆ กัน กษัตริย์ทั้ง ๒ พระองค์ได้ปฏิบัติกุศลบถทั้งสิบและบำเพ็ญประโยชน์แก่สรรพสัตว์เรื่อยมา

ทั้งสองพระองค์ได้ทรงปรึกษาหากุศโลบายที่จะชักจูงพสกนิกร ให้ตั้งอยู่ในศีลธรรมอันดีงาน กษัตริย์พระองค์หนึ่งทรงตั้งปณิธานว่า **ขอให้ได้สำเร็จเป็นพระสัมมาสัมพุทธเจ้าโดยเร็วเพื่อจะได้มาโปรดเทศนาสั่งสอนสรรพสัตว์ให้บรรลุแจ้งสู่พระนิพพาน**

ส่วนกษัตริย์อีกพระองค์หนึ่งได้ทรงตั้งปณิธานว่า **ถ้าหากยังไม่สามารถโปรดสรรพสัตว์ทั้งหลายให้หลุดพ้นจากอกุศลกรรมต่างจนบรรลุถึงสุคติหรือพระโพธิญาณแล้วก็จะไม่ขอเข้าสู่พุทธภูมิ**

พระพุทธองค์ได้ทรงมีพระดำรัสสรุปความแก่พระโพธิสัตว์ติ้งจื่อไจ้หวง ว่า กษัตริย์ที่ทรงตั้งปณิธานขอให้ได้สำเร็จเป็นพระพุทธเจ้าก่อนแล้วจึงจะโปรดสรรพสัตว์นั้นก็คือพระพุทธเจ้าอิเชี่ยจื่อเฉินจิ้วยู้ไล้

ส่วนกษัตริย์ที่ทรงตั้งปณิธานว่า จะขอโปรดสัตว์โลกก่อนแล้วจึงจะเข้าสู่พระพุทธภูมิ ก็คือพระกษิติครรภโพธิสัตว์นั่นเอง

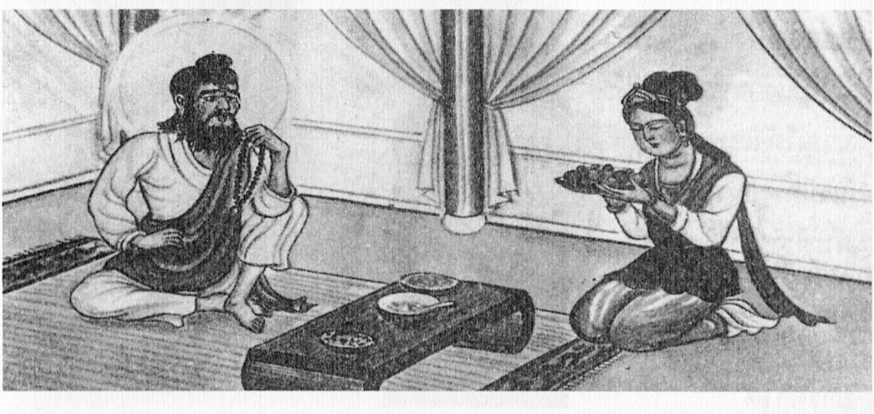
และแล้วในกาลต่อมาอีกยาวนาน ในสมัยของพระพุทธเจ้าทรงพระนามว่า **"ชิงเจิน เหลียน ฮัว มู่ ยู้ไล้"** พระองค์ทรงมีพระชันษา ๔๐ อสงไขย

ในระหว่างนั้น มีพระอรหันต์รูปหนึ่ง ได้ออกโปรดสรรพสัตว์ให้รู้จักบำเพ็ญกุศลเรื่อยมา จนกระทั่งเป็นที่เคารพเลื่อมใสแก่ปวงชนทั้งหลาย

อยู่มาวันหนึ่ง ท่านได้รับนิมนต์จากกุลธิดาผู้หนึ่งนามว่า **"มู่ กวง"** นางเป็นคนใจบุญ ชอบถวายทานแก่สมณพราหมณ์อยู่เนืองนิจ ในวันนั้นพระอรหันต์ได้เอ่ยถามนางว่า "เธอได้จัดถวายภัตตาหารอันประณีตเช่นนี้ มีประสงค์สิ่งใดหรือ?" นางจึงตอบว่า **"วันนี้เป็นวันคล้ายวันมรณะของมารดาข้าพเจ้าดังนั้นข้าพเจ้าจึงได้ถวายภัตตาหารเจอันบริสุทธิ์เหล่านี้ เพื่อประสงค์จะอุทิศส่วนกุศลผลบุญแก่มารดาที่ล่วงลับไปแล้วแต่ไม่ทราบว่าเวลานี้มารดาของข้าพเจ้าไปปฏิสนธิ ณ ที่ใด...เจ้าข้า?"**

พระอรหันต์เมื่อได้ฟังเช่นนั้นก็เกิดความเมตตาสงสารจึงเข้าญาณสมาบัติพิจารณาดูจนรู้แจ้งว่ามารดาของนางตกอยู่ในนรกอเวจีได้รับทุกข์เวทนาอย่างแสนสาหัส พระอรหันต์จึงกล่าวถามนางเมื่อครั้งยังมีชีวิตอยู่ได้สร้างอกุศลกรรมอันใดไว้บ้าง บัดนี้จึงต้องตกอยู่ในห้วงทุกข์ที่แสนสาหัสเช่นนั้น

นางมู่กวงได้ตอบว่ามารดาของตนขณะยังมีชีวิตอยู่ ชอบกินอาหารจำพวกปลา เต่าและตะพาบน้ำ ฯลฯโดยเฉพาะลูกของสัตว์เหล่านั้นนับเป็นจำนวนมิอาจประมาณได้ และแล้วนางก็ได้อ้อนวอนถามพระอรหันต์รูปนั้นว่าจะต้องปฏิบัติอย่างไร จึงจะสามารถปลดเปลื้องทุกข์ของมารดาได้

พระอรหันต์จึงชี้แนะแก่นางว่า **"เธอจงสร้างรูปปฏิมากรรมของพระพุทธเจ้า "ชิงเจินเหลียนฮัวมู่ยู้ไล้"** ขึ้นประดิษฐานไว้กราบไหว้สักการะบูชาและจงตั้งจิตแน่วแน่ภาวนาพระนามของพระองค์ท่านอย่างศรัทธาจริงใจทำเช่นนี้แล้วก็จะบังเกิดมหากุศลอย่างยิ่ง"

เมื่อนางได้สดับแล้วก็รีบปฏิบัติตามทันทีโดยนำเงินที่ได้จากการขายทรัพย์สินในบ้านไปว่าจ้างให้ช่างมาปั้นรูปของพระพุทธเจ้าประดิษฐานไว้ตลอดเวลาทุกๆวันนางเฝ้ากราบไหว้สักการะบูชาสวดภาวนาเบื้องหน้าองค์พระปฏิมาด้วยจิตศรัทธาแน่วแน่

เวลาผ่านไปเป็นลำดับ จนกระทั่งในคืนวันหนึ่งนางมู่กวงก็ได้นิมิตเห็นพระรูปกายของพระพุทธเจ้าปรากฏ มีพระรัศมีสีทองอร่ามส่องสว่างไสวเจิดจ้า พระสรีระของพระองค์สูงใหญ่ดุจเขาพระสุเมรุพระองค์ได้ตรัสแก่นางว่า **"ดูก่อนกุลธิดา เธออย่าได้เศร้าโศกนักเลยอีกไม่นานมารดาของเธอก็จะมาเกิดใหม่ในบ้านของเธอเองและทารกนั้นก็จะสามารถพูดได้ทันทีที่เกิดความรู้สึก"**

ครั้นต่อมานิมิตรนั้นก็เป็นจริงทุกประการ คือหลังจากนั้นไม่นานสาวใช้คนหนึ่งในบ้านของนางมู่กวงก็ได้คลอดบุตรออกมา แต่ยังไม่ครบ ๓ ราตรี ทารกนั้นก็ร้องไห้และพูดคร่ำครวญต่อนางว่า

“แม่เป็นแม่ของเจ้าตั้งแต่ที่เราจากกันไปเป็นเวลายาวนานแม่ต้องตกอยู่ในนรกภูมิ แต่เนื่องด้วยอาศัยอานิสงส์ผลบุญของลูก แม่จึงได้มีโอกาสกลับมาเกิดเป็นลูกของสาวใช้ที่นี่

หากแต่ชาตินี้แม่จะมีชีวิตอยู่เพียงแค่ ๑๓ ปี ก็จะต้องตายจาก แล้วกลับไปรับทุกขเวทนาในนรกอเวจีอีก ลูกเอ๋ย...เจ้าหาวิธีช่วยแม่ให้พ้นจากบาปกรรมและหนี้เวรนี้ด้วยเถิด...”

นางมู่กวงได้ถามทารกนั้นว่า “หากเธอเป็นแม่ของเราแล้ว เธอทราบไหมว่าได้สร้างกรรมอันใดไว้ จึงต้องตกลงสู่นรกภูมิและทำให้ชาตินี้เกิดมาต้องอายุสั้น”

ทารกน้อยจึงตอบว่า **“วงเวียนกรรมนั้นเกิด ๆ ดับ ๆ บาปบุญคุณโทษทั้งหลายที่ได้รับล้วนแต่ตัวเราเป็นผู้สร้างขึ้นมาเองทั้งสิ้น สมัยที่แม่มีชีวิตอยู่กับลูก แม่ได้ฆ่าสัตว์ตัดชีวิต ไม่เชื่อในกฏแห่งกรรม ข่มเหงทารุณแก่ข้าทาสคนใช้ด้วยเหตุนี้เมื่อตายไปจึงได้รับทุกขเวทนาดังกล่าวถ้าหากไม่ใช่เพราะลูกเป็นลูกที่กตัญญู ได้สร้างบุญกุศลเพื่อฉุดช่วยแม่แล้วละก็บาปกรรมอันหนักเช่นนี้มีหรือที่แม่จะหลุดรอดออกมาได้”**

นางมู่กวงได้ฟังดังนั้นก็ทราบว่าเป็นมารดาของนางจริง จึงเกิดความเวทนาสงสารยิ่งนัก นางได้ถามทารกน้อยถึงสภาพความทุกข์ในนรกว่าเป็นอย่างไร ทารกน้อยตอบว่า **“อันความทุกข์ทรมานในนรกแม่ไม่สามารถจะสาธยายออกมาได้ว่าเป็นอย่างไรรู้แต่ว่าระหว่างที่ต้องได้รับการทรมานอยู่นั้นมันช่างทุกข์ยากลำบากแสนสาหัสถึงจะพรรณนาอย่างไรก็ไม่มีวันจบสิ้น แม่ไม่อยากเอ่ยถึงมันอีกเลย”**

เมื่อนางมู่กวงได้ยินแล้วก็รู้สึกสงสารมารดาอย่างจับใจจนน้ำตาไหลพรากอาบแก้ม นางได้เงยหน้าขึ้นสู่ท้องฟ้าร่ำไห้พร้อมกับกล่าวว่า

“ข้าแต่พระพุทธเจ้าทั้งหลายทั่วทุกทิศได้โปรดเมตตาต่อข้าพเจ้าด้วยเถิดขอให้มารดาของข้าพเจ้าจงหลุดพ้นจากความทุกข์ทรมานตลอดกาลนานแม้นถึงกาลมรณะแล้วก็ขออย่าให้มีโทษหนักต้องตกนรกอเวจีอีกเลย เพื่อช่วยมารดาให้ได้รอดพ้นจากอบายภูมิตลอดไป ข้าพเจ้าขอกล่าวสัจจาธิษฐานตั้งปณิธาณต่อหน้าเบื้องพระพักตร์ของพุทธปฏิมาว่า “ข้าฯ จะปลดเปลื้องสรรพสัตว์ใน ๓ ภพให้รอดพ้นจากอบายภูมิจนไปสู่สุคติ หรือบรรลุพระโพธิญาณเมื่อข้าฯ กระทำได้สำเร็จเวลาใด จึงจะมุ่งสู่แดนพุทธภูมิ”

เมื่อกล่าวคำอธิษฐาน จบขณะนั้นนางก็ได้ยินเสียง พระสุรเสียงของพระพุทธ องค์ตรัสว่า **“เธอผู้มีมหาเมตตากรุณา เป็นผู้กตัญญูต่อมารดาและตั้งปณิธานอันยิ่งใหญ่ เราได้พิจารณาเห็นแล้วว่าเมื่อมารดาของเธอถึงกาลมรณะก็จะเป็นเวลาที่อกุศลกรรมของนางหมดสิ้นลงด้วย ต่อไปนางจะได้ไปเกิดให้ตระกูลพราหมณ์ มีอายุยืนนานถึง ๑๐๐ ปีเมื่อพ้นจากโลกนี้แล้วจะได้ไปเกิดในแดนสุขาวดีมีอายุนับประมาณมิได้ ต่อไปภายหน้านางจะได้สำเร็จพระโพธิญาณโปรดสรรพสัตว์ทั่วทั้งไตรภพ”**

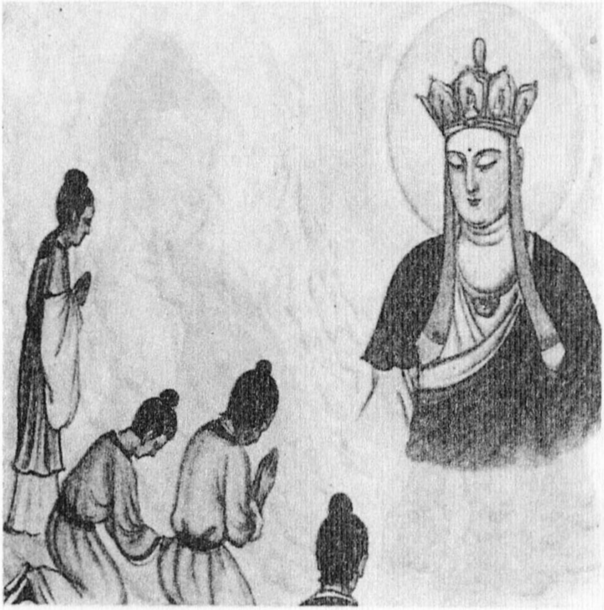
และแล้วองค์พระสัมมาสัมพุทธเจ้าได้ทรงมีพระราชดำรัสสรุปความแก่พระโพธิสัตว์ ติ้ง จื่อ ไจ้หวง ว่า **“พระอรหันต์ผู้มาโปรดนางมู่กวงนั้น บันนี้ก็คือ พระโพธิสัตว์อู๋เลี่ยงอี้”**

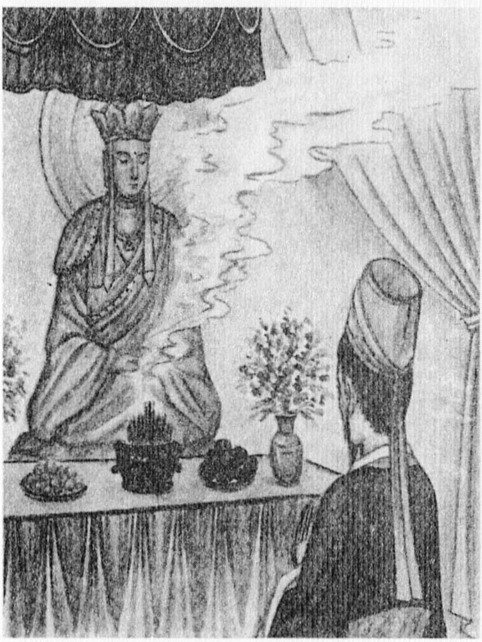
"ส่วนมารดาของนางมู่กวงนั้นบัดนี้ก็คือ พระโพธิสัตว์ เจี่ย โถ่ว และนางมู่กวงในกาลนั้นก็คือพระกษิติครรภโพธิสัตว์ผู้ซึ่งตั้งแต่โบราณกาลได้กล่าวสัจจาธิฐาน ขอตั้งปฏิธานว่าจะโปรดฉุดช่วยสรรพสัตว์ทั้งหมดนั้นเอง"

"ในอนาคตกาลต่อไปภายหน้า หากผู้ใดไม่ตั้งมั่นอยู่ในความดี ไม่เชื่อในกฏแห่งกรรมการเวียนว่ายตายเกิด เอาแต่สร้างบาปก่อเวร ไม่ดำรงตนอยู่ในเบญจศีล เห็นผิดเป็นชอบ ลบหลู่พระธรรมคำสอน บุคคลเช่นนี้ตายแล้วต้องไปเกิดอยู่ในภพภูมิของ สัตว์เดรัจฉาน เปรต อสุรกาย"

"แต่ทว่า...หากผู้ใดมีวาสนาได้พบพานผู้มีบุญโปรดเมตตาตักเตือนชี้แนะหรือสามารถสำนึกตนอีกทั้งมีจิตศรัทธานอบน้อมสักการะระลึกถึงพระคุณอันยิ่งใหญ่ของพระกษิติครรภโพธิสัตว์ด้วยความจริงใจแม้เพียงชั่วขณะจิตเดียว บุคคลผู้นั้นก็สามารถรอดพ้นอบายภูมิทั้งหลาย"

"...และหากสาธุชนผู้ใดมีจิตศรัทธาถวายบูชาพระกษิติครรภโพธิสัตว์ด้วยภัตตาหารอันปราศจากชีวิตและเลือดเนื้อสัตว์ สักการะด้วยธูป ประทีป ดอกไม้เครื่องหอมของล้ำค่าพร้อมทั้งได้ปฏิบัติบูชาด้วยการถือศีลกินเจ

บุคคลเหล่านี้เมื่อสิ้นอายุขัยละจากโลกนี้ไปแล้วหากยังไม่บรรลุพระโพธิญาณ ก็จะได้ไปจุติอยู่บนสวรรค์เป็นเวลายาวนานครั้นเสวยผลบุญในเทวโลกสิ้นแล้วเมื่อลงมาจุติในโลกมนุษย์ก็จะเกิดอยู่ในตระกูลสูงและได้บุพเพนิวาสานุสติญาณโดยง่ายสามารถระลึกชาติก่อนและบุญกรรมที่ทำไว้ในอดีต"

“ดูก่อน...ติ้งจื่อไจ้หวง เธอผู้เป็นพระโพธิสัตว์แท้จริงพระกษิติครรภโพธิสัตว์นั้นเปี่ยมด้วยบุญญาธิการและฤทธานุภาพอันล้ำเลิศเกินกว่าจะพรรณนาได้หมดสิ้น ขอบรรดาเหล่าโพธิสัตว์ทั้งหลายจงจดจำสาระเรื่องราวพระกษิติครรภโพธิสัตว์ไว้ให้ดีเพื่อจะได้เป็นแบบอย่างในการเจริญรอยตามสืบไป”

พระโพธิสัตว์ติ้งจื่อไจ้หวง ได้กราบทูลว่า“**ข้าแต่พระตถาคตเจ้า ขอพระองค์อย่าได้ทรงปริวิตกเลยด้วยเมตตาบารมีของพระองค์ท่านเหล่าข้าบาททั้งปวงจักต้องลงไปเผยแพร่พระสูตรอันล้ำค่านี้ให้สรรพสัตว์ในสากลโลกได้ล่วงรู้”**

ครั้นกล่าวจบองค์พระโพธิสัตว์จึงน้อมถวายอภิวาทแล้วถอยกลับเข้าสู่แท่นอาสนะ

ในขณะนั้น ท้าวจตุโลกบาลทั้ง ๔ ได้ประคองอัญชลีขึ้นถวายอภิวาทแด่องค์สมเด็จพระศากยมุณีพุทธเจ้า แล้วกราบทูลว่า

“ข้าแต่พระผู้มีพระภาคเจ้า องค์พระกษิติครรภโพธิสัตว์ได้ทรงตั้งปณิธานอันยิ่งใหญ่เป็นเวลาหลายชั่วกัลป์มาแล้วแต่เหตุไฉนจนกระทั่งบัดนี้ก็ยังไม่สามารถฉุดช่วยเวไนยสัตว์ให้หมดได้ อีกทั้งยังต้องทรงตั้งอธิฐานจิตครั้งแล้วครั้งเล่าเป็นด้วยเหตุใดขอพระตถาคตเจ้าทรงโปรดพระกรุณาประทานอรรถาธิบายแก่เหล่าข้าบาทด้วยเถิด...พระเจ้าข้า”

พระพุทธองค์จึงทรงตรัสว่า “ดีแล้ว...ข้อปุจฉานี้จะเป็นประโยชน์แก่พวกท่านและเวไนยสัตว์ทั้งหลายในอนาคตกาลด้วยบัดนี้เราจะวิสัชนาแยกแยะให้ท่านรู้ถึงจริยากิจที่พระกษิติครรภโพธิสัตว์ได้บำเพ็ญไว้ในโลกเบื้องล่าง”

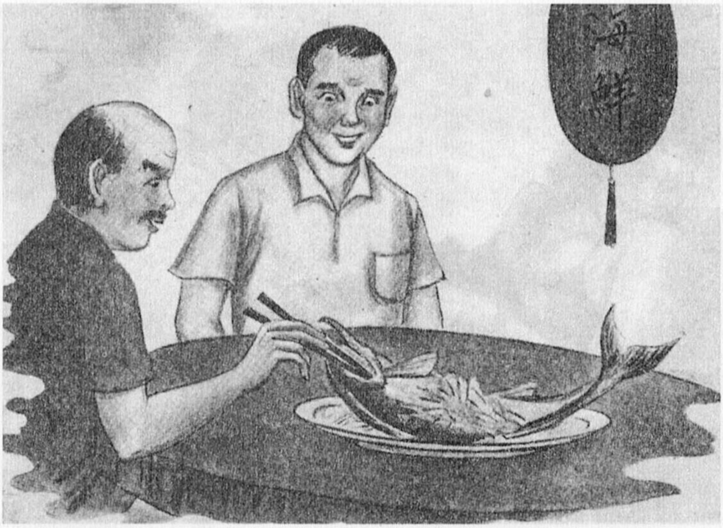

พระพุทธองค์ได้ทรงประทานอรรถาธิบายแก่ท้าวจตุมหาราชทั้ง ๔ และที่ประชุมทั้งหมดว่า **"ดูก่อนท่านทั้งหลาย...แม้พระกษิติครรภโพธิสัตว์จะได้ฉุดช่วยเวไนยสัตว์ ให้รอดพ้นจากความทุกข์ทรมานในนรกภูมิมาแล้วจำนวนมากมาย นับได้หลายชั่วกัปป์ชั่วกัลป์แล้วก็ตาม**

แต่การที่ท่านยังไม่อาจทำให้ข้อปณิธานสำเร็จลุล่วงได้ดังที่เคยอธิฐานจิตไว้แต่แรกเริ่มนั้น ก็เนื่องด้วยมหาเมตตาจิตที่มีต่อสรรพสัตว์ในโลกียโลก เหตุเพราะท่านได้เพ่งพิจารณาดูแล้วว่า ต่อไปในอนาคตอันยาวไกล จิตใจของสรรพสัตว์บนโลกก็จะยิ่งเสื่อมทรามลงเป็นบททวีคูณ ด้วยแรงแห่งกรรมชั่วที่พวกเขาได้สั่งสมพอกพูนเข้าไว้ จะยิ่งทำให้การโปรดฉุดช่วยเป็นไปได้ยากลำบากขึ้นไปอีก

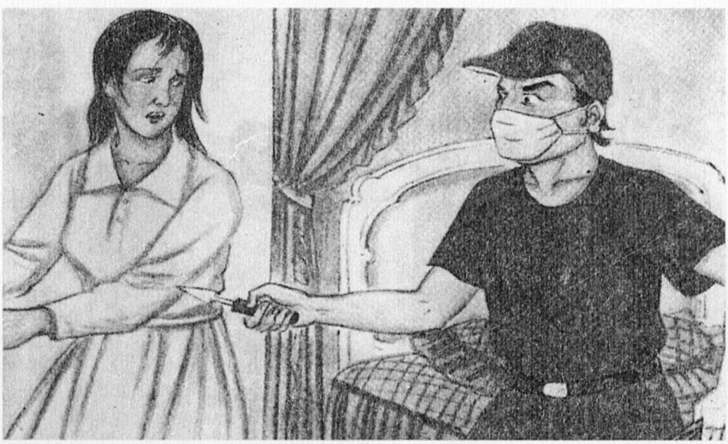
ดังนั้นไม่ว่าพระกษิติครรภโพธิสัตว์จะแบ่งภาคออกเป็นหมื่นเป็นแสนภาคแต่ทว่า...ทุกภาคของท่านก็จักยังคงอธิฐานจิตอีกครั้งแล้วครั้งแล่า ทั้งนี้ก็เพื่อเป็นการตอกย้ำข้อปฏิธานที่มีมาแต่เดิมนั้นให้หนักแน่นลงไปอีก

และตลอดเวลาทุกยุคทุกสมัย ท่านจะค้นหาวิธีการอันเหมาะสมมาโปรดเวไนยสัตว์เหล่านั้น ตามควรแก่เหตุผลแก่บุคคลแก่สภาวะแวดล้อมที่เปลี่ยนไป"

...หากเมื่อใดที่พระกษิติครรภโพธิสัตว์ได้พบเห็นผู้ที่ชอบกินชีวิตกินเลือดกินเนื้อของสัตว์ทั้งหลาย ท่านก็จะกล่าวเตือนบุคคลผู้นั้นว่า

"จงอย่าเข่นฆ่าชีวิตและกินเลือดกินเนื้อผู้อื่นเลย มิเช่นนั้นท่านจะต้องได้รับกรรมสนองให้อายุสั้น"

...หากท่านได้พบเห็น ผู้ที่ลักขโมย ท่านก็จะกล่าวตักเตือนว่า

"จงเลิกเป็นโจรลักขโมยเสียเถิด มิเช่นนั้นในอนาคต ท่านจะต้องมีชีวิตที่อาภัพ ยากจน ค่นแค้น นี่คือผลกรรมตามสนอง"

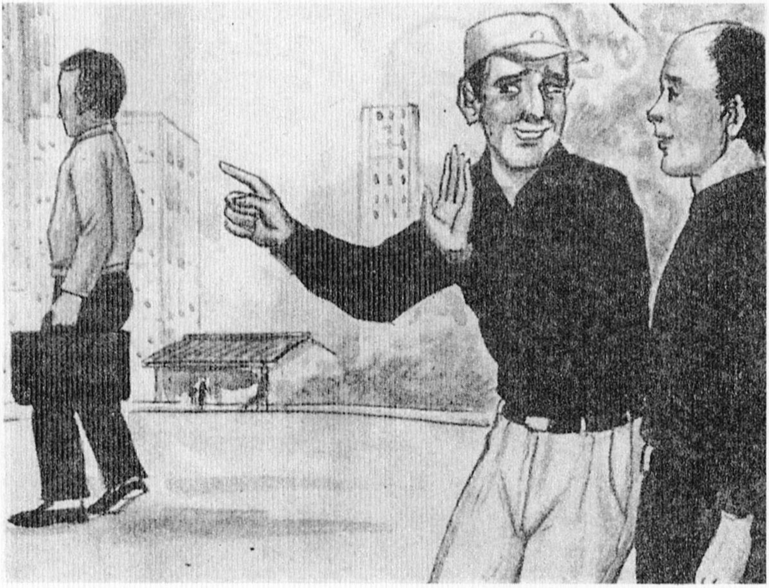

...หากได้พบเห็น ผู้ที่หลงมัวเมาในตัณหาประพฤติผิดในกามท่านก็จะกล่าวตักเตือนว่า

"จงอย่าประพฤติผิดในกามอีกเลย มิเช่นนั้นกรรมก็จะสนองให้ต้องไปเกิดเป็นสัตว์เดรัจฉาน จำพวกนกกา"

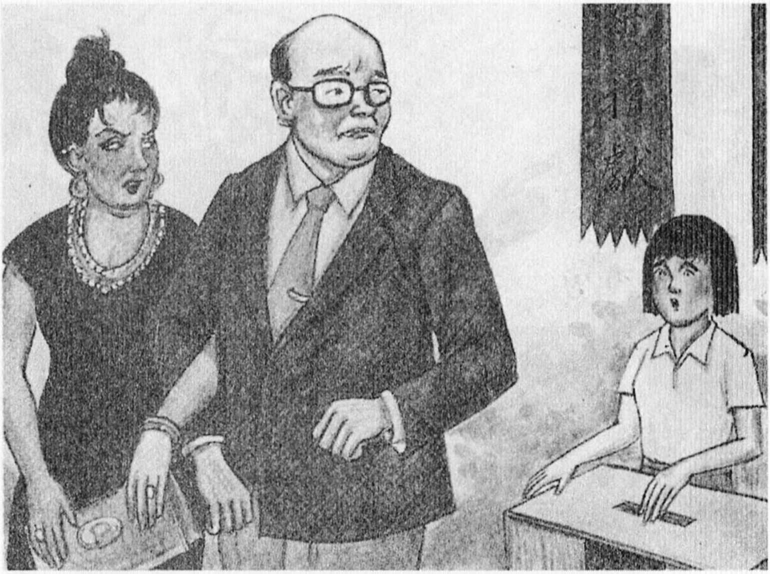
...หากพบคนปากร้ายท่านก็จะกล่าวเตือนว่า **"อย่าได้กล่าวคำหยาบคายด่าทอ ว่าร้ายผู้อื่นอีกเลย มิเช่นนั้นกรรมจะสนองให้ญาติพี่น้องต้องทะเลาะเบาะแว้งแก่งแย่งชิงดีกันเอง"**

หากพบคนที่ชอบนินทาผู้อื่น ท่านก็จะเตือนว่า **"อย่าครหานินทาผู้อื่นอีกเลยมิเช่นนั้นกรรมจะสนองให้ปากของท่านผุพองเน่าเหม็นและเป็นใบ้"**

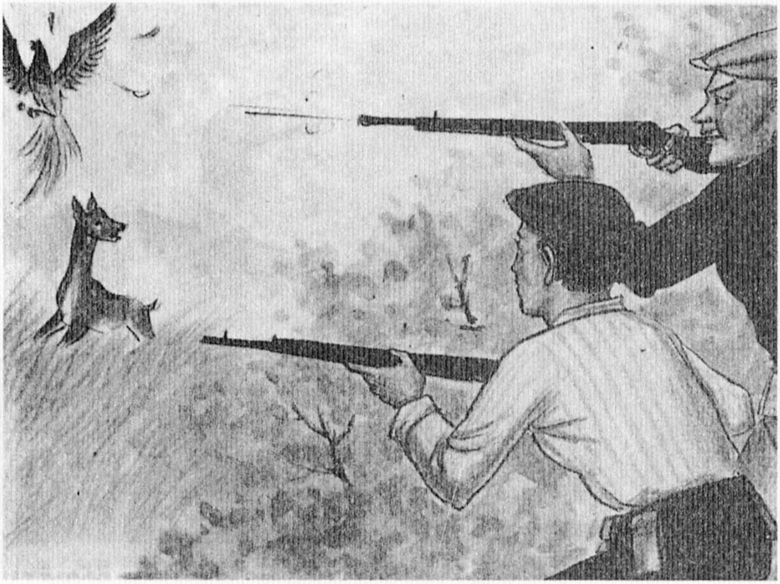
หากพบคนที่มีอารมณ์ร้าย ชิงชังเคลียดแค้นผู้อื่นท่านก็จะเตือนว่า **"จงอย่าเป็นคนเจ้าโทสะอาฆาตพยาบาทอีกเลยมิเช่นนั้น ต่อไปจะต้องมีรูปร่างหน้าตาอัปลักษณ์ ผิวพรรณทราม"**

...หากพบคนที่ตระหนี่ถี่เหนียว ไม่ยอมทำบุญทำทาน ท่านก็จะเตือนว่า **"จงอย่าตระหนี่ ถี่เหนียวนักเลยมิเช่นนั้น สิ่งที่หวังจะไม่มีวันสมปรารถนา"**

...หากพบบุคลที่เห็นแก่กิน ฟุ่มเฟือย ไม่รู้จักประมาณ ท่านก็จะเตือนว่า **"การกินอยู่ควรรู้จักมัธยัสถ์มิเช่นนั้น ร่างกายจะสะสมแต่โรคภัย ต่อไปจะต้องอด ๆ อยาก ๆ"**

...หากพบคนที่ชอบล่าสัตว์ ทำลายชีวิตผู้อื่น ท่านก็จะเตือนว่า **"จงอย่าเบียดเบียนสัตว์เลย มิเช่นนั้นกรรมจะสนอง ให้ต้อง ประสบอุบัติภัยต้องพิการ และตายอย่างน่าอนาถ"**

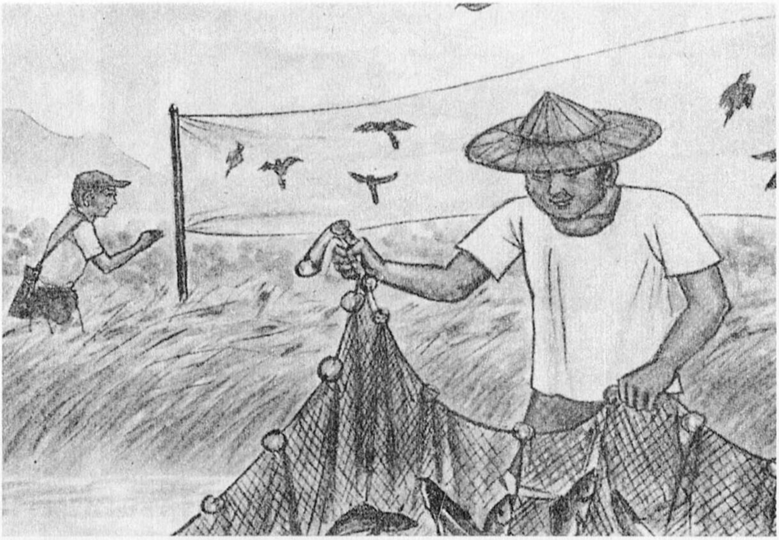
...หากพบที่ไม่กตัญญูต่อพ่อแม่ ท่านก็จะตักเตือนว่า **"จงอย่าอกตัญญูต่อผู้มีพระคุณเป็นอันขาดมิเช่นนั้นจะถูกฟ้าผ่า ถูกธรณีสูบ"**

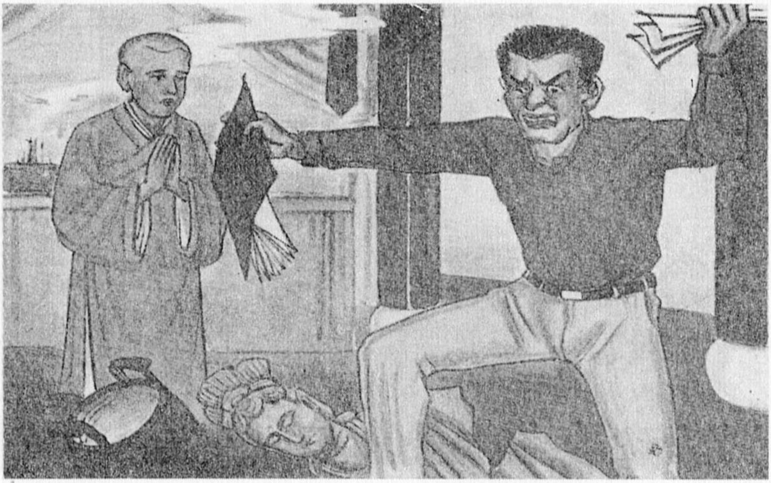
...หากพบผู้ที่ชอบเผาทำลายป่า เพื่อไล่ล่าสัตว์ ท่านก็จะตือนว่า **“จงอย่าเผ่าทำลายป่าเลยมิเช่นนั้นกรรมจะสนองให้ต้องเป็นคนบ้าสติวิปลาสและฆ่าตัวตาย”**

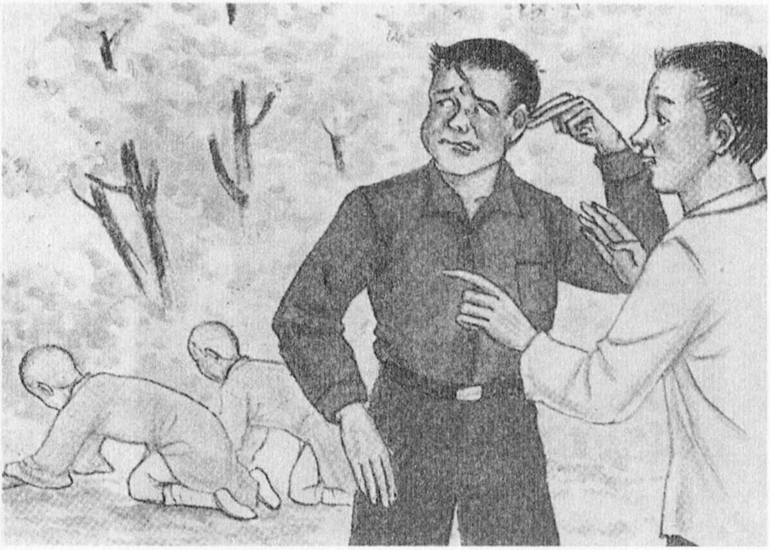
...หากพบบิดามารดาเลี้ยงที่ชอบทารุณลูกเลี้ยง ท่านก็จะเตือนว่า **“จงย่าประพฤติเช่นนั้นเลย หาไม่แล้วชาติหน้าจะต้องเกิดมาถูกผู้อื่นเฆี่ยนตีเป็นประจำ”**

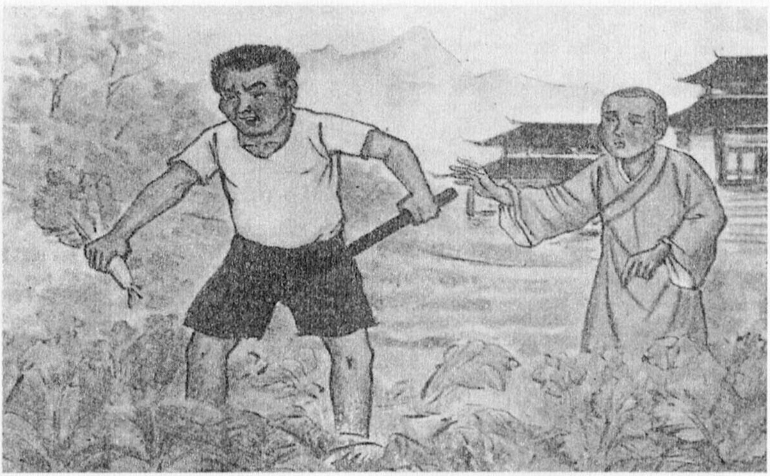
...หากพบคนที่ชอบใช้แหอวน ตาข่าย ดักจับนกปลา ท่านก็จะเตือนว่า **"จงอย่าดักจับสัตว์ที่น่าสงสารอีกเลย มิเช่นนั้นกรรมจะสนองให้ต้องพลัดพรากจากสามีภรรยาและบุตรธิดาของตน"**

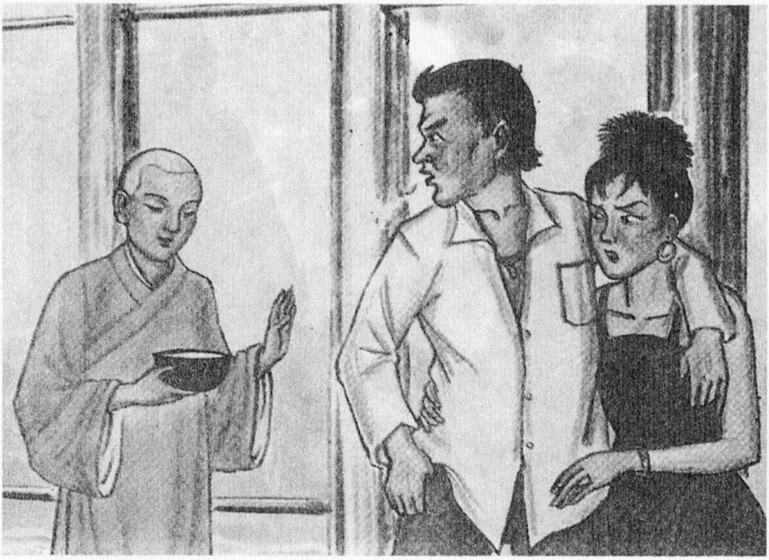
...หากพบคนที่ทำลายรูปเคารพ สิ่งศักดิ์สิทธิ์ เบียดเบียนผู้ประพฤติธรรม ฉีกเผาหนังสือธรรมะ ท่านก็จะเตือนว่า **"จงอย่าประพฤติเช่นนั้นอีกเลยหาไม่แล้ว ชาติหน้าจะต้องเกิดเป็นคนพิการ หูหนวก ตาบอด"**

...หากพบคนที่ชอบดูถูกผู้ประพฤติธรรม ท่านก็จะเตือนว่า **"จงอย่าลบหลู่ ดูถูกผู้ประพฤติธรรมเลย มิเช่นนั้น วิญญาณจะต้องตกสู่นรกอเวจีไม่ได้ผุดได้เกิด"**

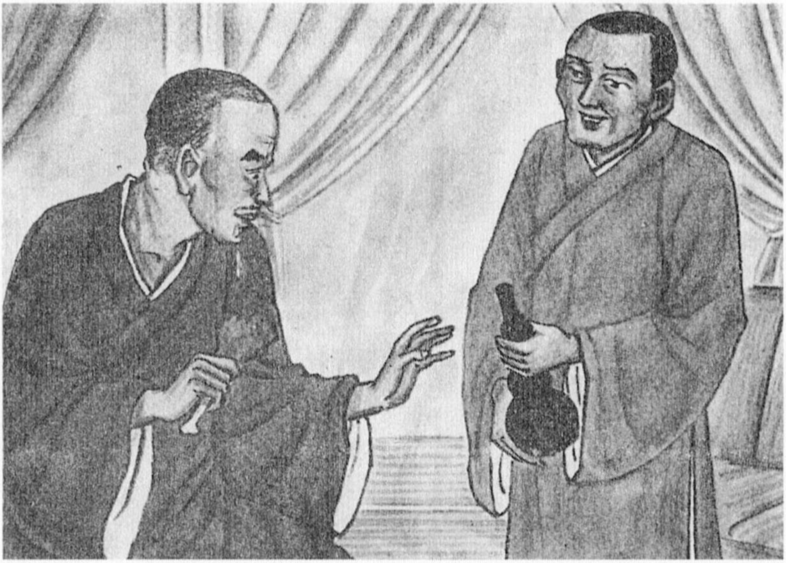
...หากพบคนที่ชอบลักขโมย ทำลายศาสนสมบัติ ท่านก็จะเตือนว่า**"จงอย่าทำเช่นนั้นอีกเลย มิเช่นนั้นจะต้องไปเกิดเป็นเปรต ได้รับทุกข์ทรมานเป็นเวลานานแสนนาน"**

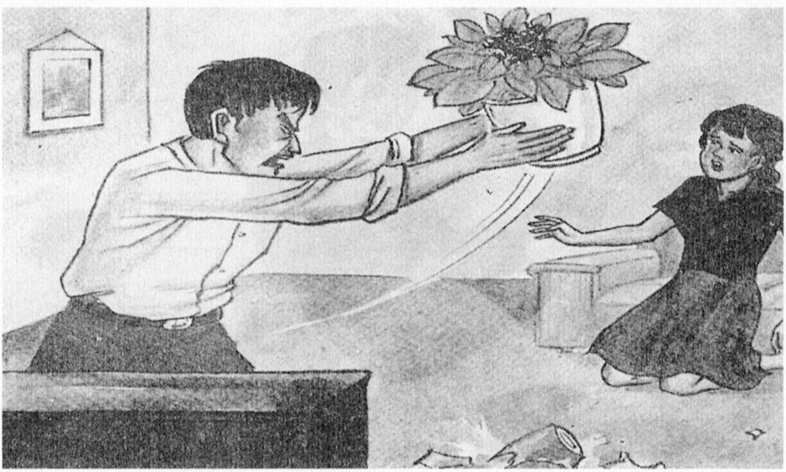
...หากพบคนที่ดุด่าว่าร้ายผู้ทรงศีล ท่านก็จะเตือนว่า **"จงอย่าประพฤติเช่นนั้นอีกเลย หาไม่แล้วจะต้องไปเกิดเป็นสัตว์เดรัจฉานนับชาติไม่ถ้วน"**

...หากพบคนที่ชอบทารุณสัตว์โดยใช้น้ำร้อนลวก ใช้ไฟเผา ใช้มีดสับร่างทั้งเป็น ท่านก็จะเตือนว่า **"จงอย่าทารุณสัตว์เลย มิเช่นนั้นต่อไปจะต้องประสบเคราะห์กรรมดุจเดียวกัน"**

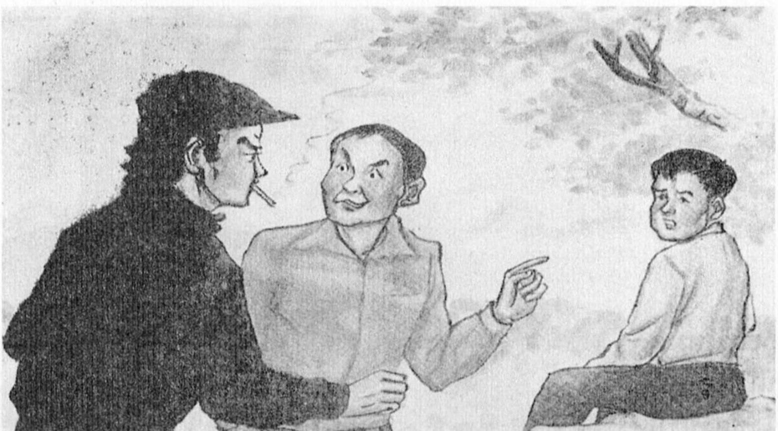
...หากพบผู้ที่ออกบวชแล้ว ไม่ถือศีลกินเจ ผิดต่อคำสัตย์ปฏิญาณ ท่านก็จะเตือนว่า **"จงอย่าประพฤติตนเช่นนั้นอีกเลย หาไม่แล้วจะต้องไปเกิดเป็นสัตว์ที่หิวโหย อด ๆ อยาก ๆ"**

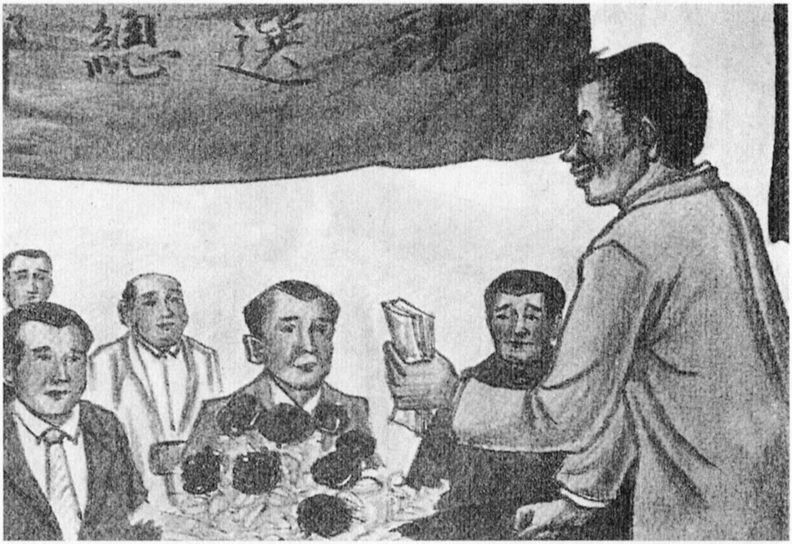
...หากพบคนที่ไร้เหตุผล ใช้แต่อารมณ์ ชอบขว้างปาทำลายข้าวของ ท่านก็จะเตือนว่า **"จงอย่ากระทำเช่นนั้นอีกเลย มิเช่นนั้นกรรมจะสนองให้ต้องยากจนค่นแค้นแสนสาหัส"**

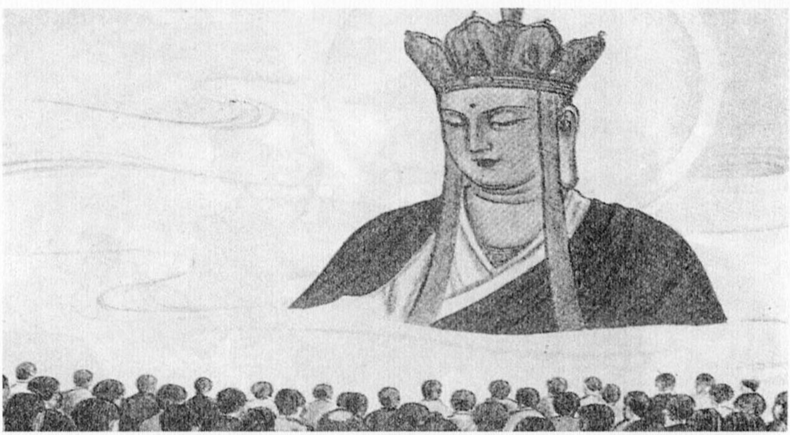
...หากพบคนที่ชอบ คุยโต โอ้อวด เย่อหยิ่ง ต่อผู้อื่น ท่านก็จะเตือนว่า**"จงอย่ายะโสโอหังเลย มิเช่นนั้นจะต้องไปเกิดเป็นคนต่ำต้อย เป็นข้าทาสรับใช้ผู้อื่น"**

...หากพบคนที่ชอบยุแหย่ให้ผู้อื่นแตกแยกกัน ท่านก็จะเตือนว่า**"จงอย่าประพฤติเช่นนั้นอีกเลย หาไม่แล้ว กรรมจะสนองให้ต้องไปเกิดเป็นสัตว์ที่ไม่มีลิ้น"**

...หากพบคนที่ทุจริต ฉ้อราษฎร์บังหลวง เห็นผิดเป็นชอบ ถือเงินเป็นอำนาจท่านก็จะเตือนว่า **“คนที่คดโกง ฉ้อราษฎร์บังหลวง กรรมจะสนองให้ต้องได้ไปเกิดอยู่ในถิ่นแห้งแล้งทุรกันดาร”**

...“ทั้งหมดที่ได้สาธยายมานั้น เป็นเพียงเศษเสี้ยวหนึ่งของบาปกรรมที่สรรพสัตว์ในโลกได้ก่อขึ้นและผลกรรมที่พวกเขาจักต้องได้รับ

ฉะนั้น ตลอดเวลาที่ผ่านมาตราบจนกระทั่งบัดนี้ พระกษิติครรภโพธิสัตว์จึงต้องใช้วิธีการที่เหมาะสมต่างๆ นานา มาโปรดชี้แนะและฉุดช่วยเหล่าเวไนยสัตว์นั้นๆ อยู่อย่างมิหยุดหย่อน”

“สรรพสัตว์ที่ได้สร้างบาปกรรมจักต้องถูกลงโทษทัณฑ์ให้อยู่ในนรกเป็นเวลายาวนานหลายชั่วกัปป์ชั่วกัลป์ ฉะนั้นขอให้พวกท่านจงอารักขาแดนสวรรค์และโลกมนุษย์ไว้ให้ดี จงอย่าให้เหล่าปีศาจมาร ผีนรก และวิญญาณบาปทั้งหลาย ได้ล่วง ล้ำขึ้นมาชักจูงมอมเมาสรรพสัตว์ในโลกียโลกให้หลงเข้าสู่ทางผิด จนก่อกรรมทำเข็ญต่อไปอย่างไม่รู้จักจบสิ้น”

เมื่อท้าวจตุโลกทั้ง ๔ ได้สดับพระพุทธบรรหารดังนี้แล้ว ต่างก็ทรงทอดถอนพระทัย และบังเกิดจิตเวทนาสงสารเวไนยสัตว์ในโลกียโลกจนถึงกับหลั่งน้ำพระเนตร

กาลนั้นจอมเทพผู้อภิบาลรักษาโลกทั้ง ๔ พระองค์ ก็ได้ประณมหัตถ์กราบถวายอภิวาท แล้วจึงถอยกลับเข้าที่ประทับ

บทที่ ๕ อบายภูมิและสภาพการณ์ในนรก

ในขณะนั้น พระมหาสถามปราปต์โพธิสัตว์ ได้กล่าวต่อพระกษิติครรภโพธิสัตว์ว่า "ข้าแต่ท่านผู้เปี่ยมล้นด้วยเมตตา ขอท่านได้โปรดอรรถาธิบายแก่ท้าวจตุโลกบาลทั้ง ๔ ตลอดจนทวยเทพ นิกรเทวาและสรรพสัตว์ทั้งหลายทุกหมู่เหล่าให้ได้รู้ถึงความหมายของ "อบายภูมิ" และสภาพการณ์ในนรก ทั้งนี้เพื่อให้บรรดาสรรพสัตว์ในอนาคตกาลที่ยังไม่เคยได้ยินได้ฟังมาก่อน จะได้มีข้อเตือนสติพวกเขาว่าเรื่องบาปบุญและเวรกรรมนั้นมีจริง แล้วกลับใจหันมาปฏิบัติธรรมกันด้วยเถิด"

พระกษิติครรภโพธิสัตว์ได้กล่าวแก่ที่ประชุมว่า"วันนี้ข้าพระองค์ได้รับพระมหาเมตตาแห่งองค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าศากยามุนี และบารมีแห่งพระโพธิสัตว์เจ้าทุกพระองค์เกื้อหนุนจึงจะขอสาธยายถึงความหมายของ "อบายภูมิ"และสภาพการณ์ในนรก...โปรดสดับฟังเถิด"

"อบายภูมิ" หมายถึงภูมิที่ไม่เจริญ แบ่งเป็นภูมิย่อยจากต่ำสุด แล้วสูงขึ้นไปโดยลำดับนี้

๑. **นิรยภูมิ** คือภูมินรกอันประกอบด้วย มหานรกเป็นนรกขุมใหญ่ **อุสสุทนรก** เป็นนรกที่ล้อมรอบมหานรก **ยมโลกนรก** เป็นนรกที่ล้อมรอบมหานรกและอุสสุทนรก **โลกันตนรก** เป็นนรกที่อยู่นอกจักรวาล ซึ่งมีแต่ความมืดยิ่งนัก

๒. **เปรตติวิสัยภูมิ** คือแดนเปรต เป็นที่อยู่ของสัตว์นรกผู้ห่างไกลจากความสุขไม่มีที่สถานที่อยู่โดยเฉพาะ เป็นชีวิตที่น่าสมเพช ต้องทนทุกข์ทรมานเพราะความอดอยาก มีความหิวกระหายอย่างแสนสาหัส มิได้บริโภคอาหารเลย

๓. **อสูรกายภูมิ** คือแดนของวิญญานบาปที่ต้องทุกขเวทนาเพราะความกระหายน้ำ พวกอสุรกายมีความทุกข์ทรมานคล้ายกับพวกเปรต

๔.**ดิรัจฉานภูมิ** คือโลกของสัตว์ผู้มีลำตัวไปตามขวาง ต้องคว่ำอกเดินไป แบ่งเป็น ๔ พวก คือ

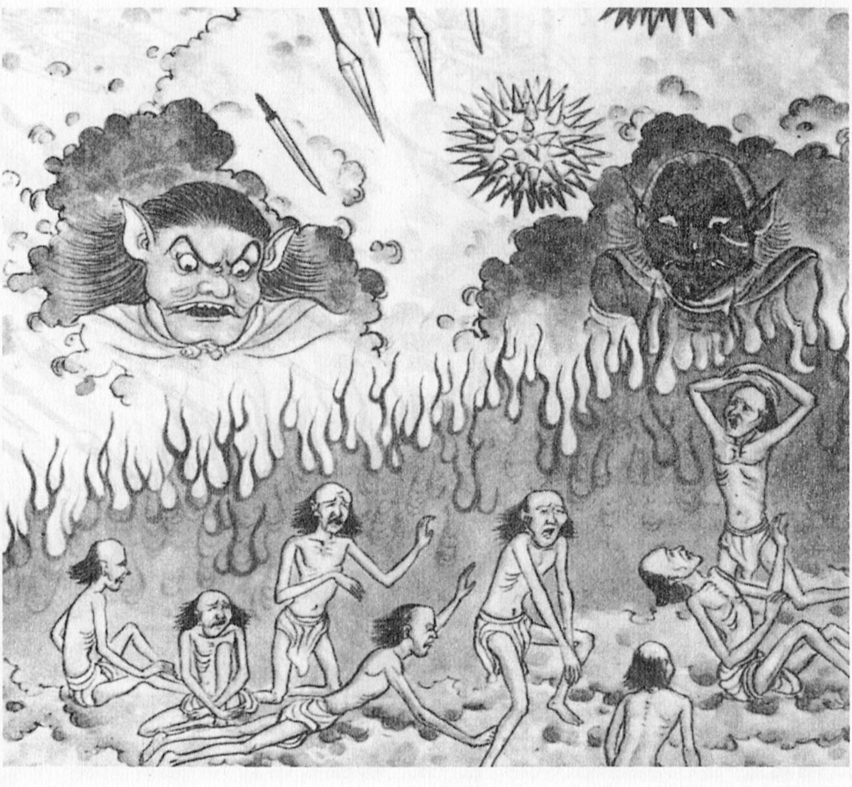
พวกที่ไม่มีเท้า ได้แก่ งู ปลา ฯลฯ

พวกที่มี ๒ เท้า ได้แก่ นก เป็ด ไก่ ฯลฯ

พวกที่มี ๔ เท้า ได้แก่ ช้าง ม้า วัว ฯลฯ

พวกที่มีขามาก ได้แก่ มด ตะขาบ ฯลฯ

"ท่านทั้งหลาย...อบายภูมิเหล่านี้เป็นแดนเกิดของสรรพสัตว์ที่ได้สร้างอกุศลกรรมไว้ในขณะมีชีวิตอยู่ เมื่อตายไปวิญญาณจึงตกล่วงลงสู่อบายภูมิต่าง ๆ ทั้งนี้ก็ขึ้นอยู่กับชนิดและประเภท ของบาปที่พวกเขาได้กระทำ"

"ดูก่อน...ท่านผู้มีมหาเมตตา สภาพการณ์ในนรกภูมินั้น เต็มไปด้วยการลงโทษที่มีลักษณะต่างๆ กันเช่น

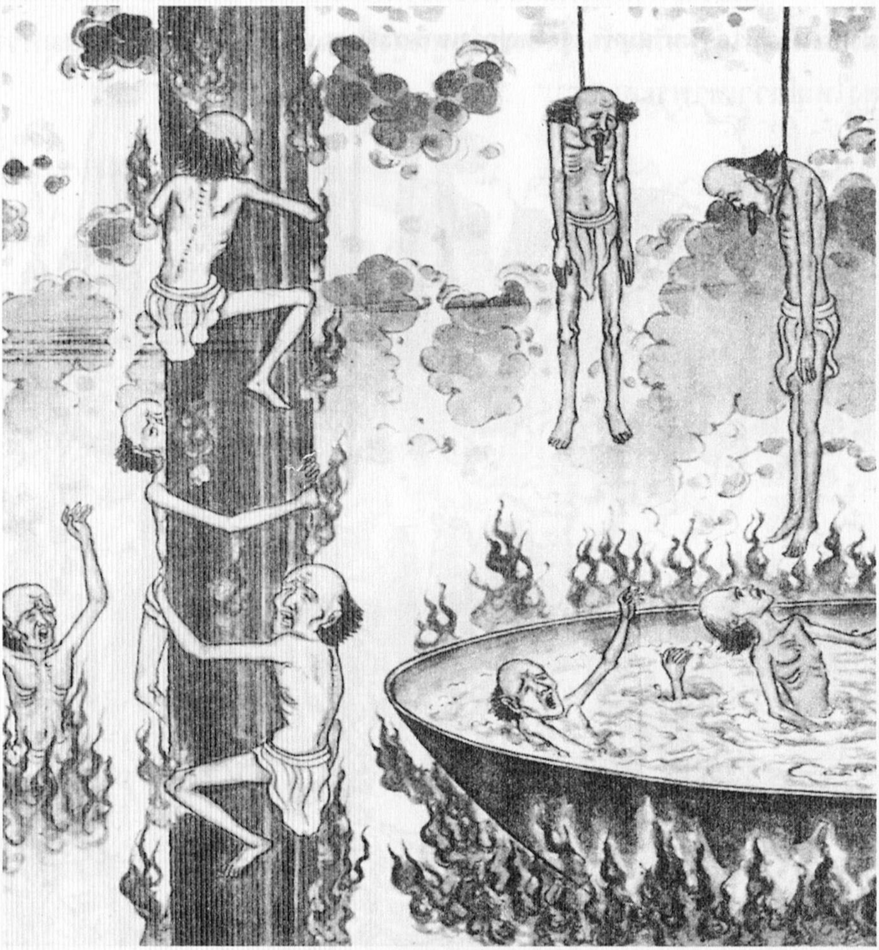
บ้างต้องลอยคออยู่ในทะเลคูถมูตรจมอยู่ในบ่อเลือด น้ำหนอง อุจจาระปัสสาวะ

บ้างต้องถูกงูเหล็ก สุนัขเหล็ก นกเหล็กไล่กัดกิน

บ้างต้องถูกแช่ในน้ำแข็ง บ้างต้องถูกไฟบรรลัยกัลป์แผดเผา

บ้างต้องถูกต้มในกระทะทองแดง บ้างต้องถูกแมลงพิษกัดต่อยทั้งตัว

บ้างต้องถูกสว่านเจาะตามเนื้อตัวจนทะลุ บ้างต้องถูกตัดลิ้นควักลูกตา

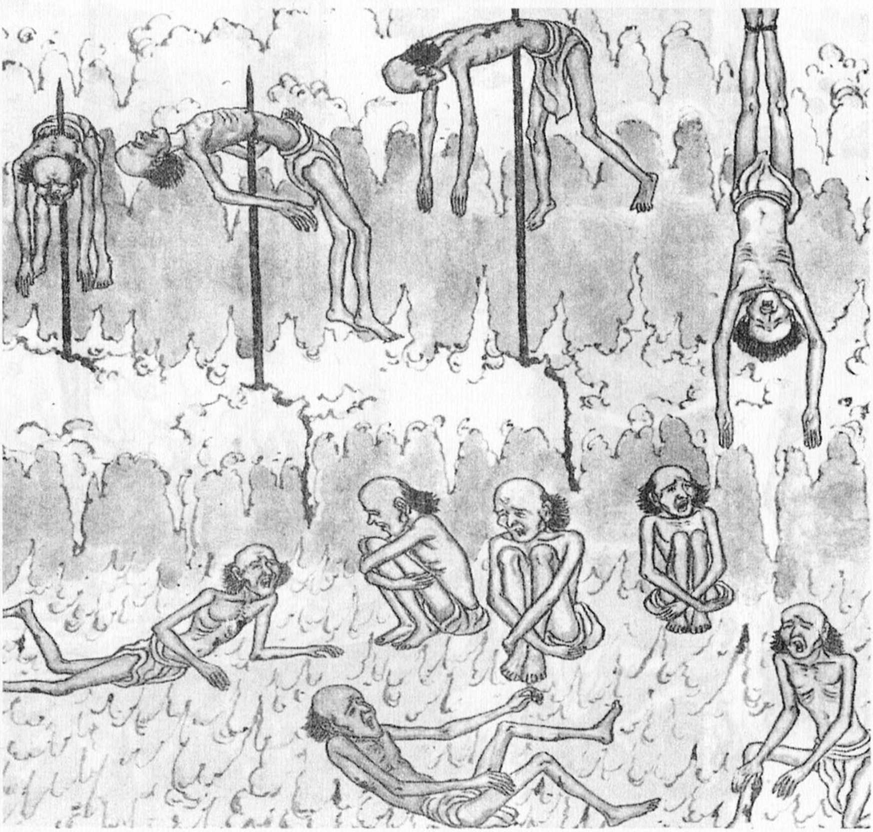
บ้างต้องถูกผ่าท้องกระชากไส้ ควักหัวใจ บ้างต้องถูกเฉือดใบหน้า

บ้างต้องถูกตัดแขนตัดขา บ้างต้องถูกแขวนห้อยหัวลง

บ้างต้องถูกโม่ยักษ์บดขยี้ บ้างต้องถูกโยนลงขุมอสรพิษ

ที่กล่าวมานี้เป็นลักษณะของโทษทัณฑ์เพียงเศษเสี้ยวหนึ่งที่มีอยู่ในขุมนรกต่างๆ จะกล่าวไปใย ถึงการลงโทษที่น่าสะพรึงกลัวน่าสยดน่าสยอง อีกหลายร้อยหลายพันประการในขุมนรกที่มีอยู่นับพันนับหมื่นขุม ว่าจะยิ่งทุกข์ทรมารสาหัสฉกาจกรรจ์ขนาดไหน"

"ดูก่อน...ท่านทั้งหลาย แรงกรรมนั้นมีอานุภาพมากบาปเวรที่สรรพสัตว์ในโลกได้พากันสร้างไว้จะพอกพูนสูงขึ้น จนมากล้นทะเลมหาสมุทรจนสูงใหญ่กว่าเขาพระสุเมรุ

แรงแห่งบาปกรรมนี้มีอำนาจมากมายไม่เพียงแต่จะคอยขัดขวางผู้บำเพ็ญธรรมเท่านั้น มันยังจะทำลายล้างโลกให้วินาศบรรลัยลง เหตุฉะนั้นเวไนยสัตว์ทั้งหลายจงอย่าชะล่าใจ ดูแคลนว่าการกระทำผิดเล็ก ๆ น้อย ๆ นั้นไม่มีโทษภัย

บัญชีกรรมไม่มีการตกหล่นสูญหายแม้แต่น้อยนิดสรรพสัตว์ทั้งหลายต่างมีกรรมเป็นของตนถึงจะเป็นพ่อแม่พี่น้องกันก็ต้องต่างไปรับผลกรรมของตนจะรับโทษแทนกันนั้นไม่ได้เลย

มนุษย์ทั้งหลายเมื่อตายลงไปแล้ว พวกเขาจะประจักษ์แจ้งแก่ใจยิ่งขึ้นว่าเรื่องราวของมนุษย์นั้นมิได้จบสิ้นไปพร้อมกับความตายเลยพวกที่ขณะยังมีชีวิตอยู่ไม่เชื่อบุญเชื่อบาป ไม่เชื่อกฏแห่งกรรมสนองกรรมเมื่อตกไปถึงแดนนรกพอรู้สึกสำนึกตัวได้ ทุกสิ่งทุกอย่างก็สายไปเสียแล้ว

เรื่องราวมากมายในนรกภูมิ ถึงข้าพเจ้าจะใช้เวลาตลอดชั่วกัปป์นี้ก็มิอาจจะพรรณาได้หมดสิ้น จึงขอวิสัชนาแสดงแก่ท่านทั้งหลายเพียงแต่เท่านี้"

ครั้นแล้วบรรดาพระโพธิสัตว์และเหล่าเทพเทวาทั้งหลายก็ได้เปล่งวาจาน้อมรับขึ้นโดยพร้อมเพรียงกันว่า **"สาธุ..สาธุ..สาธุ"**

บทที่ ๖ พระกิตติคุณแห่งองค์พระกษิติครรภโพธิสัตว์

ในกาลบัดนั้น องค์สมเด็จพระศากยมุนีสัมมาสัมพุทธเจ้าได้ทรงชูพระหัตถ์ขึ้นฉายพระรัศมีออกเป็นฉัพพรรณรังสีแผ่รอบพระวรกายให้บังเกิดแสงเจิดจ้ากว่าดวงอาทิตย์นับแสนดวงสาดส่องไปทั่วปริมณฑลจนจบพิภพและแล้วพระบรมโลกนาถเจ้าจึงทรงเปล่งพระสุรเสียงก้องไปในชั้นฟ้าประกาศแก่บรรดาเหล่าโพธิสัตว์ พระอรหันต์ เทพเทวา นาค ยักษ์ คนธรรพ์ อสูร กินนร มนุษย์และอมนุษย์ทั้งหลายตลอด

“ณ บัดนี้ ทุกท่านจงตั้งใจสดับฟังเรากล่าวสรรเสริญกิตติคุณของพระกษิติครรภมหาโพธิสัตว์ผู้ซึ่งได้แผ่เดชานุภาพแห่งเมตตาอันสูงล้ำไปทั่วสากลพิภพจักรวาลเพื่อช่วยสรรพสัตว์ทั้งหลายที่ต้องทนทุกข์ทรมานอันเนื่องด้วยวิบากกรรมของตน”

"หลังจากที่เราเข้าสู่แดนนิพพานแล้ว ขอให้พวกท่านเหล่าโพธิ์สัตว์เทพเทวานาคาและอสูรทั้งหลายจงช่วยกันจดจำและปกปักษ์รักษาพระสูตรนี้ไว้ให้ดี เพื่อที่บรรดาสรรพสัตว์ทั้งหลายจะได้มีโอกาสบรรลุมรรคผลอันประเสริฐได้เสวยสุขนิรันดร์ในแดนนิพพาน"

ขณะนั้น พระโพธิสัตว์ ผู่ ก่วง ได้กราบทูลพระพุทธองค์ว่า

"ขอองค์พระตถาคตเจ้าทรงโปรดเมตตาประทานอรรถาธิบายถึงผลานิสงส์แห่งการถวายสักการะบูชาพระโพธิสัตว์กษิติครรภให้ปวงข้าบาทและสรรพสัตว์ทั้งหลายในอนาคตกาลได้รับรู้ด้วยเถิดพระเจ้าข้า"

พระบรมศาสดาได้ทรงประทานวิสัชนาว่า "ในอนาคตกาลภายหน้าหากมีผู้ใดได้สดับฟังกิตติคุณอันประเสริฐของพระกษิติครรภโพธิสัตว์แล้วบังเกิดจิตศรัทธาเลื่อมใสปฏิบัติตามธรรมโอวาทอีกทั้งมีความสำนึกได้ถึงความผิดบาปที่ตนเคยก่อไว้อย่างจริงใจ ประกอบกับได้กราบไหว้สวดภาวนาพระนามของท่านต่อหน้ารูปวาด หรือรูปปฏิมาด้วยความเคารพบุคคลนั้นเมื่อจากโลกนี้แล้วก็จะได้ไปจุติในสรวงสวรรค์ไม่มีวันตกล่วงลงสู่อบายภูมิอีกและหากเสวยผลบุญหมดสิ้นแล้วก็จะลงมาเกิดเป็นมนุษย์ผู้สูงศักดิ์ อุดมด้วยลาภยศ"

"หากมีหญิงใดไม่ปรารถนาจะเกิดกายเป็นสตรีเพศอีก ถ้าชาตินี้ได้สักการะบูชา พระกษิติครรภโพธิสัตว์ด้วยดอกไม้ ของหอม พร้อมทั้งถวายทานสร้างกุศลด้วยเครื่องอุปโภค บริโภค ในชาติหน้าหญิงผู้นั้นก็จะเกิดมาเป็นบุรุษผู้องอาจ สมดังเจตนารมณ์"

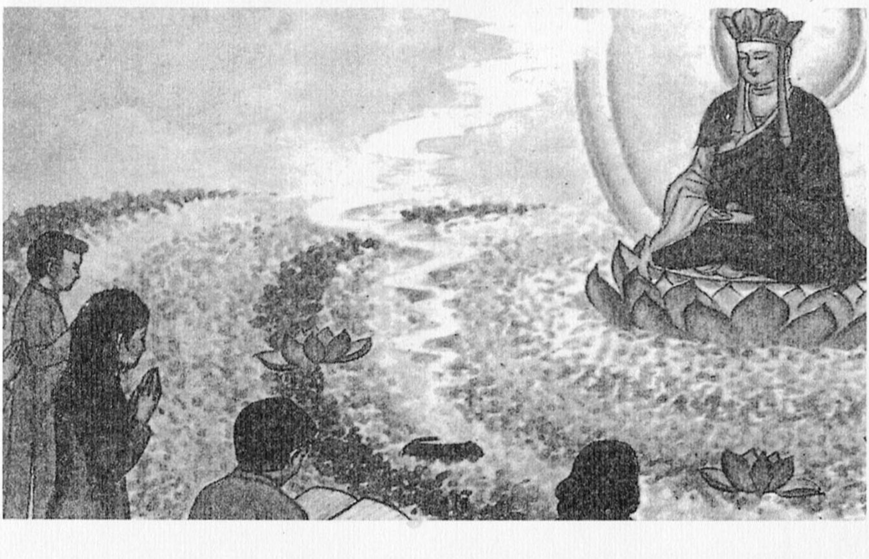

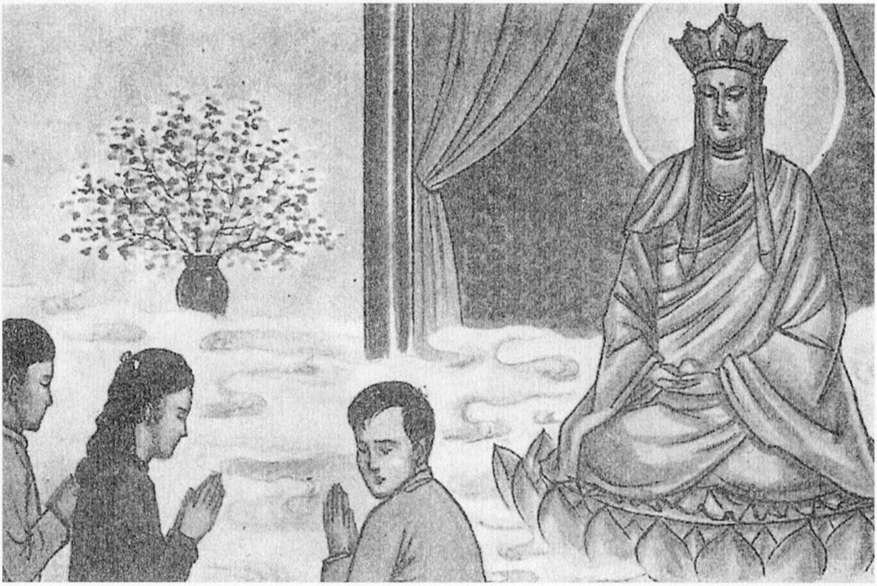
"หญิงใดเกิดมาอาภัพ หน้าตาอัปลักษณ์ มีแต่โรคภัยคุกคามเบียดเบียนตลอดเวลา หากได้รู้จักกราบไหว้สักการะบูชาพระกษิติครรภโพธิสัตว์ด้วยใจศรัทธาที่บริสุทธิ์ หมั่นสร้างกุศลบริจาคทานและแผ่เมตตาอยู่เป็นประจำหญิงผู้นั้นก็จะมีร่างกายสมบูรณ์แข็งแรงในชาติหน้าจะได้ไปเกิดอยู่ในขัตติยตระกูล มีรูปโฉมงดงาม เจริญรุ่งเรืองมั่งคั่งด้วยโภคทรัพย์"

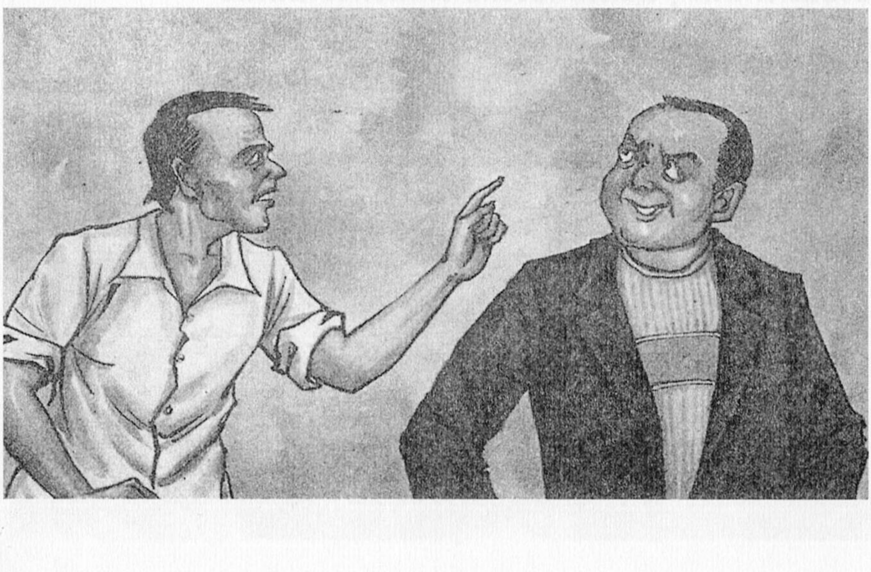
“ดูก่อน...ผู่ก่วง โพธิสัตว์หากบุคคลใดนำดอกไม้หอมมาสักการะบูชา และขับร้องบทสวดสรรเสริญถวายแด่พระกษิติครรภโพธิสัตว์อีกทั้งยังกล่าวเชิญชวนให้ผู้อื่นได้กระทำการสักการะบูชาด้วย

บุคคลเหล่านั้น จะได้รับการปกป้องคุ้มครองจากบรรดาเทพพรหมทั้งหลายตลอดทุกทิวาราตรี มิให้ต้องพานพบกับเหตุการณ์เลวร้าย ไม่ว่าเรื่องอัปมงคลใด ๆ แม้แต่เพียงได้ยินได้ฟังก็จะไม่มีเลย”

"หากในอนาคตกาล มี ปีศาจ อสูร เทพบุตรมารหรือคนบาปเหล่าใด เมื่อพบ เห็นสาธุชนชายหญิงทั้งหลายกราบไหว้ สักการะ สวดภาวนาสรรเสริญรูปปฏิมาของพระกษิติครรภโพธิสัตว์แล้วมีจิตสบประมาท กล่าวคำให้ร้ายลบหลู่ดูแคลนการกราบไหว้สักการะบูชาของสาธุชนนั้นว่าไม่มีบุญกุศล ทั้งคอยยุแหย่ทำลายศรัทธาของผู้อื่น หรือแม้แต่ยิ้มเยาะ พูดจาถากถางลับหลัง"

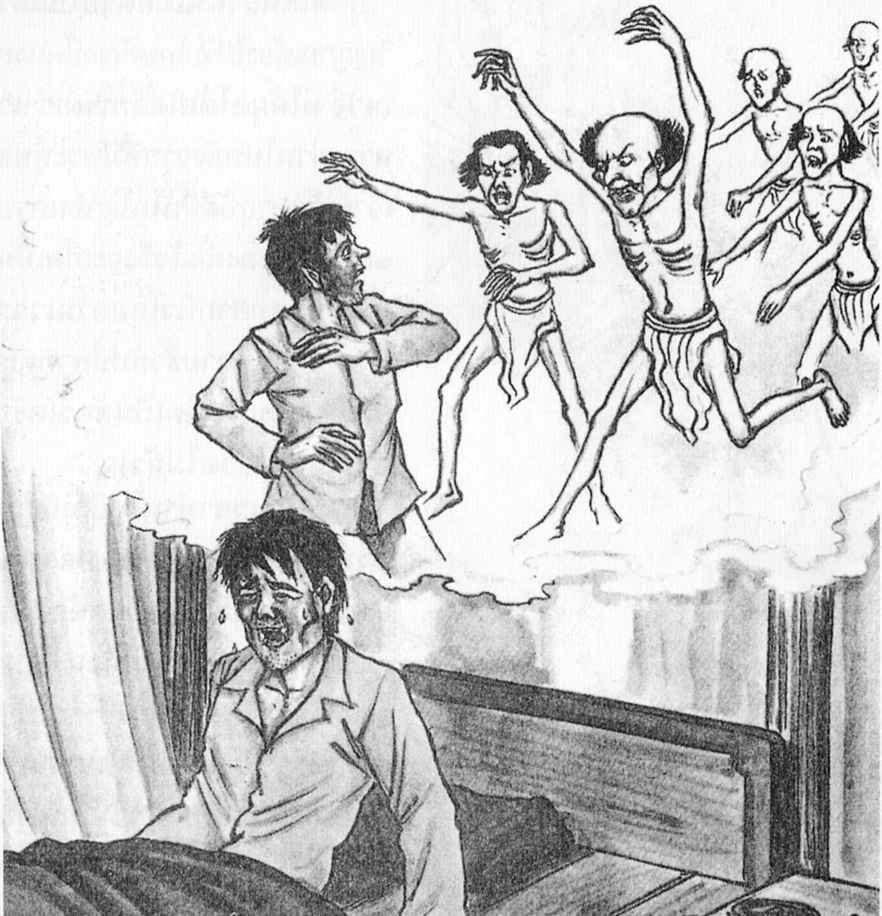

บุคคลเหล่านั้นเมื่อตายไปแล้ว วิญญาณต้องไปรับโทษทัณฑ์ในนรกอเวจี ม่ได้ผุดได้เกิดอีกจนกว่าเวลาจะผ่านไปหลังจากที่มีพระพุทธเจ้าเสด็จมาอุบัติขึ้นในโลกจนครบ ๑๐๐๐ พระองค์แล้วจึงจะเกิดเป็นเปรตที่อดอยากหิวโหยครั้นเวลาผ่านไปนานหลายชั่วกัปป์พวกเขายังต้องกลับมาเกิดเป็นสัตว์เดรัจฉานอีกนับชีวิตไม่ถ้วน

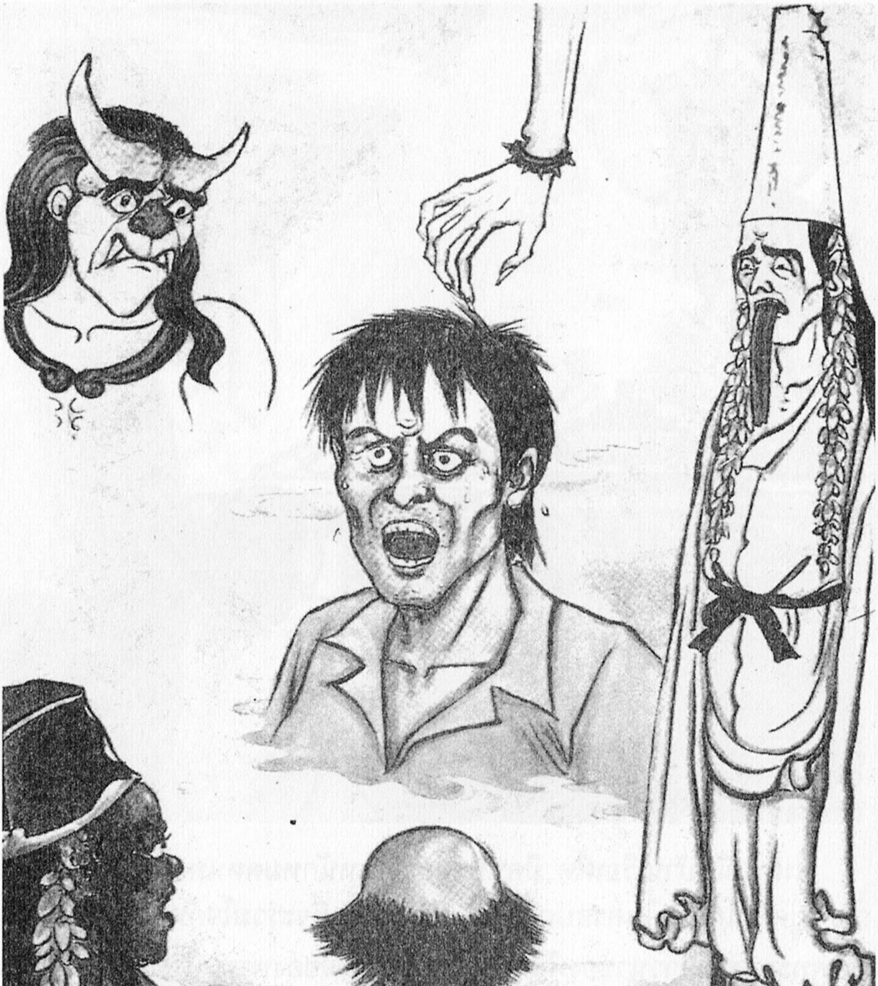
และเมื่อเวลาผ่านไปอีกหลายชั่วกัปป์ วิญญาณบาปเหล่านั้นจึงจะได้เกิดเป็นมนุษย์แต่ต้องอัตคัตขัดสนยากจนค่นแค้นและพิกลพิการ มีร่างกายไม่สมประกอบ

มิหนำซ้ำยังจะต้องถูกแรงแห่งอกุศลกรรมคอยรบกวนกลุ้มรุมจิตใจ ให้สร้างแต่บาปเวรฉะนั้นไม่นานบุคคลเหล่านี้ ก็ต้องหวนกลับลงสู่นรกอเวจีอีก

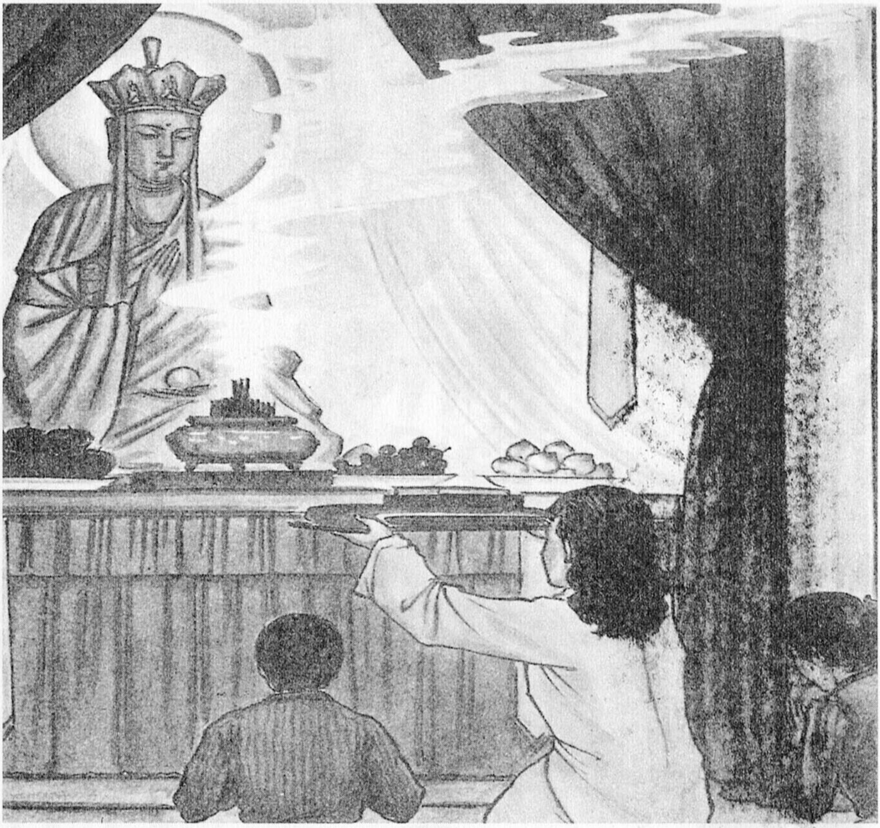
“ดูก่อน...ท่านทั้งหลายเพียงแค่การสบประมาทสาธุชนที่กราบไหว้สักการะบูชาสิ่งศักดิ์สิทธิ์ยังต้องได้รับโทษหนักถึงปานนี้จะกล่าวไปใยถึงผู้ที่มีจิตคิดทำลายล้างพระสัจจธรรมคำสั่งสอนโทษทัณฑ์ที่เขาต้องได้รับนั้นจะหนักหนาสาหัสเพียงใด”

"ดูก่อน...ผู้ก่วงโพธิสัตว์ หากบุคคลใดเจ็บป่วยเรื้อรังมานานต้องนอนซมอยู่ทั้งวันทั้งคืนจะตายก็ไม่ตายจะฟื้นคืนดีก็ไม่ได้หรือผู้ที่ฝันเห็นญาติมิตรซึ่งตายไปแล้วมาหลอกหลอน ฝันว่าถูกภูติผีมารังควานไล่จับฝันว่าถูกปีศาจร้ายนำตัวไปไว้ในปรโลกยามค่ำคืนกลางดึกเขามักส่งเสียงร้องละเมออยู่เป็นประจำเป็นเช่นนี้นับแรมเดือนแรมปีจนร่างกายทรุดโทรมหนักแม้ในยามหลับก็ต้องหวาดผวาตื่นตระหนก ร่ำร้องครวญครางด้วยความทุกข์เวทนา"

ทั้งนี้เพราะผู้ป่วยเหล่านั้น ได้เคยสร้างบาปกรรมหนักไว้ในอดีต จึงเป็นเหตุให้เจ้าหนี้นายเวรที่อยู่ในนรกภูมิเบื้องล่างเรียกร้องให้หยิบยกเอาคดีความขึ้นมาพิจารณาก่อนเวลาสิ้นอายุขัยทำให้เขาต้องทุกข์ทรมานอยู่บนโลกไม่อาจจบชีวิตลงได้เรื่องเช่นนี้วิสัยปุถุชนธรรมดาย่อมไม่อาจแยกแยะให้เห็นชัดแจ้งได้ด้วยตาเนื้อ

ในกรณีที่บ้านเรือนใด มีคนป่วยอาการหนักหมดหนทางจะรักษาเยียวยา

บุคคลใกล้ชิดในครอบครัวสมควรอย่างยิ่งที่จะร่วมใจกันกราบสักการะบูชาองค์พุทธะ สวดภาวนาของพึ่งพพระเมตตาบารมีของพระกษิติครรภและพระมหาโพธิสัตว์ทั้งหลาย พร้อมกันนั้นควรนำทรัพย์สินเงินทองของคนป่วยมาให้เขายกทูนขึ้นเหนือศีรษะแล้วตั้งจิดอธิษฐานสละทรัพย์สมบัติของตนเองเพื่อสร้างกุศลทาน

หากคนป่วยอยู่ในอาการสลึมสลือ ขาดสติไม่รู้สึกตัว ให้ญาติพี่น้องที่ใกล้ชิดแจ้งนามของตนแล้วเปล่งวาจาด้วยเสียงอันดังต่อหน้าคนป่วยว่า

"ข้าพเจ้า...ขอกระทำการแทน...ผู้ซึ่งกำลังป่วยหนักโดยนำทรัพย์สินของเหล่านี้ออกบริจาคเพื่อสร้างมหากุศลอันได้แก่ พิมพ์หนังสือธรรมะ บำรุงศาสนสถาน ถวายน้ำมันจุดประทีปตลอดจนช่วยเหลือผู้คนที่ตกทุกข์ได้ยากและสรรพสัตว์ทั้งหลายให้ได้ประสบสุขสือไป"

จงกล่าวเช่นนี้ ๓ ครั้ง เพื่อให้จิตญาณของผู้ป่วยรับรู้และได้ยินถนัดชัดเจนครบถ้วน

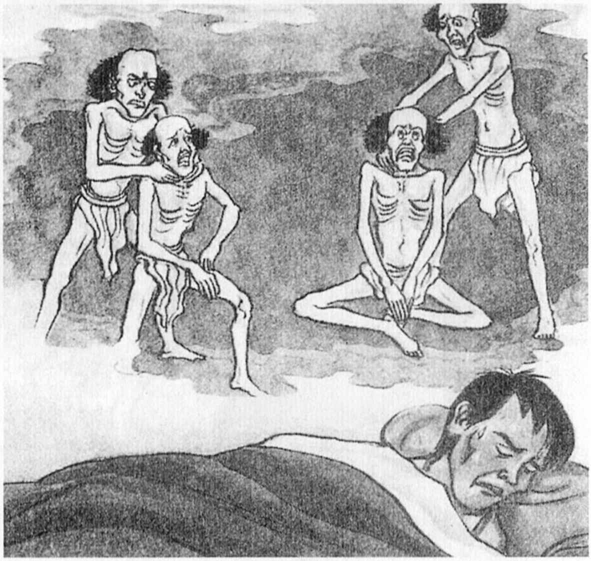

ถ้าหากมีคนในบ้านถึงแก่กรรมลง ก็ให้ญาติพี่น้องใกล้ชิดกระทำการดังกล่าวภายใน ๗ วัน ถ้าแต่เดิมบุคคลที่ตายไปได้ก่อกรรมทำบาปไว้จนต้องตกสู่นรก หากมีโอกาสสร้างกุศลทานเช่นนี้แล้ว วิญญาณของเขาก็จะได้รับการผ่อนผันให้กลับมาเกิดใหม่

ดูก่อน...ผู้ก่วงโพธิสัตว์ การได้สร้างคัมภีร์พระสูตรเพื่อเผยแพร่หลักสัจจธรรมและชักชวนให้ผู้อื่นได้กระทำตามด้วย เป็นมหากุศลที่สูงส่งหาประมาณมิได้

เหตุฉะนี้เหล่าโพธิสัตว์ทั้งหลาย หากท่านได้พบเห็นสาธุชนใดอ่านท่องหรือมีศรัทธาเพียงแค่ขณะจิตหนึ่งสรรเสริญพระสูตรนี้ ท่านจงคอยคุ้มครองให้กำลังใจเขา อย่าให้ได้ท้อถอยทั้งนี้ก็เพราะสาธุชนเหล่านั้นกำลังสร้างมหากุศลบารมีอันจะบังเกิดผลานิสงส์ยิ่งใหญ่ ทั้งในปัจจุบันและอนาคต

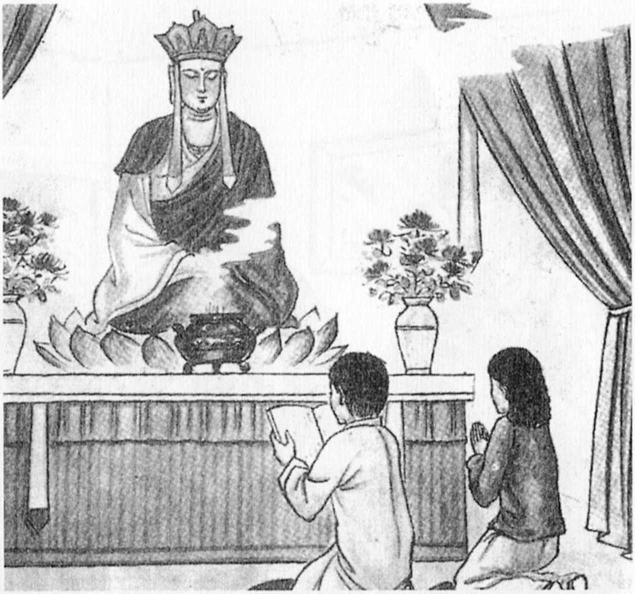
ดูก่อน...ผู้ก่วงโพธิสัตว์ หากบุคคลผู้ใดยามหลับฝัน เห็นแต่ภูติผีในอัปกิริยาต่างๆ บ้างคร่ำครวญบ้างหวีดร้องโหยหวลบ้างดุร้าย ทั้งหมดนี้ล้วนแต่เป็นวิญญาณของบิดามารดา บุพการี สามี ภรรยา หรือเหล่าญาติพี่น้องทั้งในชาตินี้ และอดีตชาติ ที่ได้ล่วงลับไปแล้ว

พวกเขากำลังได้รับทุกขเวทนาอยู่ในนรกภูมิหมดสิ้นหนทางที่จะหลุดพ้นออกมาได้อันเนื่องมาจากขาดบุญกุศล

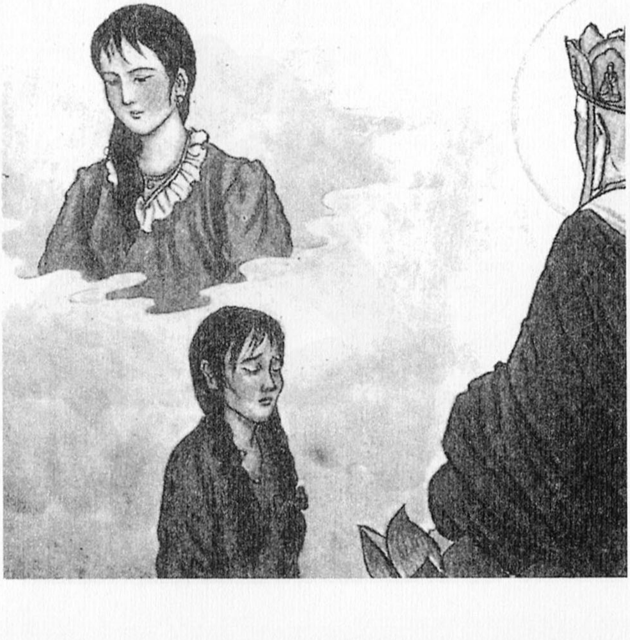
ผู้ก่วงโพธิสัตว์...ขอท่านจงตักเตือนชี้แนะบุคคลผู้นั้นให้พยายามสร้างสมบุญกุศลไว้ให้มาก แล้วแผ่ส่วนบุญกุศลอุทิศให้แก่ดวงวิญญาณเหล่านั้นเพื่อพวกเขาจะได้พ้นทุกขเวทนาและขึ้นมาพบกับความสุข

ดูก่อน...ผู่ก่วงโพธิสัตว์จงใช้บุญญาธิการของท่านที่มีอยู่ นำพาศรัทธาสาธุชนในโลกมนุษย์ ให้พวกเขาได้หมั่นสวดท่องและศึกษาพระสูตรอันเป็นเรื่องราวของพระกษิติครรภโพธิสัตว์ ด้วยจิตศรัทธา

เมื่อสามารถปฏิบัติเช่นนี้แล้วย่อมจะบังเกิดอานิสงส์ผลบุญช่วยให้วิญญาณบุพการีและญาติพี่น้องของบุคคลผู้นั้นได้หลุดพ้นออกจากนรกภูมิต่อไปตัวเขาเองก็จะไม่ฝันร้ายอีก

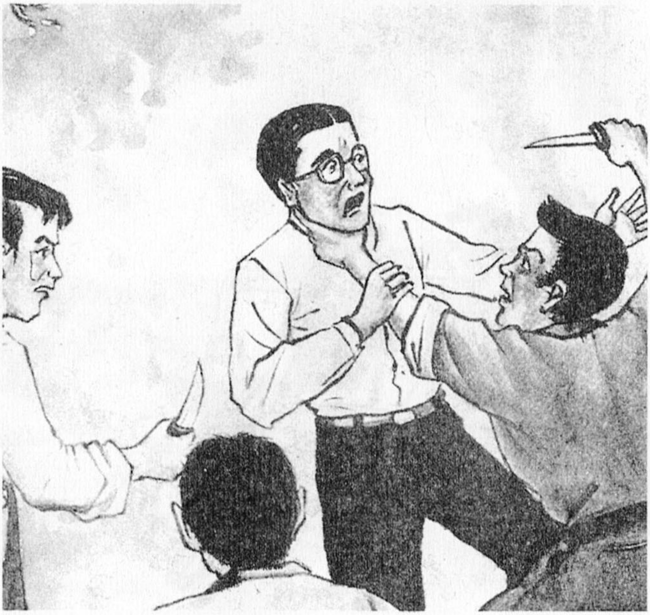
หากบุคคลผู้ใดเกิดมาต่ำต้อย ต้องเป็นทาสขาดอิสระเมื่อสำนึกได้ว่าเป็นเพราะวิบากกรรมที่ตนเคยสร้างไว้และคิดจะปรับปรุงแก้ไขตัวเอง เพียงแต่บุคคลผู้นั้นตั้งใจกราบไหว้สักการะและสวดท่องพระนามของพระกษิติครรภโพธิสัตว์ ๑๐๐๐๐ จบก็จะบังเกิดอานิสงส์ยิ่งใหญ่ส่งผลให้บุคคลผู้นั้นเมื่อสิ้นอายุขัยลงแล้วจะได้ไปเกิดในตระกูลสูงสามารถรอดพ้นจากอบายภูมิ

บ้านเรือนใดที่มีเด็กทารกเกิดใหม่ หากภายใน ๗วันบิดามารดาและญาติพี่น้องร่วมใจกันทำบุญสร้างกุศลและสวดภาวนาพระสูตรของพระกษิติครรภโพธิสัตว์พร้อมกับท่องพระนามของท่าน ๑๐๐๐๐ จบ เมื่อนั้นจะบังเกิดอานิสงส์ส่งผลให้ทารกน้อยนั้นมีอายุยืนยาวประสบแต่ความสุขสวัสดีสามารถรอดพ้นภยันตรายทั้งหลาย

ในทุกๆ วันธรรมสวนะขึ้น ๑ ค่ำ ๘ ค่ำ ๑๕ ค่ำเทพผู้ตรวจตราการกระทำของสรรพสัตว์จะเสด็จลงมาบนโลกเพื่อบันทึกบุญบาปของมนุษย์ทั้งหลาย

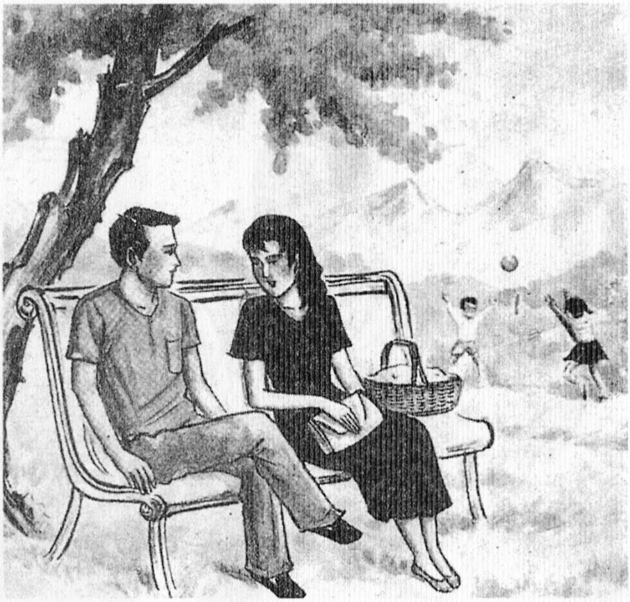
การไม่สำรวมกายไม่สำรวมวาจา ไม่สำรวมใจของเหล่าปุถุชนชายหญิงในโลกียโลก ล้วนเป็นมูลเหตุให้พวกเขาสร้างบาปกรรมขึ้นโดยไม่รู้ตัว

จะกล่าวไปใยกับคนใจบาปที่ไม่ตั้งอยู่ในเบญจศีล เช่นฆ่าทำร้ายผู้อื่นลักขโมย พูดปดมดเท็จ ประพฤติผิดในกาม ลุ่มหลงสิ่งเสพติดมึนเมา คนเหล่านี้จะต้องได้รับโทษทัณฑ์ที่สาหัสสักเพียงใด

หากคนทั้งหลายสามารถกลับใจ หันมากินเจปฏิบัติธรรมแม้เพียง ๙ วัน ๙ คืนนับตั้งแต่วันขึ้น ๑ ค่ำ ถึง ๙ ค่ำเดือนเก้า ก็จะบังเกิดอานิสงส์คุ้มครองบุคคลผู้นั้น มิให้มีภัยอันตรายมากร้ำกรายได้อีกทั้งจะส่งผลให้ทุกคนในครอบครัวปราศจากทุกข์ทั้งปวง

ในวันและเวลาดังกล่าว หากครอบครัวใดพร้อมใจกันถือศีลกินเจงดอาหารที่มีเลือดเนื้อของสัตว์และสวดภาวะนาพระสูตรระลึกถึงพระโพธิสัตว์กษิติครรภแล้วก็จะส่งผลให้ทุกคนในครอบครัวนั้นปราศจากโรคภัยไข้เจ็บได้กินดีอยู่ดีมีความอุดมสมบูรณ์ประสบแต่ความร่มเย็นเป็นสุข

ดูก่อน...ผู้ก่วงโพธิสัตว์ แท้จริงแล้วสรรพสัตว์ทั้งหลายในโลกียโลกต่างมีบุญสัมพันธ์กับพระกษิติครรภโพธิสัตว์อย่างลึกซึ้งหากพวกเขาได้ยินพระนามได้เห็นพระรูปหรือได้ล่วงรู้เรื่องราวของท่านจากพระสูตรนี้แม้เพียงสักวรรคเดียว ประโยคเดียวก็จะส่งผลให้สรรพสัตว์เหล่านั้นมีความสุขไปตลอดชีวิต

ขณะนั้น พระโพธิสัตว์ผู้ก่วง เมื่อได้สดับฟังสมเด็จพระบรมศาสดาตรัสพระกถาสรรเสริญกิตติคุณแห่งองค์พระกษิติครรภโพธิสัตว์จบลงแล้ว จึงคุกเข่าประณมกรกราบทูลว่า **"ข้าแต่พระผู้มีพระภาคเจ้า เหล่าข้าพระองค์ต่างก็ได้ประจักษ์แจ้งในพระสูตรที่พรรณาถึงการตั้งปณิธานอันยิ่งใหญ่ และเดชานุภาพที่สุดจะประมาณได้ของพระกษิติครรภโพธิสัตว์แล้วแต่ทว่าเพื่อให้เวไนยสัตว์ทั้งหลายที่จะเกิดขึ้นในอนาคตกาล ได้รับรู้เรื่องราวอันล้ำค่าซึ่งจะเป็นมหากุศลแก่พวกเขา**

บัดนี้ข้าพระองค์จึงใคร่กราบบังคมทูลขอองค์พระตถาคตเจ้า ได้โปรดประทานนามแก่พระสูตรที่ได้ทรงแสดงไว้ดีแล้วนี้ด้วยเถิด... พระเจ้าข้า"

พระพุทธองค์ทรงมีพระบรรหารแก่พระโพธิสัตว์ผู้ก่วง ว่า

"จงขนานนามพระสูตรนี้ว่า"พระกษิติครรภโพธิสัตว์มูลปณิธานสูตร" และต่อไปภายหน้า ของให้พวกท่านทั้งหลายจงร่วมใจกันเกื้อหนุนจริยากิจในการฉุดช่วยเวไนยสัตว์ของพระกษิติครรภมหาโพธิสัตว์ให้สำเร็จลุล่วงไปด้วยเถิด"

ครั้นจบพุทธบรรหารแล้ว พระโพธิสัตว์ผู้ก่วงก็ได้ประณมหัตถ์กราบอภิวาทแล้วเสด็จถอยกลับเข้าสู่ที่ประทับ.

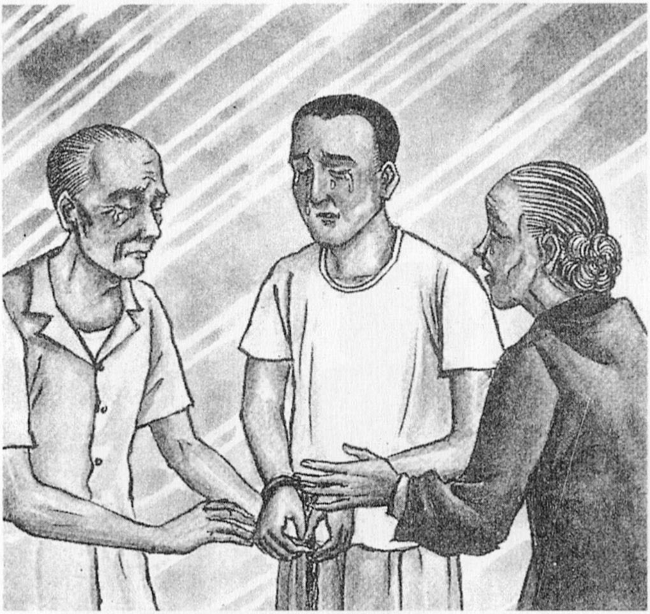
บทที่ ๗ กุศลผลบุญของผู้ที่ล่วงลับไปแล้ว

ในขณะนั้น พระกษิติครรภโพธิสัตว์ ได้กราบบังคมทูลพระพุทธองค์ว่า "ข้าแต่พระตถาคตเจ้าข้าบาทได้พิจารณาสำรวจดูการกระทำของสรรพสัตว์ในโลกียโลกแล้ว ส่วนใหญ่ล้วนแต่เป็นไปในทางอกุศลแทบทั้งสิ้นแม้บางโอกาสพวกเขาจะได้สร้างความดีกันบ้างก็เป็นเพียงส่วนน้อยนิดและจะมีกุศลจิตเกิดขึ้นเพียงแค่ช่วงเวลาสั้น ๆ ยังไม่ทันที่จะบังเกิดอานิสงส์ตอบสนอง พวกเขาก็พากันถดถอยเลิกปฏิบัติเสียแล้ว

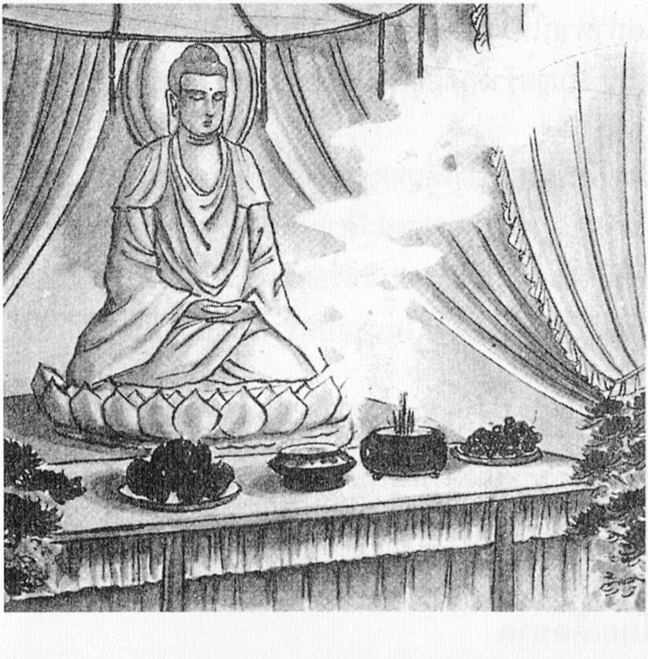
บุคคลเหล่านี้จึงเป็นเหมือน ผู้ที่แบกก้อนศิลาอันหนักอึ้ง แล้วเดินย่ำไปบนดินเลน ยิ่งเดินก็ยิ่งหนักทุก ๆ ย่างก้าวเต็มไปด้วยความยากลำบากแต่ถ้าแม้นว่าพวกเขามีโอกาสได้พบพานผู้มีปัญญาและเปี่ยมด้วยบุญบารมีมาช่วยปลดเปลื้องก้อนศิลาหนักลงจากหลังแล้วพยุงเขาไปจนถึงแผ่นดินท้ายที่สุดยังคอยเตือนสติมิให้เขาหวนกลับไปเดินในโคลนตมอีกเช่นนี้แล้วจึงจะเรียกว่าได้ฉุดช่วยให้พวกเขาพ้นจากความทุกข์ยากโดยสมบูรณ์

ฉะนั้นการอบรมสั่งสอนเหล่าเวไนยสัตว์ทั้งหลายให้เข้าใจและสามารถได้รับการถ่ายทอดหลักสัจจธรรมอันเที่ยงแท้เป็นเหตุให้พวกเขาละจากทางชั่วกลับขึ้นมาเดินอยู่บนวิถีแห่งกุศลธรรม ด้วยวิธีนี้จึงจะเป็นการนำพาสรรพสัตว์เหล่านั้นออกจากทางแห่งอบายภูมิได้อย่างแท้จริง

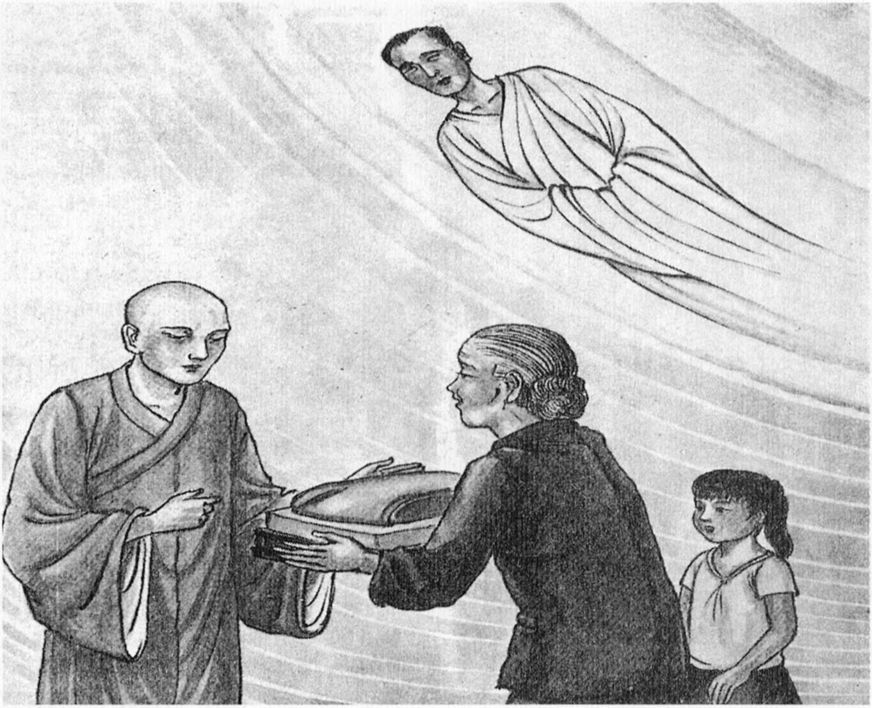

“ข้าแต่พระตถาคตเจ้า ปุถุชนมากมายที่มีสันดานชั่วฝังแน่นในจิตใจนั่นเป็นเพราะพวกเขาได้เริ่มต้นจากการกระทำความผิดเล็กๆ น้อยๆ แล้วไม่ยอมแก้ไขปรับปรุงตัวเองกระทั่งมันค่อยๆ สะสมพอกพูนมากขึ้นเรื่อยๆ จนกลายเป็นการสร้างบาปใหญ่มหันต์

บุคคลเหล่านี้เมื่อใกล้จะถึงวาระสุดท้ายของชีวิตพ่อแม่พี่น้อง จงเร่งสร้างบุญสร้างกุศล เพื่อเป็นการนำทางให้แก่ดวงวิญญาณของเขา

โดยเฉพาะสมควรอย่างยิ่งที่จะจุดประทีปน้ำมันและเครื่องหอมเพื่อถวายสักการะบูชาต่อเบื้องพระพักตร์พระพุทธปฏิมา พร้อมกับสวดท่องนามของพระพุทธเจ้า และพระโพธิสัตว์แต่ละพระองค์ด้วยเสียงอันดัง เพื่อให้ผู้ที่กำลังจะสิ้นใจเมื่อได้ยินได้ฟังแล้วสามารถจดจำติดตรึงไว้ในจิตญาณของตน

แม้ว่าบาปกรรมทั้งหลายที่สรรพสัตว์นั้นก่อขึ้นจะเป็นปัจจัยนำพาให้พวกเขาต้องตกล่วงลงสู่นรกภูมิ แต่ถ้าหากในครอบครัวของเขามีบุคคลใดบุคคลหนึ่งตั้งใจปฏิบัติธรรม ถือศิลกินเจ สร้างบุญสร้างกุศลอุทิศให้แก่พวกเขา เช่นนี้ก็ยังจะสามารถช่วยผ่อนหนักให้เป็นเบาได้

ประการสำคัญ ถ้าภายใน ๔๙ วันหลังจากที่บุคคลผู้นั้นตายไป หากบรรดาญาติพี่น้องพยายามบริจาคทานสร้างบุญสร้างกุศลแทนผู้ตายให้มากที่สุดก็จะสามารถฉุดช่วยดวงวิญญาณของเขาให้รอดพ้นจากอบายภูมิหรืออาจจะได้กลับมาเกิดเป็นมนุษย์อีกครั้งในขณะเดียวกันก็จะทำให้บุคคลในครอบครัวพลอยได้รับอานิสงส์ผลบุญพร้อมกันไปด้วย

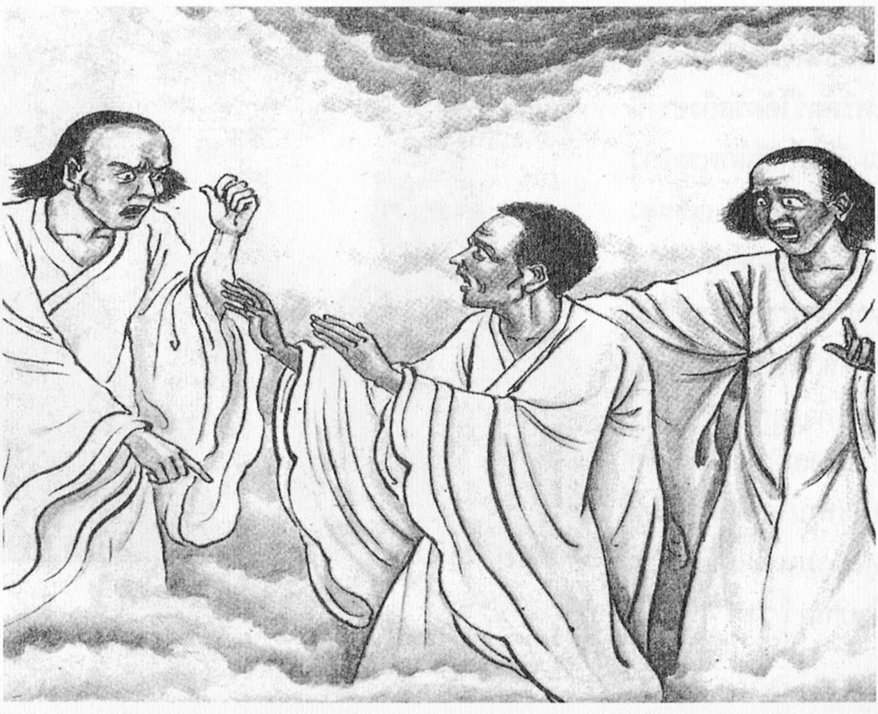
เหตุฉะนี้ข้าพเจ้าขอให้บรรดาเทพพรหมทุกหมู่เหล่าจงโปรดช่วยกันตักเตือนมวลมนุษย์ในโลกีย์โลกว่าก่อนที่วาระสุดท้ายแห่งชีวิตจะมาถึงลมหายใจกำลังจะหมดสิ้น พวกเขาจำต้องระมัดระวังเป็นพิเศษ จงอย่าสร้างบาปกรรมใด ๆจงอย่าฆ่าสัตว์ตัดชีวิตเพื่อเซ่นไหว้ภูติผีปีศาจหรือบวงสรวงอ้อนวอนเทพยาดาเจ้าป่าเจ้าเขาให้ช่วยโดยเด็ดขาด

เพราะเหตุใดหรือ? ก็เพราะการฆ่าสัตว์ตัดชีวิตมาเซ่นไหว้ภูติผีล้วนแต่ไม่เกิดประโยชน์ใด ๆแก่ผู้ตายเลยตรงกันข้ามซ้ำร้ายกลับจะเป็นการเอาหนี้สินบาปเวรไปเพิ่มให้กับวิญญาณผู้ตายอีก

หากบุคคลใด เป็นผู้ที่มีบุญกุศลเพียงพอที่จะได้ไปเกิดเป็นมนุษย์หรือจะได้ไปสู่สุขคติภพ แต่ทว่าก่อนจะสิ้นใจหรือ ในงานศพ ญาติพี่น้องได้ฆ่าสัตว์ตัดชีวิตเพื่อทำพิธีเซ่นไหว้และจัดเลี้ยงเช่นนี้แล้วกลับจะทำให้วิญญาณของสัตว์ที่ถูกฆ่าเกิดความอาฆาตพยาบาทโกรธแค้น ผูกใจเจ็บคนที่ตายอันจะเป็นเหตุทำให้วิญญาณของบุคคลนั้นถูกหน่วงเหนี่ยวไว้จนไม่สามารถไปสู่ภพภูมิที่ดีได้

หรือหากขณะที่มีชีวิตอยู่ ผู้ตายไม่เคยได้สร้างบุญกุศลใด ๆ ไว้เลยก็จะยิ่งทำให้เขาต้องถูกเพิ่มโทษทัณฑ์ในนรกหนักซ้ำลงไปอีก ทั้งนี้ก็เพราะความรู้เท่าไม่ถึงการณ์ของญาติพี่น้องนั้นเอง

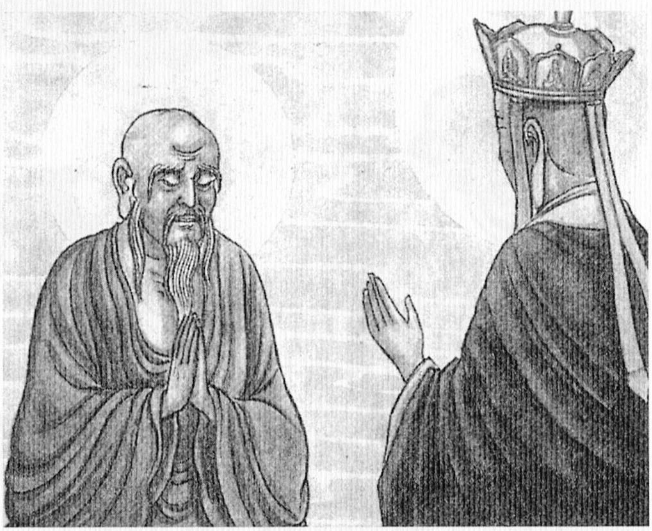
เปรียบเสมือน คนที่อดข้าวมาแล้ว ๓ วันแต่ยังต้องแบกสัมภาระหนักถึงหมื่นชั่งไว้บนหลัง ครั้นกลับถึงบ้านจวนเจียนจะสิ้นแรงอยู่แล้ว ยังถูกคนในบ้านบังคับให้แบกภาระเพิ่มเข้าไปอีก

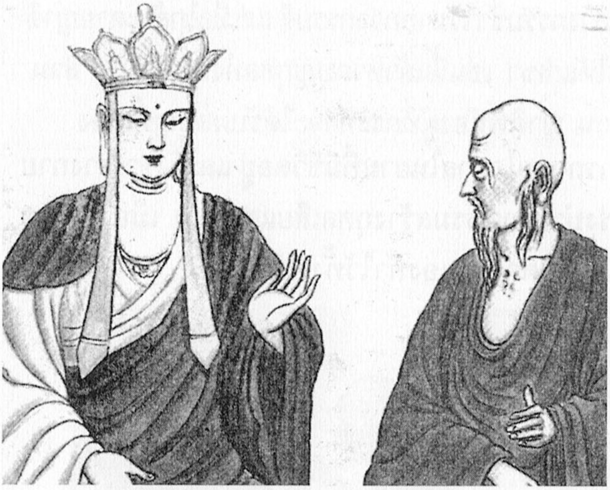

“ข้าแต่พระตถาคตเจ้า ข้าบาทได้พิจารณาเห็นถึงวิสัยของปุถุชนในโลกียในโลกียโลกดังนี้แล้วขอแต่เพียงพวกเขาเหล่านั้น ได้กระทำคุณงามความดีตามหลักธรรมคำสอนในศาสนาของตนๆ ไม่ว่าจะมากน้อยเท่าไรก็ตาม กุศลผลบุญทั้งหมดก็จะต้องเป็นของเขาเอง หาใช่จะตกไปเป็นของคนอื่นไม่”

ครั้นพระกษิติครรภโพธิสัตว์ได้ตรัสถึงตรงนี้ ณ ที่นั้นได้มีนักพรตอาวุโสผู้ซึ่งสำเร็จญาณชั้นสูงในอดีตกาลองค์หนึ่งมีพระนามว่า “ต้าปั้น”ท่านเป็นผู้ที่ได้สำแดงกายไปโปรดสัตว์ทั่วสากลจักรวาล ในกาลนั้นท่านก็ได้ขอประทานโอกาศเข้ากราบทูลถามพระกษิติครรภโพธิสัตว์ ว่า

“ข้าแต่พระโพธิสัตว์เจ้าปุถุชนในโลกเมื่อตายไปแล้วหากครอบครัวของเขาได้สร้างบุญกุศลต่างๆ โดยกินเจรักษาศีลปฏิบัติธรรม ถวายภัตตาหารเจแด่พระภิกษุนักบวชักพรตผู้ทรงศีลพร้อมกับบริจาคทรัพย์สิ่งของออกเป็นทานเมื่อกระทำเช่นนี้แล้วกุศลผลบุญนั้นจะสามารถปลดปล่อยจิตญาณของผู้ตายให้รอดพ้นจากอบายภูมิหรือไม่?พระเจ้าข้า”

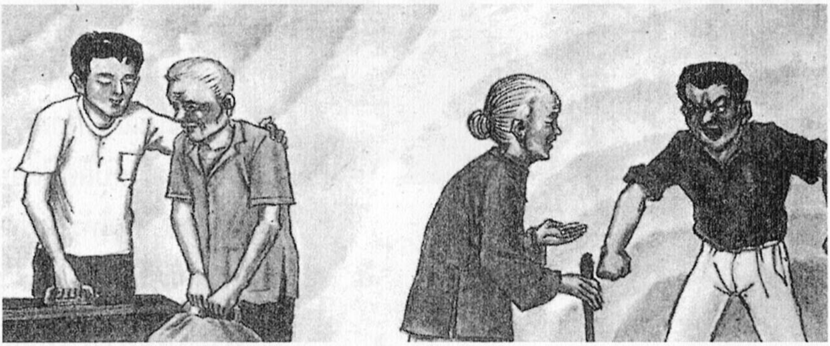
พระกษิติครรภโพธิสัตว์ได้ตรัสตอบว่า

“ดูก่อน...ท่านผู้อาวุโสนอกเหนือจากอานิสงส์ผลบุญที่ญาติพี่น้องของผู้ตายได้สร้างไว้ดังกล่าวแล้ว การได้สวดท่องพระนามของพระพุทธเจ้าหรือพระนามของพระโพธิสัตว์องค์ใดองค์หนึ่งให้ผู้ที่กำลังจะสิ้นใจได้ยิน หากบุคคลผู้นั้นมีสติระลึกได้ถึงอำนาจพระพุทธคุณไม่ว่าเขาจะมีทุกข์หรือไม่มีบาปหรือไม่ก็ตาม จิตญาณของเขาก็จะถูกปลดปล่อยออกจากร่างไปได้โดยสงบ”

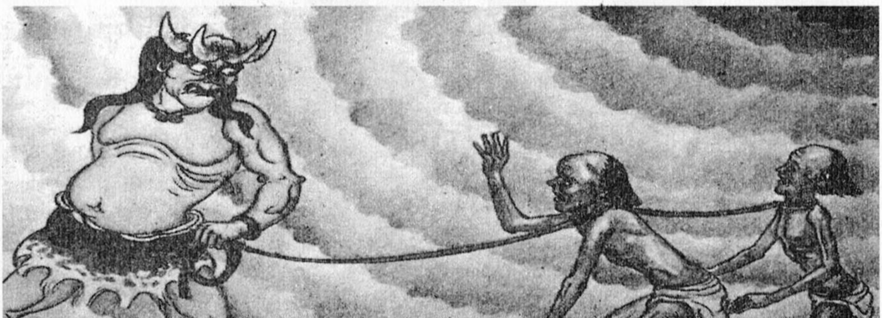
หากบุคคลใดขณะมีชีวิตอยู่สร้างกรรมชั่วไว้มากกว่ากรรมดี แต่เมื่อใกล้จะตายญาติพี่น้องได้ทำบุญสร้างกุศลอุทิศให้แก่เขา เช่นนี้แล้วหากบุญกุศลทั้งหลายมี ๗ ส่วน ผู้ตายจะรับ ๑ ส่วน อีก ๖ ส่วน ญาติพี่น้องผู้ที่กระทำจะได้รับผลบุญนั้นเอง

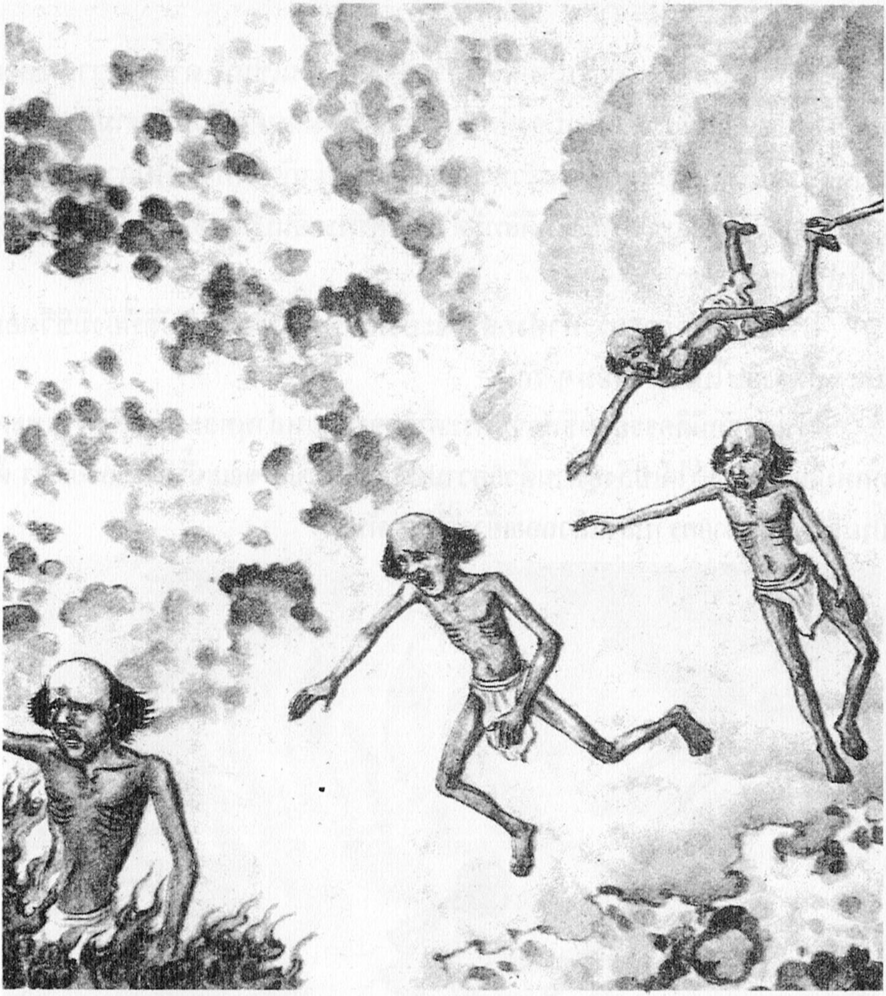
เหตุฉะนี้ หากบุคคลใดสามารถฉวยโอกาสในยามที่มีชีวิตอยู่ และสังขารร่างกายยังแข็งแรงสมบูรณ์ดี มารีบเร่งบำเพ็ญธรรมสร้างกุศลเสียแต่เนิ่นๆ เมื่อวาระสุดท้ายมาถึง เขาผู้นั้นก็จะได้รับบุญกุศลที่ตนเองทำไว้ทั้งหมด

อนิจจังไม่เที่ยง...สักวันหนึ่งเมื่อตายไป ถึงเวลาที่ยมฑูตมาเอาตัวไปไว้ยังสถานที่พักวิญญาณแล้ว ในขณะนั้นวิญญาณทั้งหลายต่างก็ไม่อาจรู้ได้ว่าตนมีบุญหรือบาปติดตัวอยู่มากน้อยเท่าไร ทั้งนี้เพราะคนที่ตายแล้วภายใน ๔๙ วัน วิญญาณของเขาก็เหมือนกับคนหูหนวกตาบอด ยังไม่สามารถรับรู้เรื่องราวใดๆ ทั้งสิ้นพวก

ทว่าในช่วงเวลาก่อนการพิพากษาตัดสิน เหล่าวิญญาณทั้งหลายจะเป็นทุกข์กระวนกระวายใจอย่างที่สุด

ก่อนจะถึงการตัดสินโทษ วิญญาณของคนที่ตายไปจะมีความกระหายร้อนรนอย่างยิ่งที่จะให้ญาติพี่น้องทำบุญอุทิศส่วนกุศลไปให้ ทั้งนี้เพราะหลังจาก ๔๙วันไปแล้วพวกเขาจะต้องถูกนำตัวไปรับโทษทัณฑ์ตามบาปกรรมที่ตนได้ก่อไว้ทันที

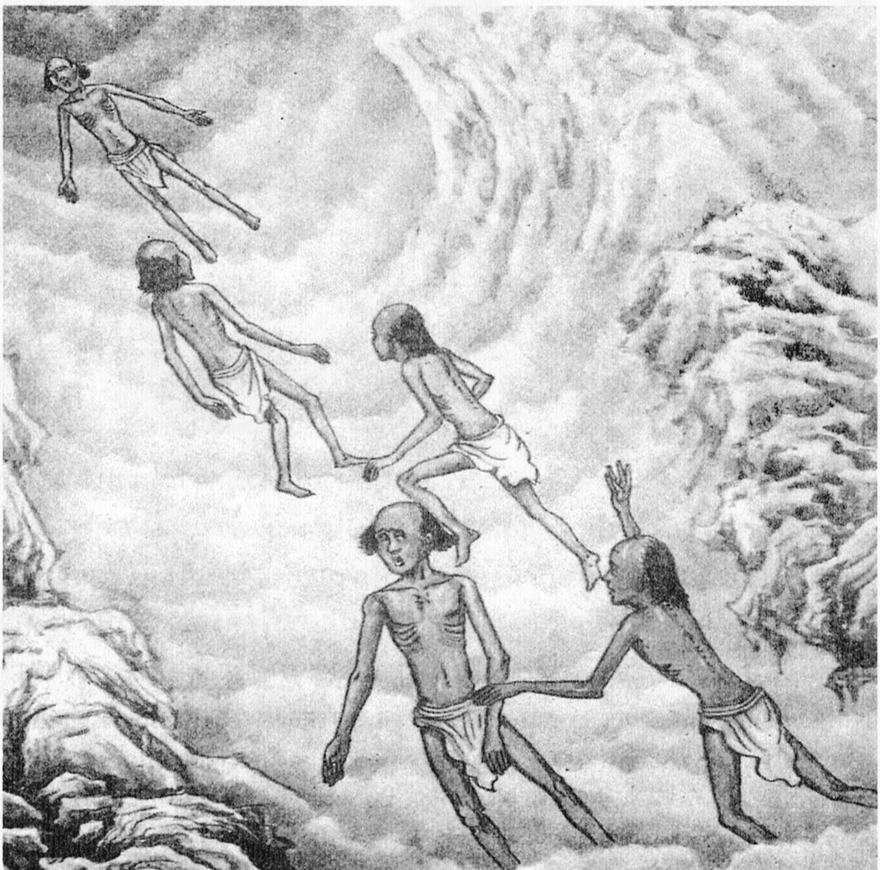
แต่หากญาติพี่น้องของวิญญาณบาปเหล่านั้นเป็นผู้มีจิตศรัทธากราบไหว้สักการะสิ่งศักดิ์สิทธิ์และประพฤติปฏิบัติธรรมอยู่เป็นประจำ ทุกครั้งที่รับจะประทานอาหารเจก็ยกทูลขึ้นเหนือศรีษะเพื่อระลึกถึงและขอบพระคุณฟ้าดิน ตลอดเวลาไม่เคยเหยียบย่ำหรือทิ้งขว้างแม้ข้าวสักเพียงเมล็ดหนึ่ง

ถ้าหากเป็นคนบาปหนาก็จะต้องไปรับโทษเป็นเวลาถึงร้อยพันปี และถ้าทำบาปหนักถึงขั้นตกนรกอเวจี ก็จะต้องได้รับทุกข์ทรมานไปเป็นเวลานานหลายอสงไขย

“หากคนในครอบครัวปฏิบัติตนด้วยความมุ่งมั่นเช่นนี้ ดวงวิญญาณของผู้ที่ล่วงลับไปแล้วก็จะได้รับอานิสงส์ผลบุญด้วย ฉะนั้นบุคคลใดที่บิดามารดาหรือญาติพี่น้องได้ตายจากโลกนี้ไปแล้วหากเขาสามารถนำภัตตาหารเจไปถวายสักการะและบริจาคเป็นพลีบูชาแด่สิ่งศักดิ์สิทธิ์ด้วยจิตศรัทธาอันบริสุทธิ์แล้วแผ่กุศลผลบุญไปให้วิญญาณผู้ตาย

อานิสงส์จากการกระทำดังกล่าวจะบังเกิดขึ้นทั้งต่อผู้ปฏิบัติที่ยังมีชีวิตอยู่และผู้ที่ล่วงลับไปแล้วพร้อมๆ กัน”

ครั้นพระกษิติครรภโพธิสัตว์มีพระดำรัสจบลง เหล่าพุทธะ โพธิสัตว์ เทพยดาทุกหมู่เหล่า ต่างก็ได้เปล่งอุทานด้วยความปลาบปลื้มปิติ ขณะนั้นพระอริยะเจ้า ต้าปั้น ก็ได้โน้มกายกราบลงแล้วถอยเข้าสู่ที่ประทับ

บทที่ ๘ "คำแซ่ซ้องสาธุการของเหล่าพญายม"

ขณะนั้นบริเวณรอบเขาพระสุเมรุ เหล่าพญายมผู้เป็นใหญ่ในนรก และยมฑูตทั้งหลายจากภพภูมิเบื้องล่างต่างก็ได้มาประชุมพร้อมกันในชั้นดาวดึงส์เพื่อสดับฟังพระธรรมเทศนาจากองค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าในวาระนี้ด้วย

พญายมผู้เป็นใหญ่จากขุมนรกทั้ง ๑๐ อันได้แก่

พญายมนรกขุมที่ ๑ นามว่า จินกวง

พญายมนรกขุมที่ ๒ นามว่า โชถัง

พญายมนรกขุมที่ ๓ นามว่า ซ่งตี่

พญายมนรกขุมที่ ๔ นามว่า โห้วกวน วูกวน

พญายมนรกขุมที่ ๕ นามว่า เงี่ยมหลอ

พญายมนรกขุมที่ ๖ นามว่า เบี้ยนเสง

พญายมนรกขุมที่ ๗ นามว่า ไถ่ซัว

พญายมนรกขุมที่ ๘ นามว่า เพ่งเตง

พญายมนรกขุมที่ ๙ นามว่า โตฉี

พญายมนรกขุมที่ ๑๐ นามว่า จวงลุ้น

นอกจากพญายมและยมฑูตจากแดนนรกแล้ว จ้าวแห่งปีศาจพร้อมด้วยเหล่าบริวารภูติผีใหญ่น้อย ซึ่งสิงสถิตอยู่ในโลกียโลก เป็นต้นว่า จ้าวแห่งอสูร จ้าว แห่งมายา จ้าวแห่งโรคภัย จ้าวแห่งตัณหา จ้าวแห่งมหันตภัย จ้าวแห่งความหายนะ ฯลฯ ทั้งหมดนี้ก็ล้วนได้รับพระพุทธานุญาติและพระกรุณาธิคุณจากพระกษิติครรภโพธิสัตว์ ให้ขึ้นมาร่วมชุมนุมสดับฟังพระธรรมเทศนาด้วยขณะนั้นพวกเขาต่างยืนสงบนิ่งและสำรวมกายอยู่อีกด้านหนึ่งของที่ประชุม

ครั้นแล้วหนึ่งในจำนวนพญายมจากแดนนรกได้ก้าวออกมาคุกเข่าพนมมือกราบทูลพระพุทธองค์ว่า

"ข้าแต่องค์สมเด็จพระผู้พิชิตมาร ในโอกาสที่เหล่าข้าบาทพร้อมด้วยบริวารทั้งหลาย ได้รับพระเมตตาบารมีจากพระองค์ให้มาร่วมสดับฟังพระธรรมเทศนาในแดนสวรรค์นี้ก็ใคร่กราบทูลขอพระองค์ได้ทรงโปรดไขแสดงข้อปุจฉาของข้าบาทด้วย ควรมิควรแล้วแต่จะทรงพระกรุณาเถิดพระเจ้าข้า"

องค์พระศากยมุนีสัมมาสัมพุทธเจ้า ได้ทรงตรัสว่า **"ท่านสงสัยในข้อธรรมอันใดจงถามมาเถิด...เราอนุญาติ"**

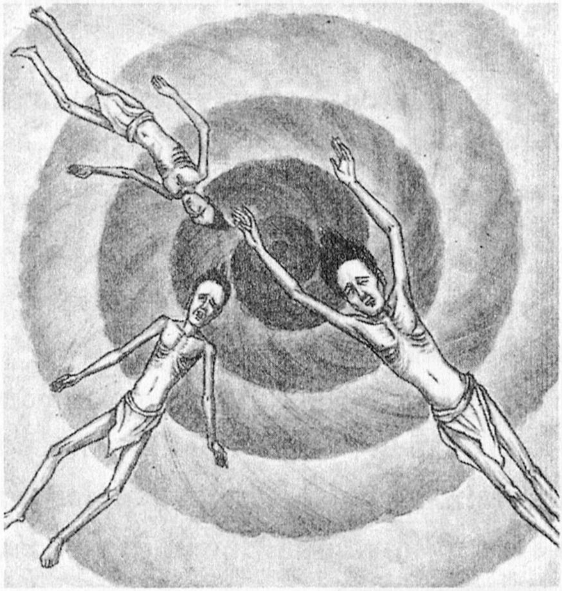
ขณะนั้นพญายมได้พนมมือกราบทูลถามด้วยใจอันนอบน้อมว่า

"ข้าพแต่พระจอมมุนีตลอดเวลาที่ผ่านมาข้าบาทได้พบเห็นพระกษิติครรภโพธิสัตว์ใช้วิธีต่าง ๆ นานาฉุดช่วยสรรพสัตว์ที่หลงอยู่ในอบายภูมิทั้ง ๖โดยมิได้ทรงย่อท้อหรือหวั่นเกรงต่อความเหน็ดเหนื่อยทุกข์ยากเลย"

“แต่ทว่าเมื่อสรรพสัตว์เหล่านั้นเขาถูกปลดปล่อยออกจากนรกภูมิมาได้ไม่นานก็กลับตกล่วงลงสู่ทางแห่งอบายภูมิอีก

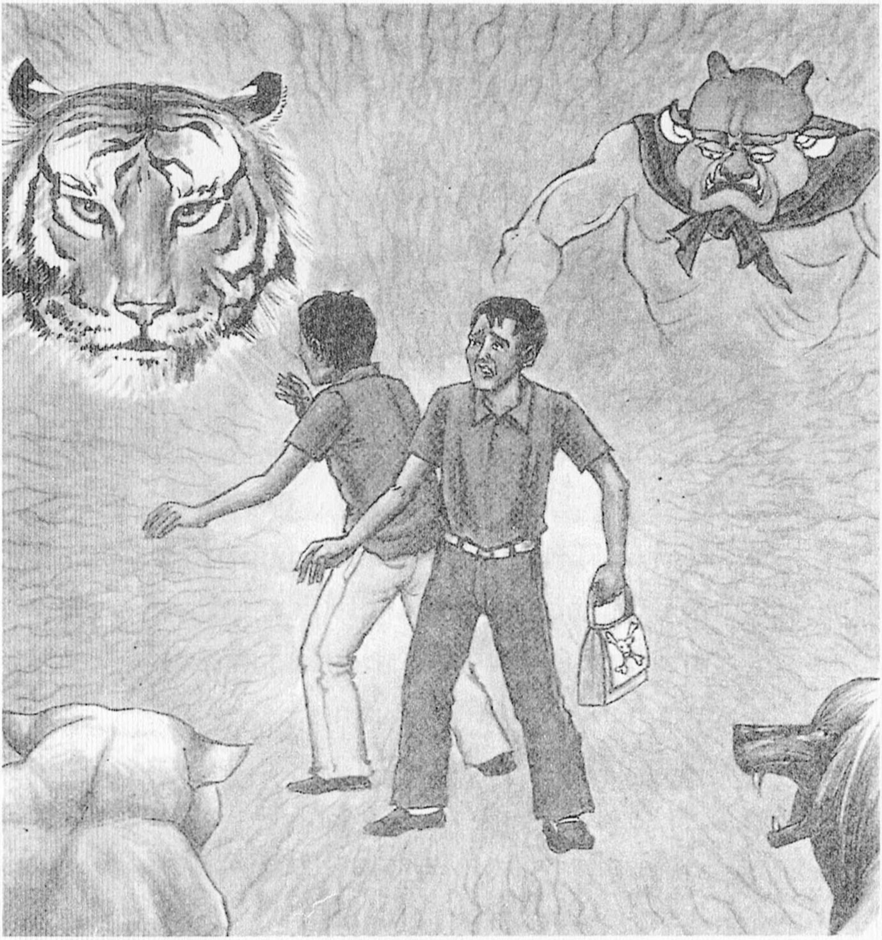
ข้าแต่พระตถาคตเจ้า... ด้วยอิทธิฤทธิ์อันสูงส่งและล้ำเลิศของพระกษิติครรภโพธิสัตว์ เหตุไฉนจึงไม่อาจทำให้ปุถุชนทั้งหลายในโลกียโลกยอมหันมาประพฤติปฏิบัติธรรมเพื่อจะได้ออกจากห้วงทุกข์โดยสิ้นเชิงพระเจ้าข้า?”

พระพุทธองค์ทรงตรัสตอบว่า

“นับเป็นเวลาหลายอสงไขยกัปป์แล้วที่พระกษิติครรภโพธิสัตว์สู้อุตส่าห์ค้นหาวิธีการต่าง ๆมาฉุดช่วยสรรพสัตว์ทั้งหลายให้พ้นจากห้วงแห่งบาปกรรมเสียแต่เนิ่น ๆโดยที่ท่านจะพยายามชี้แนะตักเตือนให้ทุกคนได้รู้สึกสำนึกถึงเรื่องบาปเวร ตั้งแต่ตอนที่พวกเขายังมีชีวิตอยู่”

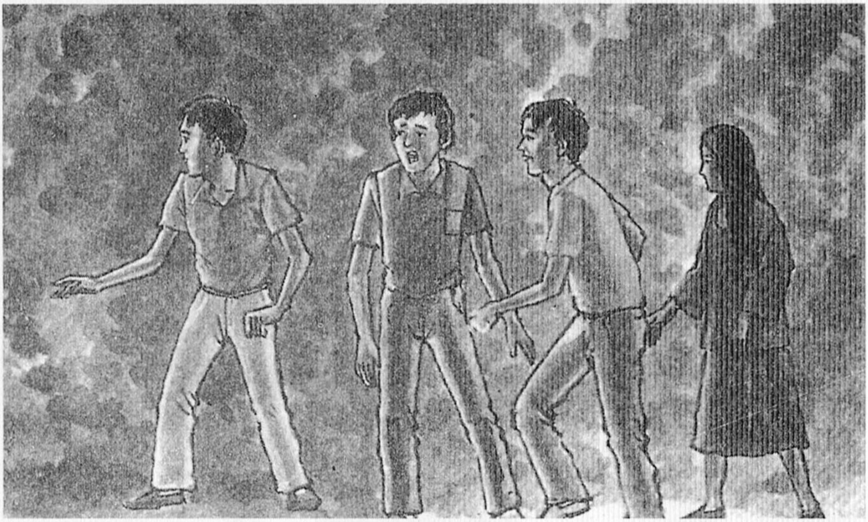

"แต่ทว่าสรรพสัตว์ในโลกส่วนใหญ่มีจิตใจที่แข็งกระด้างและยากที่จะสยบ โดยเฉพาะสันดานชั่วที่พวกเขาได้พอกพูนสะสมไว้ มันหนาแน่นเหลือเกิน

เพราะฉะนั้นคนเหล่านี้จึงประเดี๋ยวดีประเดี๋ยวร้าย ประเดี๋ยวเข้า ประเดี๋ยวออก เฝ้าวน ๆ เวียน ๆ อยู่แต่ในเขตอบายภูมิไม่เคยห่างเหตุนี้เองจึงทำให้พระกษิติครรภโพธิสัตว์ต้องเหนื่อยยากลำบากในการฉุดช่วยสรรพสัตว์ครั้งแล้วครั้งเล่า อย่างมิได้หยุดหย่อย เปรียบได้กับถ้ามีผู้หลงเข้าไปหนทางที่มืดมิด ระหว่างจะต้องเผชิญกับเหล่าปีศาจร้ายและสัตว์ร้ายมากมาย

เมื่อคนมีจิตใจเมตตาอารีพบเข้า ก็จะบอกแก่เขาว่า"ทำไมท่านจึงจะก้าวเดินเข้าไปในเส้นทางที่เต็มไปด้วยภัยอันตรายเล่า? แล้วตัวท่านจะสามารถหลบหลีกอันตรายเหล่านั้นได้หมดหรือ?"

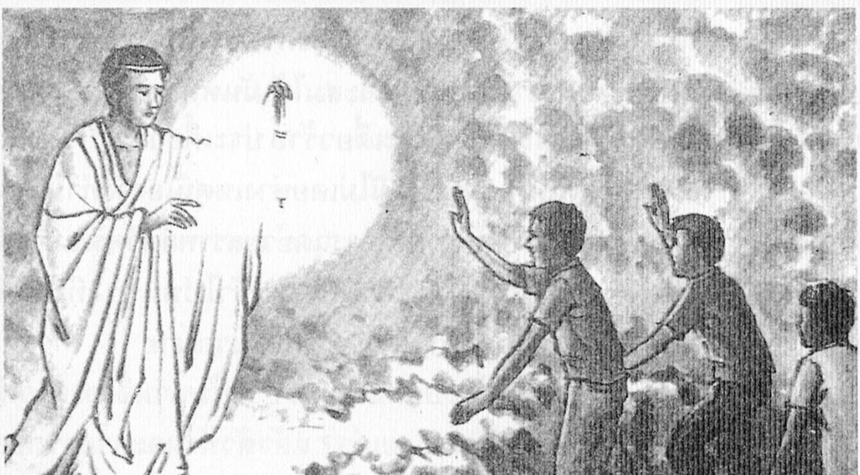

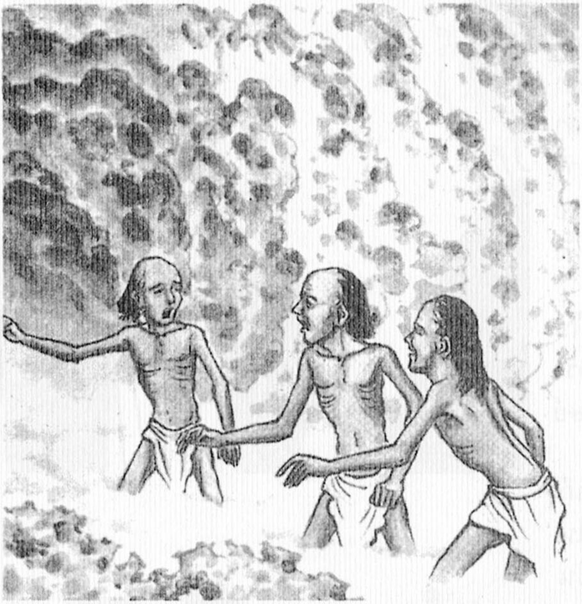
หากคนซึ่งกำลังเดินหลงทางได้ยินแล้วสำนึกได้ว่าหนทางที่มืดและเต็มไปด้วยภัยอันตรายนั้นไม่น่าเดินเลยเช่นนี้แล้วคนผู้มีใจเมตตาอารีก็จะนำทางให้พวกเขาออกไปสู่เส้นทางที่สว่างและปลอดภัย พร้อมกับตักเตือนว่า

"ต่อไปพวกท่านจงอย่าเดินทางนี้อีก

หากท่านหวนกลับไปใช้เส้นทางเดิม ก็จะหาทางออกไม่ได้และได้รับอันตรายถึงแก่ชีวิต

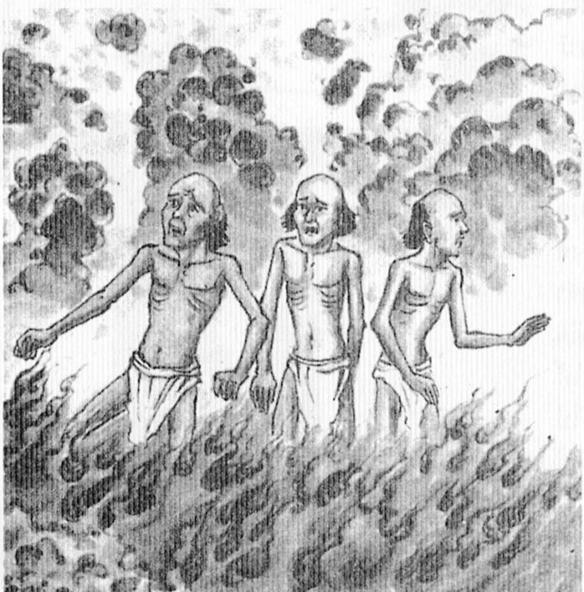
ถ้าญาติพี่น้องของท่านคนใดจะเดินเข้าไปสู่เส้นทางมรณะนั้นก็จงบอกกล่าวตักเตือนและอย่ายอมให้เขาเดินต่อไปอีกเลย"

"วิญญาณบาปทั้งหลายก็เช่นเดียวกัน หากพวกเขาได้รู้ซึ้งถึงความทุกข์ยากในนรกเมื่อได้รับการปลดปล่อยออกมาแล้วก็มีจำนวนไม่น้อยเลยที่ไม่อยากตกลงสู่อบายภูมิอีกเปรียบเสมือนคนหลงทาง ที่ได้พบผู้ใจบุญมาชี้แนะนำพาแล้ว เขาก็จะไม่กลับไปเดินในเส้นทางอันตรายอีก

นอกจากนั้นหากได้พบเพื่อนฝูง ญาติพี่น้องอันเป็นที่รักเขาก็จะรีบกล่าวตักเตือนทันทีทั้งนี้เป็นเพราะตัวเขาเองได้เคยหลงเดินทางนั้นมาก่อนแล้วนั่นเอง

อนิจจา...ช่างน่าสังเวชเหลือเกินเพราะไม่ใช่ทุกคนที่จะเชื่อคำเตือนของผู้มีจิตเมตตาไม่ต่างอะไรกับการที่พระกษิติครรภโพธิสัตว์ได้พยายามทำทุกวิถีทางจนสามารถปลดปล่อยสรรพสัตว์ทั้งหลายให้หลุดพ้นจากความทุกข์ยากได้แล้วแต่พวกเขาก็ยังดื้อรั้นโอหังอวดดีไม่ยอมเชื่อฟังต่างพากันตั้งอยู่ในความประมาทเป็นเหตุให้อีกไม่นานต่อมาต้องถลำลึกตกลงสู่นรกภูมิ จนไม่มีวันจะได้ผุดได้เกิดอีก"

ในขณะนั้น จ้าวแห่งปีศาจตนหนึ่ง ได้พนมมือขึ้นกราบบังคมทูลพระพุทธองค์ว่า "ข้าแต่พระตถาคตเจ้า เหล่าข้าบาทพร้อมด้วยบริวารทั้งหลายซึ่งอยู่ในโลกียโลกบางเหล่าก็สร้างคุณประโยชน์แก่มนุษย์ บางเหล่าก็ให้โทษต่อมนุษย์ทั้งนี้เนื่องด้วยบุญกุศลหรือบาปกรรมที่พวกเขาทั้งหลายได้ก่อขึ้น

เหล่าข้าบาทได้ตระเวนไปทั่วสาระทิศ แต่ก็ต้องพบกับการกระทำที่เลวทรามต่ำช้าของพวกมนุษย์มากกว่าที่จะได้พบเห็นสิ่งดีงาม

แท้จริงแล้ว หากเมื่อใดก็ตามที่พวกข้าบาทได้พบเห็นผู้คนในบ้านเรือนไหนทำความดีแม้ว่าจะเป็นความดีเพียงขั้นพื้นฐาน อย่างเช่นการจุดธูปประทีปหรือถวายภัตตาหารเจและดอกไม้แด่รูปเคารพของสิ่งศักดิ์สิทธิ์ไม่ว่าพระองค์ใดหรือแม้แต่มีจิตศรัทธาสวดมนต์ภาวนาเพียงไม่กี่คำ

เมื่อนั้นพวกข้าบาทและเหล่าภูติผีทั้งหลาย ก็จะให้ความนับถือบุคคลผู้นั้นเหมือนดังที่เราเคารพบูชาองค์พระพุทธะเช่นเดียวกัน ยิ่งกว่านั้นตัวข้าบาทเองยังจะบัญชาให้สมุนบริวารภูติผีทั้งหลายไปคอยปกป้องคุ้มกัน มิให้โรคภัยไข้เจ็บและสิ่งอัปมงคล เข้าไปกร้ำกรายในเขตบ้านเรือนของบุคคลผู้นั้นโดยเด็ดขาด

เช่นนี้แล้ว ไฉนเลยพวกมนุษย์กลับจะมากล่าวหาว่าเหล่าข้าบาทเข้าไปเที่ยวระรานรังควานผู้คนถึงในบ้านโดยไร้เหตุผล"

องค์สมเด็จพระบรมศาสดาได้ทรงตรัสแก่จ้าวแห่งภูติผีตนนั้นว่า "ดีแล้ว...ที่พวกท่านและบริวารได้ช่วยกันปกป้องเกื้อหนุนมนุษย์ที่ประพฤติดีปฏิบัติชอบทั้งหลายเราจะกำชับให้พระยามารสอดส่องดูแลเอาใจใส่พวกท่านด้วย"

เวลานั้นในที่ประชุมท้าวเวสสุวรรณได้กราบบังคมทูลต่อพระพุทธองค์ว่า **"ข้าแต่พระบรมโลกนาถเจ้า อันตัวข้าบาทนี้แม้จะมีหน้าที่ดูแลติดตามบัญชีวิญญาณของคนเกิดคนตายแล้ว ก็ยังอยากจะเกื้อหนุนอำนวยประโยชน์แก่พวกเขาด้วยแต่ช่างน่าเสียดายที่ปุถุชนในโลกียโลกไม่เข้าใจความปรารถดีของข้าบาทจึงทำให้พวกเขาต้องปราศจากความสุขทั้งในยามที่มีชีวิตอยู่และเมื่อตายไปแล้ว"**

ที่เป็นเช่นนี้ก็เพราะว่า ผู้ที่เกิดมาในโลกมนุษย์หาก ขณะที่มารดากำลังตั้งครรภ์ อยู่ ได้ทำบุญสร้างกุศลเอา ไว้ ก็จะเป็นการเพิ่มบาร มีธรรมและอำนวยความสม บูรณ์พูนสุขให้แก่ครอบครัว ประการสำคัญจะส่งผลให้ บรรดาเทพพรมพระภูมิเจ้า ที่ บังเกิดเมตตาจิตมาคอย ปกปักษ์รักษาทั้งแม่และลูกทำ ให้ทุก ๆคนในบ้านพลอยได้ รับความคุ้มครองไปด้วย

เหตุฉะนี้บ้านเรือนใดมีทา รกเกิดใหม่ จงอย่าฆ่าสัตว์ เอาเนื้อมาทำเป็นอาหารบำรุง มารดา และจงอย่าจัดงานเลี้ยง ด้วยการกินเนื้อ ดื่มสุรา เต้น รำทำเพลงเพื่อฉลองวันเกิด โดยเด็ดขาด

เพราะหากประพฤติเช่น นั้นจะทำให้ทั้งแม่และลูกที่ เกิดมาต่อไปภายหน้าชีวิต จะต้องปราศจากความสุข

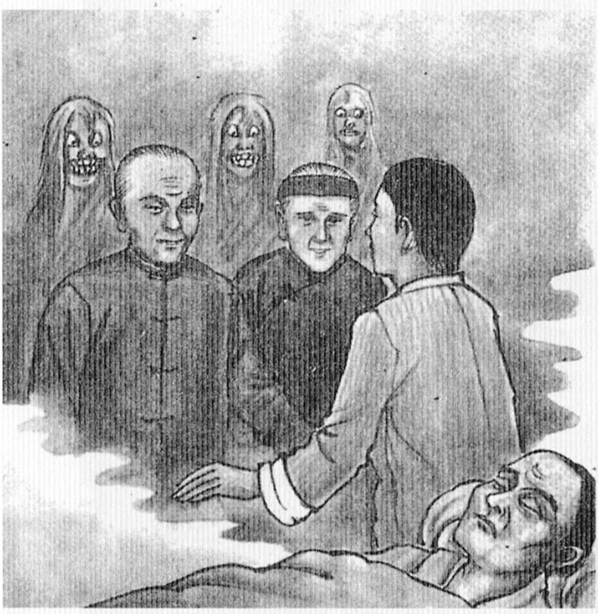

ทำไมจึงเป็นเช่นนั้น?...ก็เพราะวันที่ทารกคลอดมักมีพวกภูติผีปีศาจ เปรตผีกระสือมากมาย ที่หิวกระหายมาคอยวนเวียนอยู่ใกล้ๆ

แต่เพื่อที่จะปกป้องคุ้มครองมนุษย์ข้าบาทก็ได้ออกคำสั่งกำชับให้บรรดาเทพเบื้องล่างตลอดจนพระภูมิ เจ้าที่ทั้งหลายคอยคุ้มกันดูแลแม่และลูกให้ทั้งคู่ปลอดภัย

เพราะฉะนั้นมนุษย์ทั้งหลายจึงสมควรสร้างความดีทำบุญสุนทานให้มากเพื่อเป็นการแสดงน้ำใจและขอบคุณต่อเทพยดาและพระภูมิเจ้าที่ในบ้านเรือนของตน

แต่ช่างน่าอเน็จอนาถใจยิ่งนัก! ที่พวกมนุษย์ทั้งหลายไม่เพียงแต่ไม่รู้จักสำนึกตอบแทนบุญคุณ ซ้ำร้ายยังฆ่าสัตว์ตัดชีวิตผู้อื่นเอาเนื้อมากินเลี้ยง ดื่มสุราร้องรำทำเพลงอย่างเมามายเป็นการฉลองด้วยบาปกรรมที่พวกเขาได้สร้างขึ้น จึงทำให้ตัวเองภรรยาและลูก ต้องพลอยมีหนี้สินบาปเวรติดตัวกันไปหมด

ตลอดเวลาที่ผ่านมา ข้าบาทได้พบเห็นแล้วว่า โดยปกติมนุษย์ที่กำลังจะสิ้นใจ หากยามมีชีวิตอยู่เขาเคยสร้างทั้งกรรมดีและกรรมชั่วปะปนกันในขณะที่วิญญาณจะออกจากร่าง ก็จะมีพวกปีศาจมารอสุรกายปลอมแปลงเป็นบิดามารดาหรือคนที่ใกล้ชิดสนิทสนมรักใคร่มาลวงล่อให้วิญญาณของเขาผู้นั้นติดตามไปสู่อบายภูมิเพื่อเป็นพรรคพวกตน

"ปุถุชนทั้งหลายในโลกเมื่อใกล้จะสิ้นใจ สติสัมปัชชัญญะของพวกเขาก็จะเลือนลาง อายตนะและประสาทสัมผัสก็จะดับวูบลง ไม่รับรู้แสงเสียงใด ๆ อีก ยามนั้นคนในครอบครัวของเขา ควรน้อมสักการะบูชาต่อพระพุทธปฏิมา พร้อมกับสวดภาวนาพระนามของสิ่งศักดิ์สิทธิ์ที่ตนเคารพนับถือ ด้วยการกระทำอันประเสริฐยิ่งเช่นนี้จะยังผลให้ดวงวิญญาณของผู้ที่ใกล้จะตายสามารถรอดพ้นจากการคุกคามของเหล่าภูติผีปีศาจและวิญญาณชั่วร้ายทั้งหลายซึ่งเฝ้าคอยจ้องจะจับเอาวิญญาณคนตายไปเป็นสมุนบริวาร

ข้าแต่องค์สมเด็จพระบรมโลกนาถเจ้าอันบุคคลผู้ที่ใกล้จะสิ้นใจนั้นหากได้ยินพระนามของพระพุทธเจ้าและพระโพธิสัตว์ทั้งหลายหรือได้สดับฟังบทสวดมนต์ด้วยจิตศรัทธาวิญญาณของบุคคลผู้นั้นก็จะไม่ต้องลงสู่นรกอเวจีและหากเป็นผู้ที่มีโทษทัณฑ์ติดตัวเพียงเล็กน้อยก็จะได้รับการปลดปล่อยเสียทันที...พระเจ้าข้า"

พระพุทธองค์ได้ทรงตรัสแก่ท้าวเวสสุวรรณว่า **"ท่านได้มีเมตตาจิตคอยปกป้องและพยายามช่วยเหลือมนุษย์ที่หลงอยู่ในวัฏฏะสงสารมาแล้วถึงเพียงนี้**

ต่อไปในภายหน้า ท่านจงช่วยเหลือผู้ที่กำลังจะสิ้นใจเหล่านั้น ให้ได้พบกับความสงบสุขในสัมปรายภพและจงรักษาปณิธานอันประเสริฐเช่นนี้สืบต่อไปอย่าได้ท้อถอยเลย"

ท้าวเวสสุวรรณได้สดับฟังพุทธโอวาทแล้วจึงกราบทูลว่า **"ขอพระพุทธองค์อย่าได้ทรงปริวิตกในข้อนั้นเลยพระเจ้าข้า ข้าบาทจะพยายามช่วยเหลือมนุษย์ทั้งหลายให้ถึงที่สุดไม่ว่าจะเป็นในยามที่เขายังมีชีวิตหรือตายไปแล้วก็ตาม เพื่อให้ทุกคนได้พบกับความสุขความเจริญยิ่ง ๆ ขึ้นไป**

ขอแต่เพียงให้มนุษย์ทั้งหลายขณะที่ยังมีลมหายใจอยู่ยอมรับฟังและปฏิบัติตามคำตักเตือนของข้าบาทเท่านั้น เช่นนี้แล้ว...พวกเขาย่อมจะได้รับประโยชน์อย่างใหญ่หลวง และเมื่อตายจากโลกนี้ไปวิญญาณของพวกเขาก็จะเป็นอิสระอย่างแน่นอนพระเจ้าข้า"

ครั้นแล้ว องค์สมเด็จพระบรมศาสดาได้ทรงหันมาตรัสแก่ พระกษิติครรภโพธิสัตว์ว่า

"ท้าวเวสสุวรรณท่านนี้ ในอดีตเป็นผู้ที่เคยรักษาการณ์ในตำแหน่งพญายมมาหลายร้อยหลายพันชาติแล้ว แม้ในเวลานี้ท่านก็ยังได้แบ่งภาคมาเป็นพญามัจจุราชทั้งนี้เพื่อจะปกป้องคุ้มครองมนุษย์จำนวนมากมายมหาศาลที่ยังต้องเวียนว่ายตายเกิด นี่คือ ข้ออธิษฐานบารมีของท่าน

แท้จริงท่านมิใช่จอมอสูร และนับจากนี้ไปเป็นเวลา ๑๗๐ อสงไขยท่านก็จะได้สำเร็จมรรคผลเข้าสู่พุทธภูมิ

ดูก่อน...กษิติครรภโพธิสัตว์ อันความปรีชาสามารถของท้าวเวสสุวรรณนั้นลึกล้ำสุดจะหยั่งและเหล่าเวไนยสัตว์ที่ท่านได้ฉุดช่วยมาแล้วก็มีมากมายเหลือเกินกว่าจะประมาณได้เช่นกัน"

บทที่ ๘ มหานามแห่งพระพุทธเจ้าในอดีต

ในลำดับนั้นพระกษิติครรภโพธิสัตว์ได้กราบบังคมทูลพระพุทธองค์ว่า**"ข้าแต่องค์พระตถาคตเจ้า นับแต่อดีตกาลอันยาวนานที่ผ่านมาข้าบาทได้พยายามค้นหาแนวทางปฏิบัติต่าง ๆ เพื่อจะให้เกิดประโยชน์สูงสุดแก่สาธุชนทั้งในปัจจุบันและสือต่อในอนาคตกาล**

ณ. บัดนี้ จึงได้ใคร่กราบทูลขอต่อพระองค์ได้โปรดประทานวโรกาสนี้ให้ข้าบาทพรรณาถึงพุทธานุภาพอันยิ่งใหญ่แห่งพระนามของพระพุทธเจ้าทั้งหลายในอดีต ด้วยเถิด พระเจ้าข้า"

พระพุทธองค์ได้ทรงตรัสว่า "กษิติครรภโพธิสัตว์... บัดนี้เป็นเวลาอันเหมาะสมยิ่งแล้ว ขอให้ท่านจงกล่าวขึ้นในท่ามกลางที่ประชุมนี่เถิด"

ครั้นได้รับพระพุทธานุญาติแล้ว พระกษิติครรภโพธิสัตว์จึงตรัสพรรณาความว่า

"ข้าแต่พระตถาคตเจ้า ในอดีตกาลอันไกลโพ้น ได้มีพระพุทธเจ้าอุบัติขึ้นทรงพระนามว่า **"พระตัณหังกรพระพุทธเจ้า"**

ในกาลนั้นหากบุคคลผู้ใด เพียงแต่ได้ยินพระนามของพระองค์แล้วบังเกิดจิตศรัทธาหันมาปฏิบัติธรรม ก็จะพ้นจากบาปเคราะห์ทั้งปวงไปตลอดระยะเวลานานถึง ๔๐ กัปป์

อีกหลายชั่วกัปป์ต่อมามีพระพุทธเจ้าอีกพระองค์หนึ่งได้อุบัติขึ้นทรงพระนามว่า **"พระเมธังกรพระพุทธเจ้า"**

ในกาลนั้นหากบุคคลใดได้ยินพระนามของพระองค์แล้ว บังเกิดจิตศรัทธาหันมาปฏิบัติธรรม บุคคลนั้นผู้ก็จะได้เข้าสู่กระแสธารแห่งสัจจธรรมตลอดชั่วนิรันดร์

ต่อมาอีกหลายชั่วกัปป์ มีพระพุทธเจ้าอีกพระองค์หนึ่ง ได้อุบัติขึ้นทรงพระนามว่า **"พระสรณังกรพุทธเจ้า"**

ในกาลนั้น หากบุคคลใดได้ยินพระนามของพระองค์แล้ว บังเกิดจิตศรัทธาหันมาปฏิบัติธรรม บุคคลผู้นั้นก็จะได้ไปจุติบนสรวงสรรค์เป็นเวลา ๑๐๐๐ ชาติ

อีกหลายชั่วกัปป์ต่อมา มีพระพุทธเจ้าพระองค์หนึ่งได้อุบัติขึ้นทรงพระนามว่า **"พระทีปังกรพระพุทธเจ้า"**

ในกาลนั้น หากบุคคลใดได้ยินพระนามของพระองค์แล้ว บังเกิดจิตศรัทธาหันมาปฏิบัติธรรมบุคคลผู้นั้นก็จะได้รับการประทานพรจากสิ่งศักดิ์สิทธิ์ทุกพระองค์ในทั่วสากลพิภพ

อีกหลายชั่วกัปป์ต่อมา มีพระพุทธเจ้าอีกพระองค์หนึ่ง ได้อุบัติขึ้นทรงพระนามว่า **"พระโกณฑัญญะพุทธเจ้า"**

ในกาลนั้น หากบุคคลใดได้ยินพระนามของพระองค์แล้วบังเกิดจิตศรัทธาหันมาปฏิบัติธรรม บุคคลผู้นั้นจะได้บรรลุถึงพระอนุตตรสัมโพธิญาณโดยเร็ว

อีกหลายชั่วกัปป์ต่อมา มีพระพุทธเจ้าอีกพระองค์หนึ่ง ได้อุบัติขึ้นทรงพระนามว่า **"พระมังคละพุทธเจ้า"**

ในกาลนั้น หากบุคคลผู้ใดได้ยินพระนามของพระองค์แล้ว บังเกิดจิตศรัทธาหันมาปฏิบัติธรรม บุคคลผู้นั้นจะได้เกิดเป็นมนุษย์ที่มากด้วยบุญญาบารมี จะไม่มีวันล่วงลงสู่อบายภูมิเลย

อีกหลายชั่วกัปป์ต่อมา มีพระพุทธเจ้าอีกพระองค์หนึ่ง ได้อุบัติขึ้นทรงพระนามว่า **“พระสุมนะพุทธเจ้า”**

ในกาลนั้น หากบุคคลผู้ใดได้ยินพระนามของพระองค์แล้ว บังเกิดจิตศรัทธาหันมาปฏิบัติธรรม บุคคลผู้นั้นจะได้ไปจุติในแดนสุขาวดีอยู่เสวยทิพยสุขชั่วกาลนาน

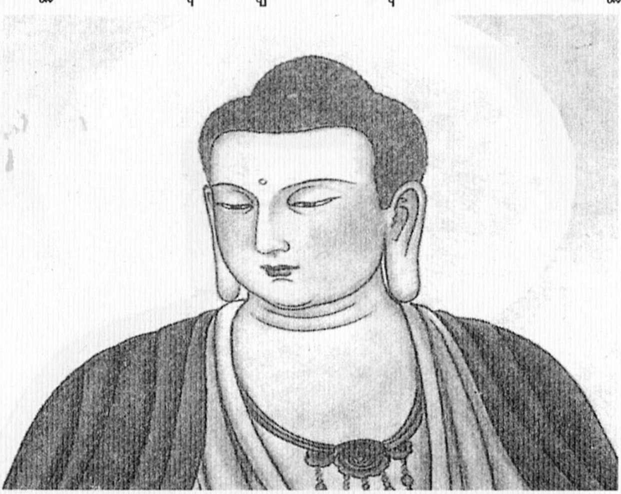
อีกหลายชั่วกัปป์ต่อมา มีพระพุทธเจ้าอีกพระองค์หนึ่ง ได้อุบัติขึ้นทรงพระนามว่า **“พระเรวตะพุทธเจ้า”**

ในกาลนั้น หากบุคคลผู้ใดได้ยินพระนามของพระองค์แล้วบังเกิดจิตศรัทธาหันมาปฏิบัติธรรม บุคคลผู้นั้นอีกไม่นานก็จะสามารถบรรลุมรรคผลสำเร็จอรหันต์

อีกหลายชั่วกัปป์ต่อมา มีพระพุทธเจ้าอีกพระองค์หนึ่ง ได้อุบัติขึ้นทรงพระนามว่า **"พระโสภิตะพุทธเจ้า"**

ในกาลนั้น หากบุคคลผู้ใดได้ยินพระนามของพระองค์แล้วบังเกิดจิตศรัทธาหันมาปฏิบัติธรรม บุคคลผู้นั้นก็จะหลุดพ้นจากสังสารวัฏฏ์โดยสิ้นเชิง

อีกหลายชั่วกัปป์ต่อมา มีพระพุทธเจ้าอีกพระองค์หนึ่ง ได้อุบัติขึ้นทรงพระนามว่า **"พระอโนมทัสสีพุทธเจ้า"**

ในกาลนั้น หากบุคคลผู้ใดได้ยินพระนามของพระองค์แล้ว บังเกิดจิตศรัทธาหันมาปฏิบัติธรรม บังเกิดจิตศรัทธาหันมาปฏิบัติธรรมบุคคลผู้นั้นก็จะมีโอกาสสดับฟังพระธรรมเทศนาจากพระพุทธเจ้าทุกพระองค์ในมหาอนันตจักรวาล

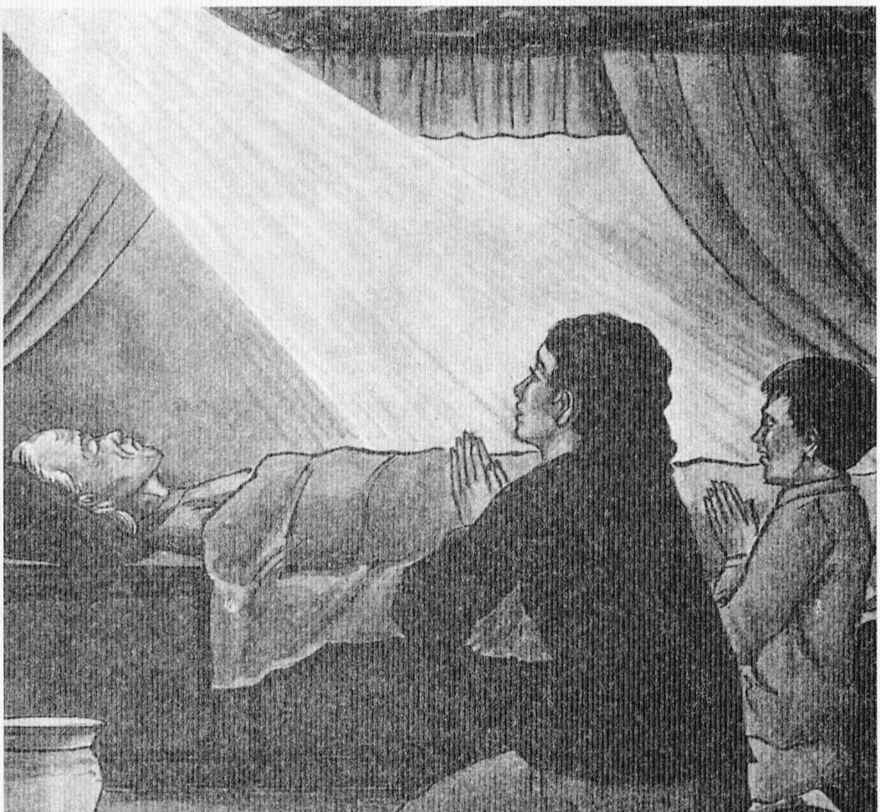
ตลอดเวลาที่ผ่านมา ได้มีพระพุทธเจ้าอุบัติขึ้นอีกหลายพระองค์สืบมา **คือ พระปทุมะพุทธเจ้า พระนารทะพุทธเจ้า พระปทุมมุตระพุทธเจ้า พระสุเมธะพุทธเจ้า พระสุชาตะพุทธเจ้า พระอัตถทัสสีพุทธเจ้า พระธรรมทัสสีพุทธเจ้า พระสิทธัตถะพุทธเจ้า พระติสสะพุทธเจ้า พระปุสสะพุทธเจ้า พระวิปัสสีพุทธเจ้า พระสิขีพุทธเจ้า พระเวสสภูพุทธเจ้า พระกกุสันธะพุทธเจ้าพระโกนาคมนะพุทธเจ้า พระกัสสปะพุทธเจ้า พระปิยทัสสีพุทธเจ้า**

ตราบจนกระทั่งบัดนี้ได้ลุถึงสมัย **"พระโคตมะพุทธเจ้า"** พระองค์ผู้ประเสริฐแห่งหมู่ศากยราช

"ข้าแต่พระตถาคตเจ้าเวไนยสัตว์ทั้งในปัจจุบันและในอนาคตเมื่อกำลังจะสิ้นใจหากในบ้านมีบุคคลใกล้ชิดแม้เพียงสักคนหนึ่งสามารถสวดภาวนาพระนามของพระพุทธเจ้าทั้งหลายแทนผู้ที่ใกล้จะตาย เมื่อบุคคลนั้นตายไป ก็จะได้รับการผ่อนผันโทษทัณฑ์ในนรก

ในส่วนผู้ที่ได้กระทำอนันตริยกรรม อันได้แก่กรรมอันหนักทั้ง ๕ ประการ ซึ่งต้องไปรับโทษทัณฑ์ในนรกอเวจีอย่างไม่มีวันหลุดพ้น แต่เนื่องด้วยบุญกุศลที่คนในบ้านได้สวดภาวนาพระนามของพระพุทธเจ้าทั้งหลายก็จะสามารถทำให้โทษทัณฑ์นั้น ๆ ทุเลาเบาบางลงได้

เช่นนี้แล้วจะกล่าวไปไย ถึงผู้ที่ได้สวดภาวนาบริกรรมพระนามของพระพุทธเจ้าด้วยตัวเอง มหากุศลที่มิอาจประมาณได้ย่อมจะบังเกิดแก่บุคคลผู้นั้นอย่างแน่นอน"

บทที่ ๑๐ อานิสงส์ของการบริจาคทาน

เมื่อพระกษิติครรภโพธิสัตว์ได้กล่าวพรรณาถึงอานิสงส์ในการสวดภาวนาพระนามของพระพุทธเจ้าทั้งหลายได้จบลง ท่านก็ได้กราบอาราธนาทูลขอให้พระบรมศาสดาตรัสแสดงพระธรรมเทศนาว่าด้วยเรื่องบุญกุศลจากการบริจาคทานและแล้วพระพุทธองค์ทรงมีพระบรรหารว่า

"ตถาคตจะถือเอาโอกาสที่พวกท่านทั้งหลายจากทั่วทศทิศพิภพมาร่วมประชุมธรรมในชั้นดาวดึงส์เทวโลกนี้อธิบายถึงอานิสงส์ของการบริจาคทาน ขอให้ท่านทั้งหลายจงตั้งใจฟัง

การบริจาคทานของปุถุชนในโลกนั้นมีเหตุปัจจัยที่จะทำให้ได้รับอานิสงส์มากน้อยต่างกัน

บ้างได้รับผลบุญภายในชาติเดียว

บ้างได้รับผลบุญภายใน ๑๐ ชาติ

บ้างก็ได้รับผลบุญถึง ๑๐๐ ชาติ ๑๐๐๐ ชาติต่อเนื่องกันไป"

"ในโลกียโลกนั้น หากบรรดาพระราชา มหากษัตริย์ ขุนนางอำมาตย์ ข้าราชบริพารตลอดจนสมณะชีพราหมณ์ นักบวช นักพรต และปุถุชนธรรมดาทั้งหลายเมื่อพบเห็นผู้คนที่กำลังตกทุกข์ได้ยาก หูหนวกตาบอด ต้องลำบากแสนเข็ญด้วยเหตุนานาประการ

หากบุคคลผู้นั้นไม่ว่าจะอยู่ในวรรณะใด สถานะใด มีจิตเมตตาบริจาคทานแก่พวกเขาเหล่านั้น โดยหยิบยื่นวัตถุทานทั้งหลายให้ด้วยมือตนเอง พร้อมทั้งกล่าวคำปลอบประโลมแก่บรรดาผู้ทุกข์ยาก บุญกุศลที่ได้รับจะมากมายดั่งเมล็ดทรายในแม่น้ำคงคา

ทั้งนี้เพราะ จิตเมตตาอันบริสุทธิ์ที่มีต่อผู้ซึ่งกำลังตกทุกข์ได้ยากนั้นทรงพลานุภาพยิ่ง

อานิสงส์แห่งการบริจาคทานด้วยจิตเมตตาอันบริสุทธิ์จะส่งผลให้บุคคลผู้นั้นได้เกิดอยู่ในชาติตระกูลที่สูงส่งเพียบพร้อมไปด้วยทรัพย์ศฤงคาร เจริญรุ่งเรืองสมบูรณ์พูนสุขอย่างหาที่เปรียบมิได้"

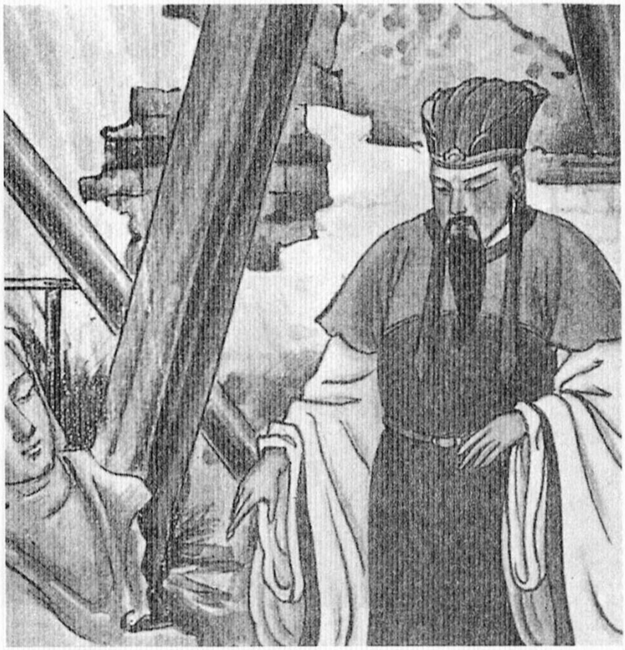
หากผู้ใดได้พบเห็นวัดวาอารามศาสนสถานสถานปฏิบัติธรรม ซึ่งมีพระรูปขององค์พระพุทธะพระโพธิสัตว์ประดิษฐานอยู่ แล้วมีจิตศรัทธาเข้าไปนมัสการกราบไหว้สักการะ

ตลอดจนได้บำเพ็ญทานสร้างถนนหนทางสะพานทะนุบำรุงสาธารณสมบัติ สร้างคัมภีร์พระสูตร หนังสือธรรมะเพื่อค้ำชูจรรโลงพระศาสนา

บุคคลผู้นั้นจะได้เสวยตำแหน่งเป็นท้าวสักกะเทวราชอยู่เป็นเวลาถึง ๑๐ กัปป์

หากผู้ใดได้พบเห็นวัดวาอาราม ศาสนสถานพระพุทธปฏิมา รูปเคารพของสิ่งศักดิ์สิทธิ์ซึ่งทรุดโทรมถูกทิ้งล้าง แล้วบังเกิดจิตศรัทธาทำการบูรณะ ซ่อมแซมปฏิสังขรณ์ แล้วยังชักชวนสาธุชนมาร่วมบุญกันอย่างสมัครสมานสามัคคี

ด้วยอานิสงส์จากการกระทำดังกล่าว จะส่งผลให้บุคคลนั้นได้ไปจุติเป็นเทพพรหมชั้นสูง ๑๐๐๐ ชาติ

ส่วนผู้ที่ได้มาร่วมใจกันบำเพ็ญทานสร้างบุญโดยสละทรัพย์ สละแรงกาย สละปัญญาความรู้ก็จะได้ไปเกิดเป็นพระราชาเจ้าเมือง ๑๐๐ ชาติและหากทุกคนได้อธิฐานจิต ต่อเบื้องพระพักตร์พระพุทธปฏิมาที่ซ่อมเสร็จภายในอุโบสถวิหารหรือสถานปฏิบัติธรรมนั้นๆ ผู้ที่ได้ร่วมบุญทั้งหมดก็จะสามารถเข้าสู่กระแสแห่งนิพพานโดยถ้วนหน้า

หากบุคคลผู้ใดได้พบเห็นคนชรา คนป่วยคนพิการทุพพลภาพหรือหญิงมีครรภ์ที่ยากจนแล้วบังเกิดจิตเวทนาสงสารอย่างแรงกล้า พร้อมบริจาคทานยารักษาโรค เสื้อผ้า เครื่องนุ่งห่ม เครื่องอุปโภคบริโภค เพื่อให้พวกเขาทั้งหลายมีความสุข สะดวกสบายขึ้น

บุคคลผู้ที่ปฏิบัติเช่นนั้นก็จะได้รับอานิสงส์ยิ่งใหญ่ เขาจะได้ไปจุติเป็นสิ่งศักดิ์สิทธิ์มีผู้คนกราบไหว้บูชาเป็นเวลาถึง ๒๐๐ กัปป์และจะสามารถสำเร็จมรรคผลได้ในที่สุด

“ดูก่อน...กษิติครรภโพธิสัตว์ บุคคลผู้ซึ่งสามารถบริจาคทานอย่างสม่ำเสมอมิได้ขาด เป็นที่แน่นอนเหลือเกินว่าเขาผู้นั้นจะสามารถบรรลุมรรคผลสำเร็จเป็นพุทธะโดยมิต้องสงสัย

เหตุฉะนี้... ท่านจงย้ำเตือนให้เวไนยสัตว์ทั้งหลายในโลกีย์โลก หมั่นสร้างกุศลบริจาคทานอยู่เป็นนิจ โดยเฉพาะการให้ธรรมะเป็นทานอันเป็นยอดแห่งทานทั้งปวงอานิสงส์ที่บังเกิดขึ้นจะเป็นมหากุศลที่มิอาจประมาณได้

อนึ่ง หากบุคคลผู้ใดมีจิตศรัทธาเคารพเลื่อมใสถวายทานด้วยภัตตาหารผลไม้เครื่องบริโภค แด่พระพุทธปฏิมาและสิ่งศักดิ์สิทธิ์ตลอดจนได้เกื้อกูลอุปถัมภ์เหล่าพระสงฆ์ นักบวช นักพรตผู้มีศีลบริสุทธิ์ทั้งหลาย

บุคคลผู้นั้นจะได้ไปเสวยสุขอยู่บนทิพยวิมานตราบนานเท่านาน

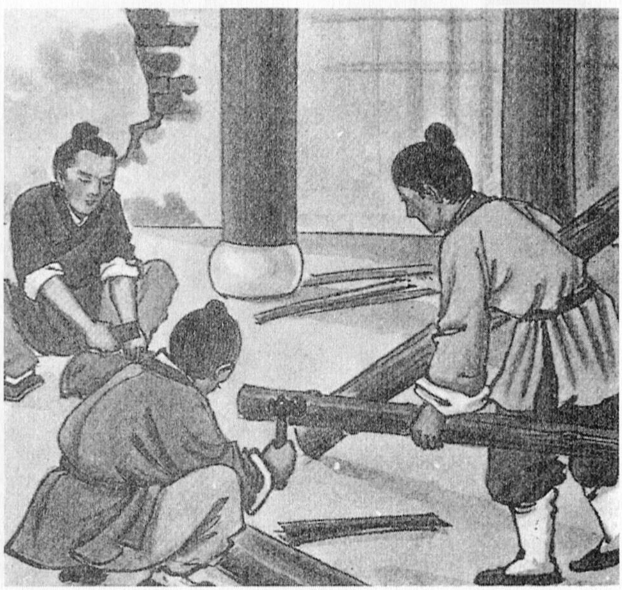
หากบุคคลใดได้สดับฟังธรรมกถา แม้เพียงวรรคเดียวประโยคเดียวแล้วบังเกิดจิตศรัทธามุ่งมั่นอุทิศตนเผยแพร่หลักสัจจธรรมเพื่อเป็นวิทยาทานแก่ชาวโลกทั้งมวลบุคคลผู้นั้นย่อมจะได้ชื่อว่าสามารถบำเบ็ญมหากุศลอันกว้างใหญ่ไพศาล

หากบุคคลผู้ใด มีใจเป็นกุศลบอกล่าวชักชวนคนทั้งหลายให้กราบไหว้พระไตรรัตน์รู้จักประพฤติปฏิบัติธรรม

ต่อไปบุคคลนั้นจะได้เกิดเป็นผู้นำของมหาชนสืบต่อกันเป็นเวลา ๓๓ ชาติ

อนึ่งหากบุคคลผู้ใดมีใจเป็นกุศลบอกกล่าวชักชวนคนทั้งหลาย ให้มาร่วมใจกันทะนุบำรุงปฏิสังขรณ์ศาสนาสถาน วัดวาอารามสถานปฏิบัติธรรม ซ่อมแซมหนังสือพระธรรมคัมภีร์

ต่อไปบุคคลนั้นจะได้จุติเป็นมหาเทพผู้เปี่ยมด้วยญาณปัญญาอันล้ำเลิศและจะสามารถนำเอาหลักธรรมคำสอนมาฉุดช่วยมนุษย์ทั้งหลายสืบไป

“ดูก่อน...กษิติครรภโพธิสัตว์ ในอนาคตกาลหากบุคคลใด ได้ปลูกฝังราก แห่งกุศลธรรมอันดี โดยสร้างหนังสือคัมภีร์พระสูตร เผยแพร่หลักธรรมเพื่อ กล่อมเกลาจิตใจผู้คนหากสาธุชนเหล่านั้นปฏิบัติด้วยใจอันบริสุทธิ์มีปณิธานมุ่ง มั่นบำเพ็ญธรรมเพื่อประโยชน์สุขของมวลมนุษย์ และสรรพสัตว์ทั้งหลาย บุญกุศลก็เนืองนองแผ่ผลไพศาล ให้ได้ประสบแต่ความสุขถึงร้อยชาติพันชาติ

แต่ถ้าหากบุคคลผู้ใดกระทำไปเพื่อชื่อเสียง ลาภ สักการะ มุ่งแต่เฉพาะ ประโยชน์ส่วนตน เขาผู้นั้นก็จะได้รับผลบุญเพียง ๓ ชาติ

เหตุฉะนี้หากบุคคลใดเป็นผู้ไม่ยึดติดในบุญกุศลที่ตนได้กระทำไว้แล้วสา มารถสละผลบุญนั้นอุทิศออกไป เช่นนี้จึงจะนับได้ว่าเป็นการบำเพ็ญทาน ที่แท้จริงเมื่อนั้นบุญกุศลก็จะเพิ่มพูนเป็นหมื่นเท่าทวีคูณ

ดูก่อน...กษิติครรภผู้เป็นมหาโพธิสัตว์อานิสงส์ของการบำเพ็ญทานก็เป็น ดังที่ตถาคตได้กล่าววิสัชนามาด้วยประการฉะนี้”

บทที่ ๑๑ ธรรมกถาแห่งแม่พระธรณี

จากนั้นพระแม่ธรณีได้เข้าเฝ้ากราบทูลองค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าว่า

"ข้าแต่พระบรมศาสดา นับแต่โบราณกาลมาข้าพระบาทได้กราบนมัสการองค์โพธิสัตว์มาแล้วมากมายหลายพระองค์ ซึ่งทุกพระองค์ล้วนเปี่ยมด้วยปัญญาบารมีและปรีชาญาณอันล้ำเลิศต่างก็ทรงเสด็จมาเพื่อฉุดช่วยเวไนยสัตว์ทั้งหลาย

แต่ทว่าปณิธานของพระกษิติครรภโพธิสัตว์ยิ่งใหญ่กว่าข้อปณิธานใด ๆและที่สำคัญบุญสัมพันธ์ที่ท่านมีต่อเวไนยสัตว์ในโลกียโลกนั้นลึกซึ้งแน่นแฟ้นเช่นเดียวกันกับที่องค์พระศรีอาริยเมตไตย พระโพธิสัตว์กวนอิม พระมัญชุศรีและพระสมันตภัทรโพธิสัตว์มีต่อสรรสัตว์ทั้งหลายในมหาอนันตจักรวาล

พระมหาโพธิสัตว์ทั้ง ๕ พระองค์นี้ล้วนยังมิได้บรรลุพระปณิธานอันยิ่งใหญ่ที่ทรงตั้งไว้ แม้ว่าทุก ๆพระองค์จะได้แบ่งภาคออกเป็นหมื่นแสนพระภาคไปฉุดช่วยสรรพสัตว์ที่ยังหลงวนเวียนอยู่ในภูมิทั้ง ๖ ได้เป็นจำนวนถึงร้อยหมื่นล้านเท่าของเมล็ดทรายในแม่น้ำคงคาแล้วก็ตาม..."

ข้าแต่พระตถาคตเจ้า ตัวข้าบาทได้พินิพิจารณาแล้วเห็นว่า ในเคหะสถานบ้านเรือนของมนุษย์ทั้งหลาย หากทางด้านทิศใต้ของบริเวณที่อยู่อาศัยสามารถจัดให้เป็นมุมสงบและสะอาดโดยนำวัสดุมาสร้างเป็นสถานที่ประดิษฐานพระรูปของพระกษิติครรภโพธิสัตว์ แล้วกระทำการสักการะบูชาสวดมนต์ภาวนาอยู่เป็นประจำอานิสงส์ย่อมบังเกิดแก่เคหะสถานบ้านเรือนของบุคคลผู้นั้น ๑๐ ประการคือ

๑. พื้นดินจะอุดมสมบูรณ์

๒. ครอบครัวจะมีแต่ความสุข

๓. ดวงวิญญาณบรรพบุรุษจะได้รับการฉุดช่วยให้ไปสู่สุคติภพ

๔. ทุกคนในครอบครัวจะมีอายุยืน

๕. หน้าที่การงานจะเจริญรุ่งเรืองประสบความสำเร็จ

๖. แคล้วคลาดจากอุทกภัย และอัคคีภัย

๗. จะไม่พานพบเหตุการณ์ร้ายแรงใด ๆ

๘. จะไม่ฝันร้าย

๙. ไม่ว่าจะไปแห่งไหนเทพเทวาจะติดตามคุ้มครองอารักขา

๑๐. จะได้รับอานิสงส์เทียบเท่ากับการบำเพ็ญธรรมทาน

"ข้าแต่พระตถาคตเจ้า ในอนาคตกาลภายหน้า หากบ้านเรือนใดมีพระรูปและคัมภีร์พระสูตรของพระกษิติครรภโพธิสัตว์ อีกทั้งบุคคลนั้นเป็นเจ้าของบ้าน ตั้งมั่นอยู่ในศีลธรรมอันดี และมีจิตศรัทธาสวดมนต์ภาวนาอยู่เป็นประจำ เมื่อนั้น ข้าบาทจะใช้อิทธิฤทธิ์คอยปกปักษ์รักษาผู้คนในบ้านเรือนนั้นตลอดเวลา มิให้มีภัยพิบัติใด ๆ เข้าไปกร้ำกรายได้อย่างเด็ดขาดพระเจ้าข้า"

พระพุทธองค์จึงทรงมีพระดำรัสว่า

"แท้จริงแล้วด้วยเดชานุภาพและอิทธิฤทธิ์ที่ท่านมีอยู่ ยากนักที่จะมีเทพพรหมองค์ใดเสมอเหมือน พื้นปฐพีในมนุษย์โลกตลอดจน ต้นไม้ใบหญ้า กรวดหิน ดินทราย แม้กระทั่งพืชพันธุ์ธัญญาหารทั้งหลายทั้งปวงก็ล้วนอยู่ในความอารักขาดูแลของท่าน จึงได้เจริญเติบโตมีความอุดมสมบูรณ์ดังที่เป็นอยู่"

มาบัดนี้ ท่านยังได้กล่าวยกย่องสรรเสริญกิตติคุณของพระกษิติครรภผู้เป็นมหาโพธิสัตว์ นี่ย่อมจะเป็นปัจจัยเสริมส่งบารมีธรรมของท่านให้สูงขึ้นไปอีกเป็นหมื่นแสนเท่า

ต่อไปภายหน้า หากสาธุชนใดหมั่นศึกษาพระสูตรนี้ แล้วได้ประพฤติปฏิบัติตาม ขอท่านและเทพพรหมทั้งหลายจงไปคอยปกป้องคุ้มครอง อย่าให้มีเพทภัยใดๆ มาทำอันตรายแก่เขาได้

การที่มนุษย์ปุถุชนในโลก ได้รับความคุ้มครองอารักขาดูแลจากเหล่าเทพยดามากมายนั้น ก็เนื่องด้วยอานิสงส์ที่เขาได้บำเพ็ญทานสร้างกุศลและระลึกถึงพระเมตตาคุณของพระกษิติครรภโพธิสัตว์อยู่เสมอ

เช่นนี้แล้วบุคคลผู้นั้นต่อไปย่อมจะสามารถหลุดพ้นจากทะเลทุกข์ สามารถเข้าสู่นิพพานอันเป็นแดนบรมสุข นี่เองเป็นเหตุให้ พวกเขาเหล่านั้นต้องได้รับการปกป้องอารักขาเป็นพิเศษ”

บทที่ ๑๒ อานิสงส์ของการได้สดับพระนามของพระกษิติครรภโพธิสัตว์

ครั้นพระพุทธดำรัสจบแล้ว ทันใดนั้นก็ปรากฏฉัพพรรณรังสีเปล่งประกายเจิดจ้าขึ้นโดยรอบพระเศียรแห่งองค์สมเด็จพระศากยมุนีสัมมาสัมพุทธเจ้า และทุก ๆ อณูของรัศมีนั้นก็จะบังเกิดเสียงดนตรีทิพย์อันไพเราะเสนาะโสต บรรเลงแผ่ก้องไปทั่วปริมณฑ

และแล้วพระพุทธองค์จึงทรงตรัสแก่ผู้ที่มาชุมนุมทั้งหมดว่า

"ดูก่อน...ท่านทั้งหลายความประเสริฐล้ำเลิศของการถึงที่สุดแห่งทุกข์สามารถสำเร็จมรรคผลได้ บรรลุสู่พระอนุตตรสัมโพธิญาณนั้น นับเป็นเรื่องที่เหนือวิสัยจิตญาณของสรรพสัตว์ผู้ยังข้องติดอยู่ในโลก จะหยั่งรู้ได้

แต่ทว่า การที่พระกษิติครรภโพธิสัตว์ มุ่งมั่นฉุดช่วยสรรพสัตว์และรอคอยให้พวกเขาเหล่านั้นสำเร็จเป็นพุทธะทั้งหมดเสียก่อน แล้วจึงจะยอมเข้าไปเสวยสุขในแดนนิพพาน ปณิธานแห่งการเสียสละเช่นนี้นับเป็นเรื่องที่ยิ่งใหญ่ และเกินกว่าจะหาสิ่งใดมาเปรียบได้"

บัดนั้นท่ามกลางมหาสันนิบาตที่ประชุมพระโพธิสัตว์กวนอิมผู้เปี่ยมด้วยมหาเมตตาการุณย์ ได้ทรงประณมพระหัตถ์ถวายอภิวาทแล้วเสด็จลงจากพระแท่นอาสนะที่ประทับ

พระโพธิสัตว์กวนอิมได้กราบทูลพระบรมศาสดาว่า

"ข้าแต่พระสัพพัญญูเจ้าข้าบาทได้สดับฟังธรรมกถาที่พระองค์และสิ่งศักดิ์สิทธิ์ทั้งหลาย แซ่ซ้องสรรเสริญพระกษิติครรภโพธิสัตว์แล้ว

จึงสามารถกล่าวได้ว่าแม้สิ่งศักดิ์สิทธิ์ทุกพระองค์ทั่วหมื่นโลกธาตุมาพร้อมกันพรรณาพระกิตติคุณของพระกษิติครรภโพธิสัตว์ ถึงกระนั้นก็ไม่มีวันจะจบสิ้น"

"แลบัดนี้ ข้าบาทใคร่กราบอาราธนาทูลขอให้พระองค์ได้พรรณาถึงเดชานุภาพของพระกษิติครรภโพธิสัตว์เพื่อจะยังศรัทธาปสาทะให้เกิดแก่ผู้ที่มาชุมนุมกันในที่นี่ทุกหมู่เหล่าด้วยเถิด พระเจ้าข้า"

พระพุทธองค์ได้ตรัสว่า

"ดูก่อน...กวนซื่ออิม ท่านผู้เป็นนาวาธรรมแห่งเมตตา เวไนยสัตว์ทั้งหลายในโลก ไม่ว่าผู้ใดที่ได้เอ่ยนามของท่านด้วยใจศรัทธา เขาผู้นั้นย่อมสามารถพ้นจากทุกข์ทั้งปวง

วันนี้อาศัยจิตที่เปี่ยมด้วยเมตตามหากรุณาไม่มีที่สิ้นสุดต่อสรรพสัตว์ทุกหมู่เหล่า

ท่านจึงได้ขอให้เรากล่าวพรรณาถึงเดชานุภาพของกษิติครรภโพธิสัตว์ ฉะนั้นขอให้ทุกท่านจงตั้งใจฟังให้ดี"

"ดูก่อน...ชาวสวรรค์ทั้งหลาย หากผู้ใดได้เสวยผลบุญจนใกล้จะหมดสิ้น แล้วนิมิตหมายแห่งการต้องไปจุติใหม่ก็จะปรากฏ ได้แก่ ฉวีวรรณเกิดเศร้าหมอง ทิพยอาภรณ์ก็มัวหม่นลง เป็นต้น

แต่หากชาวสวรรค์ผู้นั้นได้เพ่งจิตของตนจนบังเกิดรูปนิมิตรพร้อมทั้งได้ยินพระนามของพระกษิติครรภโพธิสัตว์ขึ้นแล้ว จงรีบน้อมจิตสำรวมใจเอ่ยบริกรรมนามท่านด้วยศรัทธาอันมั่นคง

เช่นนี้แล้วเทพเทวาเหล่านั้นก็สามารถเสวยทิพยสุขสืบต่อไปอีกในแดนสวรรค์มิต้องล่วงลงสู่อบายภูมิชั้นต่ำอีก

ฉะนั้น จะกล่าวไปใยถึงผู้ที่เลื่อมใสศรัทธาและกราบไหว้บูชาพระกษิติโพธิสัตว์อยู่เป็นประจำ บุญกุศลของเขาย่อมจะสูงส่งมาล้นเหลือคณานับ

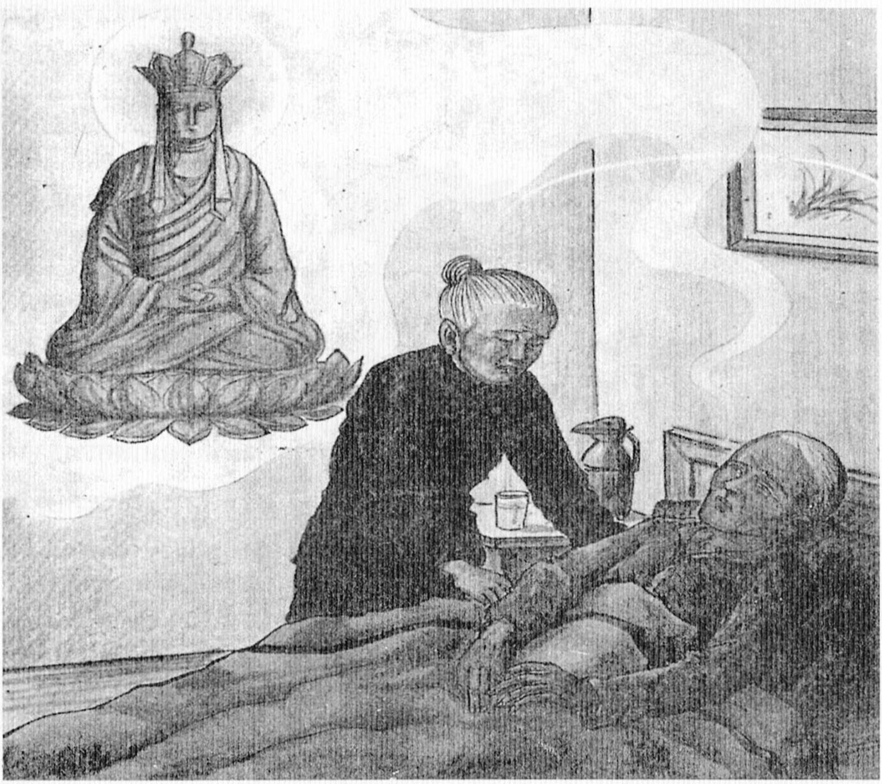
"เวไนยสัตว์ที่หลงเวียนว่ายอยู่ในอบายภูมิทั้ง ๖ เมื่อถึงคราวละสังขารใกล้จะสิ้นใจตาย หากบุคคลผู้นั้นได้ยินพระนามของพระกษิติครรภโพธิสัตว์ แม้เพียงผ่านหูสักครั้ง แล้วบังเกิดสติระลึกได้ถึงพระเมตตาคุณอันยิ่งใหญ่ของท่านวิญญาณของเขาก็จะไม่ตกลงสู่ภพภูมิเบื้องล่างอีก

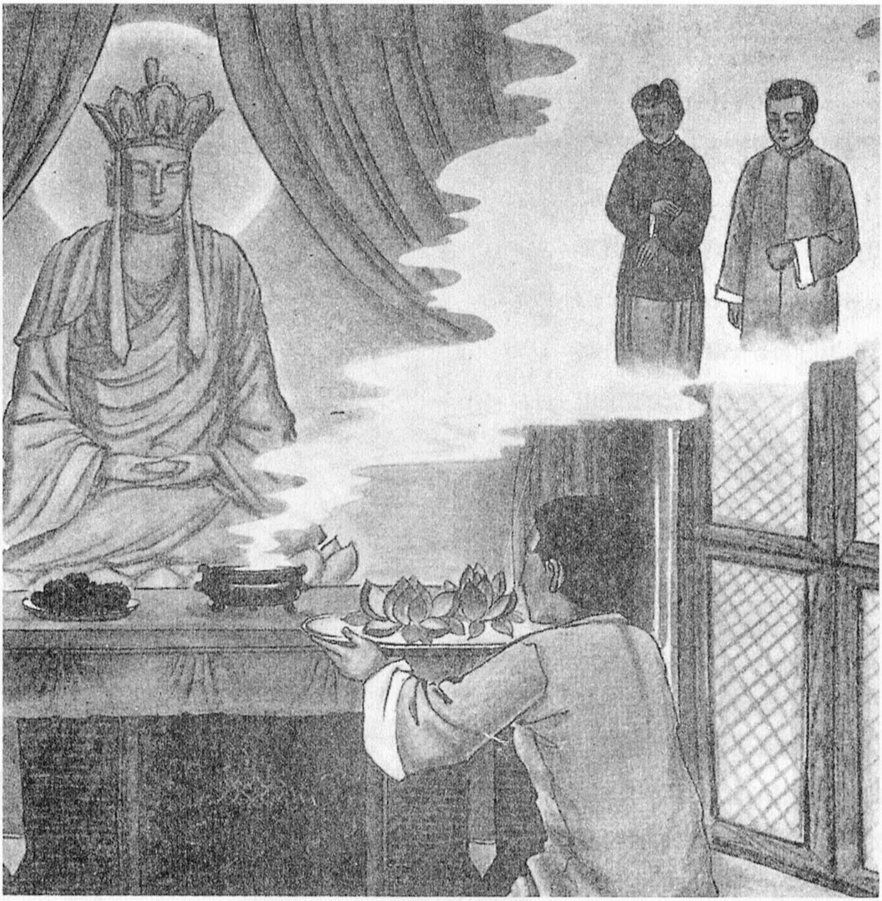
โดยเฉพาะอย่างยิ่งการที่บิดามารดาญาติพี่น้อง ได้นำเอาทรัพย์สินของผู้ตายออกมาบริจาคสร้างกุศล หากเขาผู้นั้นยังไม่หมดสิ้นอายุขัย แต่ต้องเจ็บหนักอันเนื่องจากมีหนี้สินเวรกรรมติดตามมาสนอง

ด้วยอนิสงส์ผลบุญนั้นจะทำให้อาการของเขาทุเลาเบาบางลงได้

หากเป็นบุคคลที่เคยก่อบาปสร้างเวรไว้ จนวิญญาณต้องไปรับโทษหนัก แต่ด้วยอานิสงส์ผลบุญจะช่วยให้โทษนั้นได้ผ่อนหนักเป็นเบา

ส่วนบุคคลใดที่มีบาปกรรมติดตัวเพียงเล็กน้อยด้วยอานิสงส์ที่ญาติพี่น้องได้สร้างกุศลอุทิศให้ เขาผู้นั้นก็จะได้ไปสู่สุคติภพโดยง่าย"

"บุคคลใดเป็นผู้ที่กำพร้าบิดามารดาตั้งแต่เยาว์วัยขาดคนอุปการะดูแลพ่อแม่พี่น้องต้องมีอันล้มหายตายจากหรือพลัดพรากกันไปเมื่อโตขึ้นแล้วเกิดจิตสำนึกที่ดีอยากสร้างกุศลอุทิศให้และใคร่ได้รู้ถึงที่อยู่ของญาติพี่น้องที่พลัดพรากสูญหาย

หากเขาผู้นั้น มีจิตศรัทธาแรงกล้าและจริงใจกราบไหว้สักการะพระกษิติครรภโพธิสัตว์ติดต่อกันเป็นเวลา ๗ วันโดยไม่ท้อถอย

เช่นนี้แล้วถ้าหากเป็นผู้ที่พ่อแม่ญาติพี่น้องได้ตายไปแล้ววิญญาณตกลงสู่นรกภูมิถูกจองจำต้องโทษสถานหนักด้วยอานิสงส์จากการกราบไหว้สักการะพระกษิติครรภโพธิสัตว์จะทำให้ดวงวิญญาณของพวกเขาได้รับการปลดปล่อยให้ไปสู่ภพภูมิที่ดีกว่า แต่ถ้าพ่อแม่ญาติพี่น้องของบุคคลนั้นยังมีชีวิตอยู่ในโลกพวกเขาก็จะได้รับผลานิสงส์มีบุญญาบารมีเพิ่มมากยิ่งขึ้น"

บุคคลผู้ที่พลัดพรากจากบิดามารดาญาติพี่น้องหากสามารถถวายสักการะบูชาและสวดภาวนาพระนามของพระกษิติครรภ ๑๐๐๐๐ จบ ภายในเวลา ๒๑ วันเขาผู้นั้นก็จะได้รับเมตตาจากพระองค์โดยจะได้รู้ถึงที่อยู่ของบิดามารดาญาติพี่น้องที่พลัดพรากและถ้าหากเป็นผู้มีบุญบารมีสูงพอพระองค์จะทรงปรากฏให้เห็นในนิมิตร

สาธุชนผู้ใจบุญท่านใดสามารถสวดมนต์ภาวนาพระนามของพระโพธิสัตว์กษิติครรภก็จะทรงบัญชาให้เทพเทวาพระภูมิเจ้าที่มาคอยปกป้องดูแลบุคคลผู้นั้นเพื่อให้ชีวิตประสบแต่ความอุดมสมบูรณ์พูนสุขปราศจากโรคภัยไข้เจ็บและท้ายที่สุดเขาจะได้รับการปกแผ่พระหัตถ์ประสิทธิ์ประสาทพรอันถือเป็นนิมิตรหมายแห่งศิริมงคลสูงสุดว่าต่อไปในอนาคตกาลบุคคลผู้นั้นย่อมสามารถสำเร็จมรรคผลได้อย่างแน่นอน

ดูก่อน...กวนซื่ออินโพธิสัตว์ สาธุชนใดบังเกิดมหาเมตตาตั้งอธิษฐานจิตอย่างแน่วแน่ว่า จะฉุดช่วยเวไนยสัตว์แล้วหันหน้าเข้าสู่วิถีธรรม บำเพ็ญเพียรโดยมุ่งหวังให้หลุดพ้นจาก ๓ ภพ

หากสาธุชนผู้นั้นได้สดับพระนามของกษิติครรภโพธิสัตว์แล้วถวายสักการะด้วยใจศรัทธาเขาก็จะสามารถฝ่าฟันอุปสรรคที่ขวางกั้นและสามารถบรรลุถึงเป้าหมายสูงสุดได้เร็วยิ่งขึ้น

ดูก่อน...กวนซื่ออินโพธิสัตว์ หากความปรารถนาของสาธุชนผู้ใดจำต้องใช้เวลาถึงร้อยหมื่นปีจึงจะสำเร็จได้ ขอแต่เพียงเขาผู้นั้นมีจิตใจมั่นคง ภาวนาระลึกถึงพระกษิติครรภโพธิสัตว์ สิ่งที่มุ่งหวังก็จะสัมฤทธิ์ผลได้ในเวลาอันรวดเร็ว

หากสาธุชนใด มีจิตใจมุ่งมั่นศึกษาหลักธรรมแต่แม้ว่าจะได้รับการชี้แนะจากเกจิอาจารย์มามากมายแล้วก็ยังไม่สามารถเข้าใจในข้อพระธรรมอันลึกซึ้งได้

ทั้งนี้เนื่องด้วยบุพกรรมแต่ปางก่อน เข้ามาริดรอนปิดบังดวงปัญญาให้เลอะเลือนหลงลืมง่าย ไม่สามารถเข้าใจในข้ออรรถาธรรมใดๆ

หากสาธุชนผู้นั้น ได้สดับฟังและตั้งใจสวดภานาพระนามของพระกษิติครรภโพธิสัตว์ ได้ถวายของหอมน้ำปรุงแค่รูปของท่านและกราบทูลความในใจพร้อมกับจัดน้ำสะอาด ๑ ถ้วย ถวายไว้ ณ. เบื้อง หน้าพระรูปของท่าน เป็นเวลา ๑ วัน ๑ คืน ในวันรุ่งขึ้นจึงอาราธนานำน้ำนั้นมาดื่มด้วยจิตศรัทธา

ขณะที่จะดื่มจงบ่ายหน้าไปทางทักษิณาทิศ แล้วอธิฐานจิตตั้งปณิธานว่าหลักจากดื่มแล้วจะดำรงตนอยู่ในเบญจศีลไม่บริโภคเลือดเนื้อสัตว์ไม่เสพของคาวใดๆ อีก

หากสามารถปฏิบัติเช่นนี้ด้วยจิตศรัทธามั่นคง เขาก็จะได้เข้าเฝ้าพระกษิติครรภโพธิสัตว์ในนิมิตร เมื่อนั้นท่านจะประพรมน้ำทิพย์ประสิทธิ์ประสาทพร เพื่อขจัดสิ่งอัปมงคลทั้งหลายให้สูญสิ้นไป

และแล้วบุคคลผู้นั้นจะตื่นขึ้นมาด้วยจิตญาณอันผ่องใส มีสติปัญญาเพิ่มพูน มีความเฉียบแหลมสามารถจดจำพระธรรมทั้งหลายได้ด้วยการเห็นและอ่านเพียงครั้งเดียว

ดูก่อน...กวนซื่ออินโพธิสัตว์ บุคคลผู้ใดที่ชีวิตและครอบครัวไม่เป็นสุขประสพแต่เรื่องราวทุกข์ร้อนใจเป็นอาจิณกินอยู่อย่างแร้นแค้น ร่างกายมีแต่โรคภัยเบียดเบียนแม้ยามหลับ ก็ฝันเห็นแต่สิ่งเลวร้ายเป็นประจำ

บุคคลเหล่านี้ หากได้กราบไหว้สักการะบูชา และสวดท่องพระนามของพระกษิติครรภโพธิสัตว์ครบ ๑๐๐๐๐ จบ สิ่งอัปมงคลทั้งหลายในชีวิตก็จะค่อยๆ มลายหายไป ในยามหลับก็จะนิมิตรฝันเห็นแต่สิ่งที่ดีงาม ต่อไปบุคคลผู้นั้นจะพบแต่ความสมบูรณ์พูนสุข

ดูก่อน...กวนซื่ออินโพธิสัตว์ บุคคลผู้ใดมีเหตุจำเป็นต้องเดินทาง ผ่านป่าเขาข้ามลำห้วยแม่น้ำหรือทะเลกว้างเขาผู้นั้นสมควรอย่างยิ่งที่จะสวดภาวนาพระนามระลึกถึงพระกษิติครรภโพธิสัตว์เสียก่อนทั้งนี้เพื่อว่าบุคคลเหล่านั้นจะได้รับความคุ้มครองจากเทพเทวาทั้งหลายตลอดการเดินทาง

แม้ต้องได้พบกับสัตว์ร้ายหรือ ภูติผีปีศาจ เขาก็จะแคล้วคลาดจากภยันตรายทั้งปวง

"ดูก่อน...พระโพธิสัตว์แห่งเมตตาอาศัยบุญสัมพันธ์ที่มีต่อสรรพสัตว์ในโลกีย์โลก ของจงใช้ฤทธานุภาพของท่านเผยแพร่พระสูตรนี้ เพื่อให้เวไนยสัตว์ทั้งหลายมีโอกาสได้ศึกษาอันจะนำมาซึ่งผลานิสงส์ยิ่งใหญ่สืบต่อไปนับร้อยพันโกฏิปี"

ครั้นแล้วองค์สมเด็จพระบรมศาสดาได้ทรงตรัสสัมโมทนียกถาความว่า

"เดชานุภาพแห่งพระกษิติครรภโพธิสัตว์แม้เม็ดทรายมากล้นในคงคามหานทีมิอาจนำมาเปรียบเปรย

ขอได้จริงใจสักการะกราบไหว้เพียวชั่วขณะจิตหนึ่ง

ผลานิสงส์นั้นสูงส่งสุดจะพรรณา

สาธุชนหญิงชาย มนุษย์ และเหล่าเทวาพญานาคราช

เมื่อถึงคราวต้องตกลงสู่ภพภูมิเบื้องล่าง

เพียงสำรวจจิตน้อมระลึกถึงองค์โพธิสัตว์ผู้เรืองเดช

กรรมเวรมลายสิ้น สิริอายุจะเพิ่มพูลสุขสมบูรณ์สวัสดี

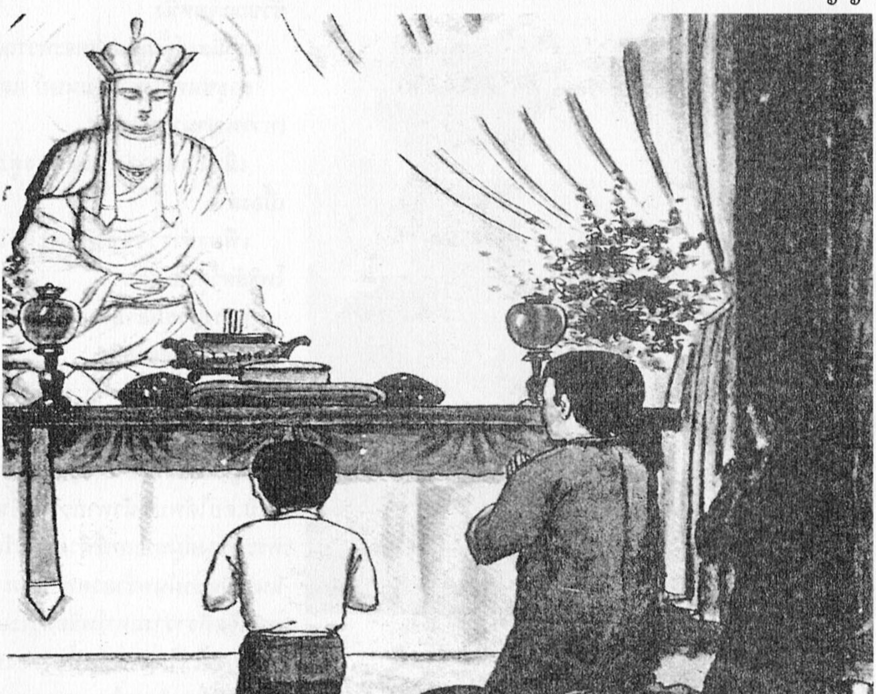
ผู้ใดต้องพลัดพลาก ขาดบุพการีวิญญาณสถิตอยู่แห่งหนใดใคร่อยากรู้อีกพี่น้องญาติสนิททั้งชายหญิงตั้งแต่แรกเกิดมามิเคยได้พบหน้าหากวาด ปั้นปฏิมาพระรูปองค์ผู้ทรงฤทธิ์ด้วยจิตศรัทธาแน่แนวไม่แปรผันพร่ำสวดท่องพระนามในสามเจ็ดทิวาวารมหาโพธิสัตว์จะเสด็จมาประจักษ์ให้ได้พบเพื่อชี้นำทางประสบพบญาติมิตรที่จากไกล

เวไนยสำนึกตนฉุดช่วยพ้นนรกร้ายจะทรงประสาทพรเป็นนิมิตรหมายสำคัญได้หลุดพ้นไตรภพหมดทรมาน

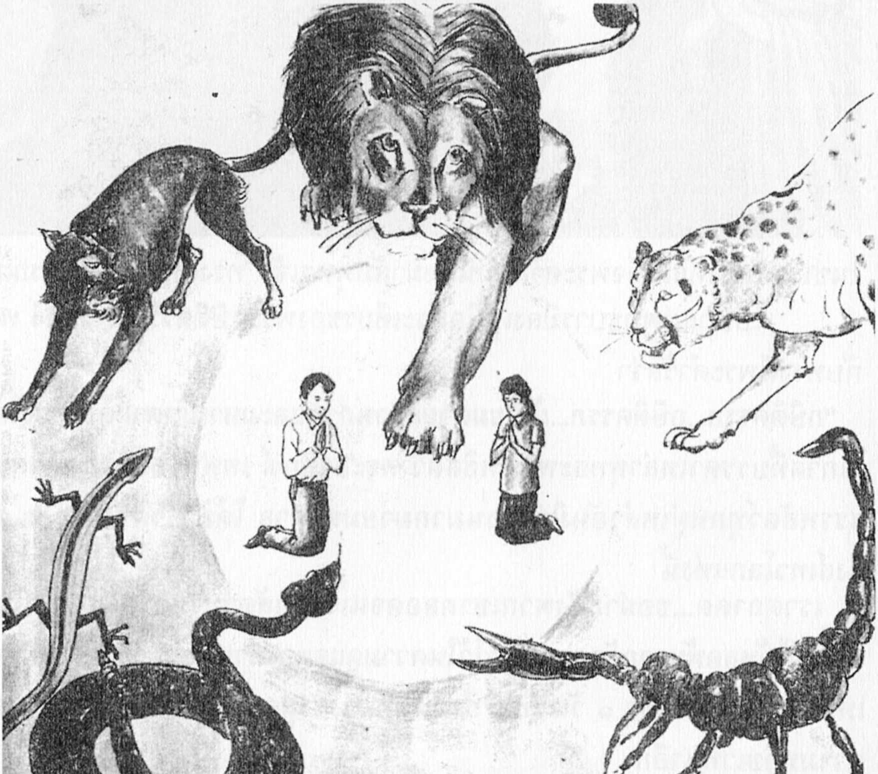
ผู้ใดจักมุ่งมั่นปณิธานเมตตาจิตสิ่งที่หวังทั้งหลายสัมฤทธิ์ได้โดยเร็วพลันผู้ใดหมั่นพินิจใคร่ครวญธรรมบท

หากตั้งจิตหมายมั่นพุทธภูมิอันเลิศล้ำเหตุเพราะตนเองมีเวรกรรมปิดกั้นจากปางก่อนแม้นมีใจสักการะภาวนาด้วยเครื่องหอมพร้อมน้ำใสบริสุทธิ์แทนใจจริงด้วยจิตมุ่งรักษาศีลกินเจประพฤติธรรมเว้นฆ่าสัตว์บำเพ็ญตนบริสุทธิ์หยุดกินเนื้อครั้นฟื้นตื่นย่อมรู้แจ้งมงคลความดสิ่งดีงามด้วยกฤษดาภินิหารท่านสูงส่งมาตรแม้นไม่ถดถอยจิตเดิมมั่นเพื่อให้ได้บำเพ็ญสู่พุทธภูมิ

ควรคารวะกราบกรานองค์ท่านก่อนกรรมเวรนั้นสิ้นพ้นผูกไม่ขวางกั้นย่อมสามารถฉุดช่วยผู้ลอยคอกลางทะเลให้คืนฝั่งแต่ศึกษาธรรมกลับเวียนอ่านเวียนลืมไม่ได้ผลมาริดรอนปัญญายากจดจำถวายทาน อุปโภค บริโภค ทรัพย์สิ่งของผ่านหนึ่งวันหนึ่งคืนตั้งสัจจาอธิษฐานดื่มสุรา กาเม มุสาวาท ไม่ประมาท เร่งถอยหนีบารมีมั่นจะได้พบองค์โพธิสัตว์ในนิมิตรบทพระธรรมเพียงผ่านโสตจดจำแม่นมิลบลืมอำนวยผลส่องสว่างดวงปัญญา

อีกปุถุชนคนยากไร้สุดเร้นแค้นและป่วยไข้ บ้านต้องแตกพี่น้องแยกพลัดพราก
ทั้งหลับฝันแต่เรื่องร้ายไม่เป็นสุข จะวอนขอจากที่ใดก็ไร้ผล
เพียงมีจิตศรัทธามั่นสักการะรูปฉายาพระกษิติครรภเพทภัยทั้งปวงพลันสิ้นสลายในบันดล
ยังผลให้นิมิตรเห็นแต่สิ่งดี มีความสุข ทุกเทพไทเทวาร่วมรักษา
อำนวยพรให้โภคทรัพย์ศฤงคาร
จำเริญเพิ่มพูลบริบูรณ์ผล แม้ยามดั้นด้นสู้ป่าพง หุบเขาลำเนาไพร
ข้ามห้วงน้ำทะเลกว้างกระแสสินธุ์ต้องผจญลมฝน
พยัคฆา อสรพิษ ภูติผีร้าย ทั้งเผชิญคนพาลใจทราม
สันดานหยาบแต่หากได้สักการะบูชาพระองค์ท่าน เพทภัยร้อยหมื่นพัน
มีอันต้องราบคาบสยบสิ้น ขอทุกท่านจงได้ใคร่ครวญสดับฟัง
อันเดชาฤทธาพระกษิติครรภมหาโพธิสัตว์ แผ่กว้างไกลไพศาลทั่วไตรภพ ร้อยพันล้านโกฏิปี
สุดจะกล่าวพรรณาได้จบสิ้น แม้นผู้ใดได้ยินเพียงเอ่ยนามกราบสักการะบูชา ปฏิบัติพร้อม
กุศลบุญเนืองนอง สนองตอบหมื่นแสนเท่าทบทวีขององค์โพธิสัตว์กวนอิมโปรดรับรู้
เร่งประกาศทั่วพิภพจรดหล้า ใครได้พาตนคือสู่วิถีแห่งธรรมมา
จักสำเร็จหลุดพ้นเวียนว่ายเอย

บทที่ ๑๓ ผลานิสงส์ของการสักการะบูชาพระกษิติครรภโพธิสัตว์

ในขณะนั้นองค์สมเด็จพระศากยมุนีสัมมาสัมพุทธเจ้า ทรงเอื้อมพระสุวรรณหัตถ์ ไปปกแผ่พุทธบารมีลงเหนือพระเศียรของพระกษิติครรภโพธิสัตว์ พร้อมกับทรงมีพระดำรัสว่า

"กษิติครรภ...กษิติครรภ...ผู้เปี่ยมด้วยฤิธานุภาพและมหาเมตตาสุดจะหยั่งได้ในโอกาสที่บรรดาเหล่าพุทธะพระโพธิสัตว์ พระอรหันต์ เทพพรหม พญานาคและสรรพสัตว์ทุกหมู่เหล่าอันมีจำนวนมากมายมหาศาล ได้มาร่วมชุมนุม ณ.ดาวดึงส์เทวโลกแห่งนี้

เราตถาคต...ขอฝากฝังพวกเขาตลอดจนเวไนยสัตว์ทั้งหลายในโลกียโลกผู้ซึ่งยังมิได้หลุดพ้นจากวัฏฏะสงสารไว้ในความดูแลของท่าน จงพยายามฉุดช่วยเขาเหล่านั้น แม้สักเพียง ๑ วัน ก็อย่าให้ได้ตกล่วงลงสู่อบายภูมิ จนต้องประสบกับความทุกขเวทนาอีก

"เวไนยสัตว์ในโลกียโลก จิตใจเรรวนไม่แน่นอน สันดานบาปมีมากในตน แม้จะมีใจคิดทำความดีอยู่บ้าง แต่ก็เป็นเพียงชั่วครู่ชั่วยามเมื่อไปพบกับสิ่งชั่วร้ายอบายมุขทั้งหลาย อนุสัยสันดานบาปก็งอกเงยกำเริบขึ้นอีก

เหตุฉะนี้ ตถาคตจึงต้องนิรมานกายออกนับหมื่นล้านรูปกาย เพื่อโปรดฉุดช่วยพวกเขาเหล่านั้นตามควรแก่รากฐานแห่งบุญบารมีของแต่ละคน

กษิติครรถภโพธิสัตว์...บัดนี้เราขอฝากฝังสรรพสัตว์ทั้งเบื้องบนและเบื้องล่างไว้กับท่านหากในอนาคตกาลเวไนยสัตว์เหล่าใดหวังให้พระธรรมเจริญในตนได้ปลูกฝังกุศลกรรมแม้เพียงเท่าเศษผงธุลีก็ขอให้ท่านใช้ฤทธาภินิหารอันยิ่งใหญ่ของท่านออกปกป้องและอุ้มชูเกื้อหนุนให้เขาเหล่านั้นดำเนินอยู่ในสายธารแห่งสัจจธรรมตลอดไป"

"ดูก่อน...กษิติครรภโพธิสัตว์ ในภายหน้าหากมีสรรพสัตว์เหล่าใดถูกวิบากกรรมตามสนอง อันเนื่องจากบาปเวรที่เขาได้กระทำ เป็นเหตุให้ต้องตกล่วงลงสู่อบายภูมิเบื้องล่าง

ก่อนที่จะก้าวเข้าสู่ประตูนรก หากสรรพสัตว์เหล่านั้นเพียงแต่รำลึกถึงพระนามของพระพุทธเจ้า หรือพระโพธิสัตว์องค์ใดองค์หนึ่งหรือได้สวดภาวนาสักครั้งเดียว ก็ขอให้ท่านจงใช้ฤทธานุภาพลงไปทลายเครื่องจองจำอันได้แก่โลภะ โทสะโมหะ และกิเลสทั้งปวงซึ่งพันธนาการร้อยรัดจิตวิญญาณของพวกเขาไว้ให้ต้องได้รับทุกข์ทรมานอยู่ในอบายภูมิ

ท้ายที่สุดจงนำแสงสว่างเข้าสู่พุทธจิตธรรมญาณของพวกเขาโดยการถ่ายทอดหลักสัจจธรรมอันเที่ยงแท้ให้ประจักษ์เพื่อเวไนยสัตว์ทั้งปวงทุกเหล่าจะได้กลับคืนสู่แดนนิพพาน อยู่เสวยบรมสุขชั่วนิรันดร์โดยพร้อมเพรียงกัน"

ครั้นพระกษิติครรภโพธิสัตว์ได้สดับฟังพระพุทธดำรัสจบลงก็ทรงประณมหัตถ์ขึ้นน้อมรับพระบัญชาด้วยเศียรเกล้าแล้วทูลว่า

"ขอองค์สมเด็จพระผู้มีพระภาคเจ้าอย่าได้ทรงพระปริวิตกไปเลยพระเจ้าข้าในอนาคตกาลมาตรแม้นว่ามีผู้ใดยึดมั่นในพระ สัจจธรรมข้าบาทก็จะใช้กุศโลบายอันแยบยลและเหมาะสม ไปฉุดช่วยนำพาเขาผู้นั้นออกจากวัฏฏสงสารให้จงได้"

"โดยเฉพาะอย่างยิ่งผู้ที่ประพฤติปฏิบัติธรรม มุ่งมั่นสร้างแต่ความดีมาโดยตลอดข้าบาทจะดูแลให้เขาได้อยู่ในวิถีแห่งธรรมไปตลอดกาล ไม่มีวันยอมให้ล่วงหล่นไปเป็นอันขาดพระเจ้าข้า"

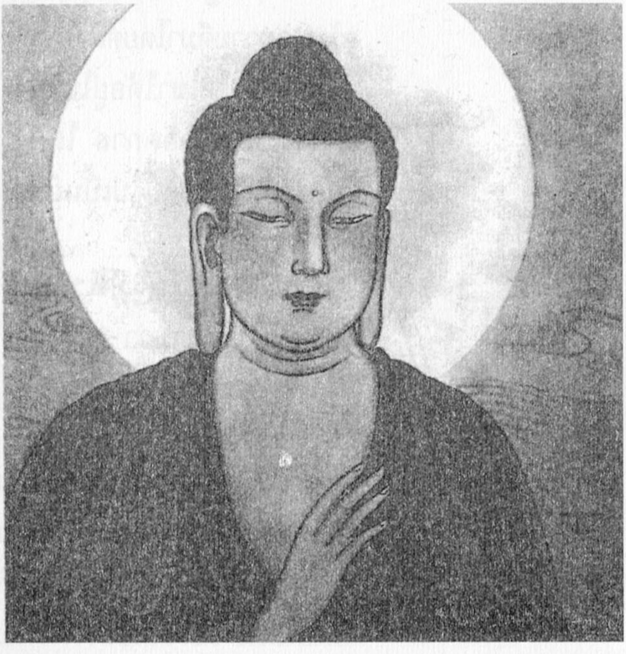

ในขณะนั้นมีพระโพธิสัตว์องค์หนึ่งนามว่า "ซีคงจั่น" ได้กราบขอประทานพุทธานุญาติแล้วทูลถามว่า

"ข้าแต่องค์สมเด็จพระบรมศาสดา ในอนาคตกาลภายหน้าหากมีเวไนยสัตว์เหล่าใดที่ได้สดับฟังเรื่องราวของพระกษิติครรภโพธิสัตว์"

แล้วตั้งใจพากเพียรบำเพ็ญธรรม ประพฤติดีปฏิบัติชอบ อีกทั้งได้พากันถวายสักการะบูชา ภาวนาพระนามของท่านเป็นประจำ จะบังเกิดผลานิสงส์ประการใดบ้างพระเจ้าข้า?

พระพุทธองค์ทรงตรัสตอบว่า

"ของพวกท่านทั้งหลายจงตั้งใจฟังให้ดีผู้ใดก็ตามได้ยินได้ฟังเรื่องราวของ"พระกษิติครรภโพธิสัตว์มูลปณิธานสูตร" นี้แล้ว มีจิตศรัทธากราบไหว้สักการะบูชาระลึกถึงท่านเป็นประจำจะบังเกิดผลานิสงส์ขึ้น ๒๘ประการดังนี้คือ

๑. เทพนาคาปกปักษ์รักษาและระลึกอยู่เป็นนิจ ๑๕. ภพหน้าจะบังเกดเป็นพระมหาราชาธิราช

๒. กุศลผลบุญเจริญรุ่งเรืองไพบูลย์ยิ่งๆ ขึ้นทุกทิวาราตรี ๑๖. สามารถหยั่งรู้ระลึกถึงเหตุการณ์แห่งอดีตชาติ

๓. สร้างสมแต่อริยมรรคเป็นสมุฏฐานทั้งก่อเหตุปัจจัยแห่งกุศลกรรม๑๗. คิดประสงค์สิ่งใดย่อมได้ดังมโนปรารถนาทุกประการ

๔. โพธิจิตย่อมไม่บังเกิดความท้อถอย ๑๘. วงศ์ญาติตระกูลอีกทั้งบริวาร เสพแต่ความสุขเกษมสำราญปราศทุกข์

๕. สมบูรณ์ด้วยเครื่องบริโภคอุปโภคตลอดกาล ๑๙. สิ่งอัปมงคลทั้งหลายย่อมสูญหายมลายสิ้น

๖. แคล้วคลาดปราศจากโรคาพยาธิ ๒๐. ไม่ไปบังเกิดในทุคติภูมิ

๗. รอดพ้นจากอุทกภัยและอัคคีภัย ๒๑. หาสัญจรไปณ แห่งใด ย่อมได้รับความสะดวก ผ่านพ้นจากอุปสรรคทั้งมวล

๘. นิราศจากโจรภัยมาเบียดเบียน ๒๒. ในยามราตรีย่อมสุบินในทางศุภมงคล ปราศจากนิมิตรอันชั่วร้าย

๙. เป็นที่เคารพยกย่องของเหล่านรชนทั่วไป ๒๓. บรรพบุรุษและวงศ์ญาติที่ได้ล่วงลับแล้วนั้น ก็จะหลุดพ้นจากแดนทุคติภูมิ

๑๐. เทพารักษ์คุ้มครองอุ้มชูช่วยเหลือเสมอ ๒๔. กำเนิดในภพหน้าก็จะเป็นผู้มีวาสนา

๑๑. สตรีปราถนากลับเพศเป็นบุรุษ ๒๕. ได้รับกายกย่องจากอริยชนทั้งหลาย

๑๒. เกิดในตระกูลวงศ์ญาติแห่งพระมหากษัตริย์หรือราชอำมาตย์ ๒๖. มีสติปัญญารอบรู้เป็นเลิศ

๑๓. มีรูปอินทรีย์กายอินทรีย์สมบูรณ์ ๒๗. มีใจอันเปี่ยมล้นด้วยเมตตาธรรมเป็นพื้นฐาน

๑๔. จุติแดนสวรรค์ ๒๘. ปัจฉิมกาลจักสำเร็จพระอนุตตรสัมมาสัมโพธิญาณ

ดูก่อน...ซีคงจั่นโพธิสัตว์ หากในอนาคตกาลเวไนยสัตว์เหล่าใด ได้ประพฤติปฏิบัติตนตามธรรมโอวาทแห่งพระสูตรนี้แล้ว บุคคลเหล่านั้นยังจะได้รับมหากุศล ๗ ประการคือ

๑. จะได้สำเร็จมรรคผลโดยเร็ว

๒. สามารถลบล้างหนี้เวรบาปกรรม

๓. เหล่าเทพเทวาจะปกป้องคุ้มครองทุกทิวาราตรี

๔. มีโพธิจิตที่มั่นคงไม่เสื่อมถอย

๕. บุญญาบารมีเพิ่มพูน

๖. มีสิริอายุ ยืนยาว

๗. จักได้สำเร็จพระอนุตตรสัมมาสัมโพธิญาณอย่างแน่นอน

ครั้นเหล่าพุทธะ พระโพธิสัตว์ พระอรหันต์พร้อมทั้งบรรดาเทพพรหม และสิ่งศักดิ์สิทธิ์จากทั่วทศทิศในหมื่นจักรวาล ได้สดับฟังเรื่องราวของพระกษิติครรภมหาโพธิสัตว์ซึ่งองค์สมเด็จพระบรมศาสดาอรหันตสัมมาสัมพุทธเจ้าทรงโปรดเมตตาแสดงวิสัชนาจบลง

ทุกพระองค์ต่างก็ได้เปล่งเสียงแซ่ซ้องสาธุการขึ้นอย่างพร้อมเพรียงกันว่า "ตั้งแต่ไหนแต่ไรมาไม่เคยได้ยินว่าผู้ใดมีปณิธานที่สูงล้ำ ดังองค์พระกษิติครรภโพธิสัตว์เจ้า พระองค์นี้เลย ช่างน่าอัศจรรย์...น่าอัศจรรย์จริงๆ"

ในกาลบัดนั้นเหล่าเทพยดาซึ่งอยู่ในฟากฟ้านภากาศเบื้องบนต่างก็ได้โปรยปรายข้าวตอกดอกไม้และแก้วมณีรัตนชาติอันแวววาวระยิบระยับลงมาเพื่อน้อมนมัสการบูชาแด่องค์สมเด็จพระศากยมุณีสัมมาสัมพุทธเจ้าและพระกษิติครรภโพธิสัตว์ทัศนาการดูบ่ระหนึ่งหยาดฝนทิพย์อันประพรมให้วิจิตรงดงามสว่างไสวเรืองรองไปทั่วชั้นดาวดึงส์เทวโลกนั้น

แลบัดนี้จึงขอสมมุติยุติ "พระกษิติครรภโพธิสัตว์มูลปณิธานสูตร"ลงด้วยประการฉะนี้

การ์ตูนคัมภีร์ธรรม

กฎแห่งกรรม

เหตุต้น - ผลกรรม

จงทำดี ได้ดี มีความสุข

ปลดความทุกข์ เบิกบานใจ หรรษา

มีหนังสือเล่มนี้ คอยนำพา

ขอเชิญมา เปิดอ่านให้เข้าใจ

✣ เหตุใดชาตินี้มียศฐาฯ

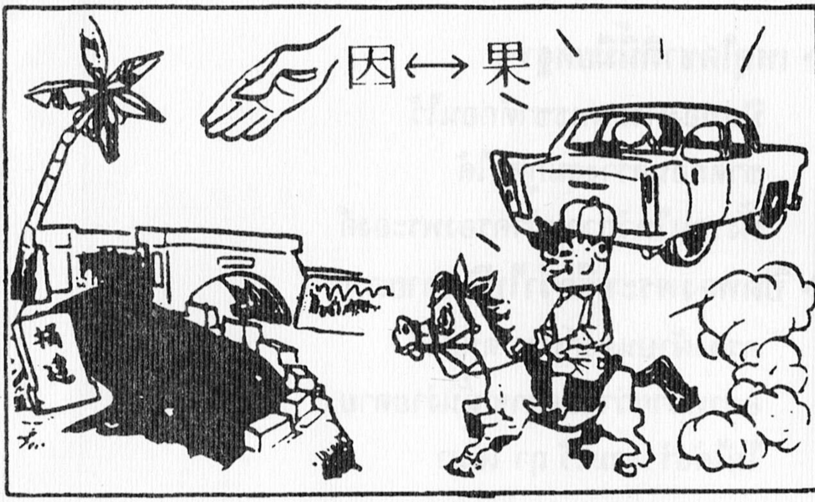
ปิดทองพระพุทธชาติก่อนไว้
ชาติก่อนสร้างสมกุศลได้
ทั้งวอนไหว้ถวายผ้าครองพระองค์

✣ ปิดทองพระหรือว่าไปปิดกายตน

ครองผ้าบนองค์พระ ตนก็ได้
อย่าหมายว่ามียศฐาฯ นั้นง่ายดาย
ไม่ได้สร้างสมไว้ ฤา ได้มา

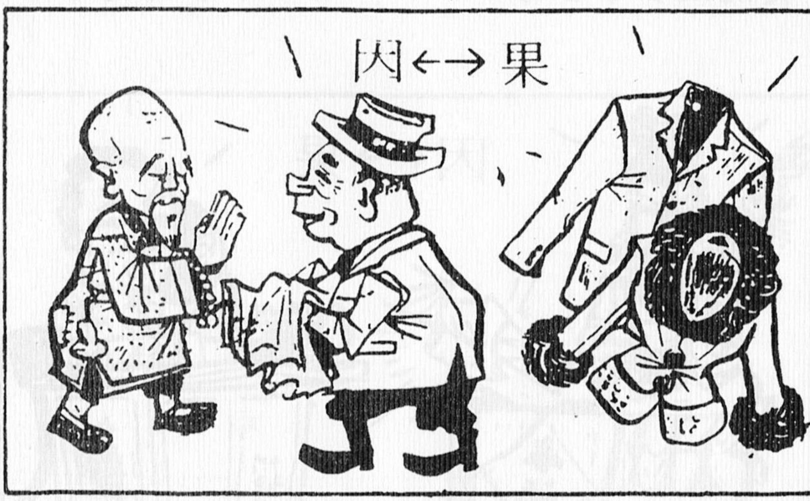
今世做官爲何因？　　前世黃金粧佛身。
前世修來今世受，　　紫袍金帶佛前求。
黃金粧佛粧自己，　　衣蓋如來蓋自身。
莫說做官原容易，　　前世不修何處來？

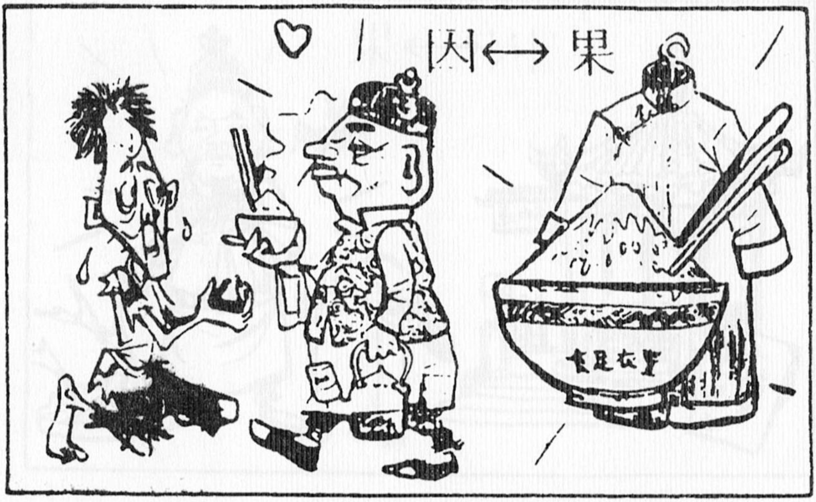
騎馬坐轎爲何因？
前世修橋補路人。

เหตุใด ได้ขี่ม้ามีพาหนะนั่งคานหาม
ผลจาก ชาติก่อนซ่อมสร้างสะพาน
ทางสัญจร

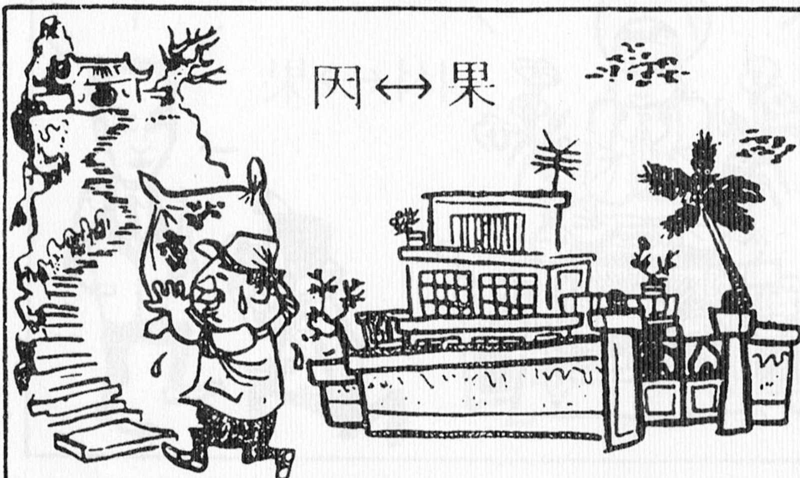

穿綢穿緞爲何因？
前世施衣濟貧人。

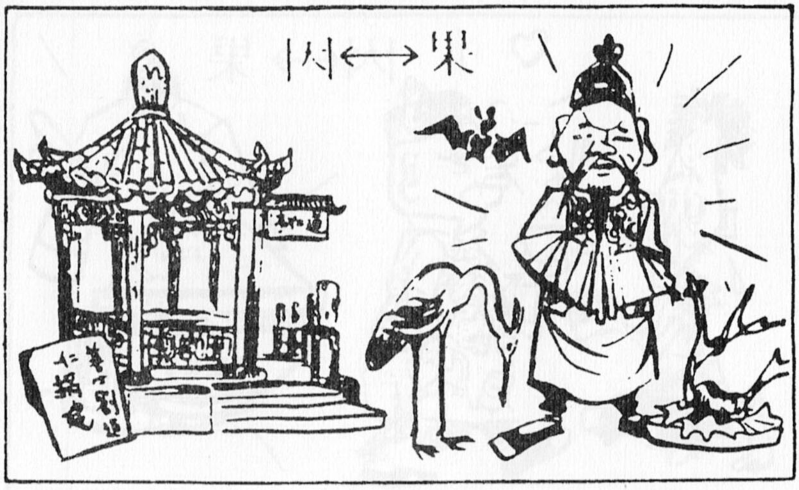
เหตุใด สวมใส่แพรพรรณอันงดงาม
ผลจาก ชาติก่อนถวายจีวรแด่พระสงฆ์

有食有穿爲何因？ เหตุใด มีเสื้อผ้าอาหารบริบูรณ์
前世茶飯施貧人。 ผลจาก ชาติก่อนเกื้อหนุนข้าวน้ำแก่คนจน
無食無穿爲何因？ เหตุใด อัตคัดอดอยากยากไร้
前世未捨半分文。 ผลจาก ชาติก่อนเฟื่องไพไม่ให้ทาน

高樓大廈爲何因？ เหตุใด มีบ้านเรือนใหญ่โตโอฬาร
前世施米上庵門。 ผลจาก ถวายข้าวสารเข้าวัด
ชาติก่อนนั้น

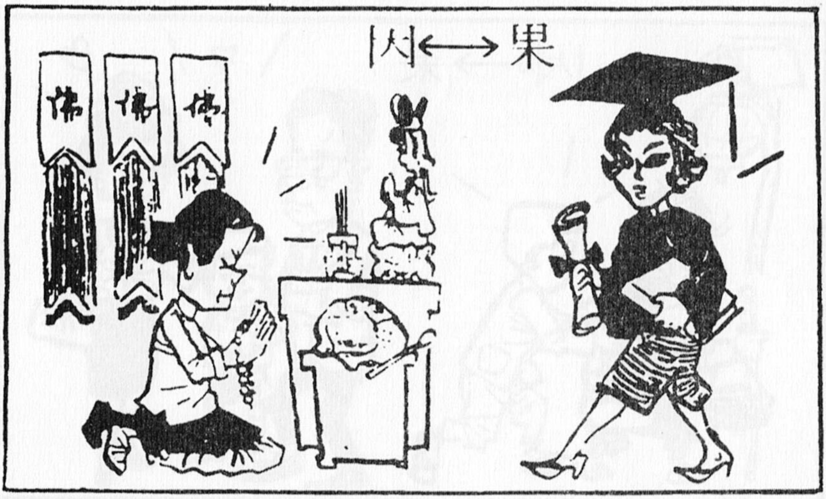
福祿具足爲何因？　เหตุใด บุญวาสนาสักการะบริบูรณ์

前世造庵建涼亭。　ผลจาก ชาติก่อนสร้างวัด,ศาลาที่พักร้อน

相貌端嚴爲何因？　เหตุใด เกิดมางามสง่าหน้าตาดี

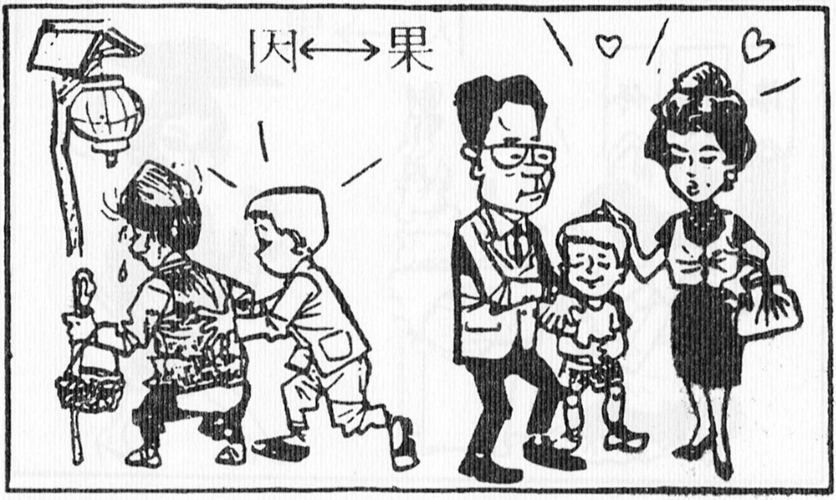
前世鮮花供佛前。　ผลจาก ชาติก่อนถวายดอกไม้สดบูชาพระ

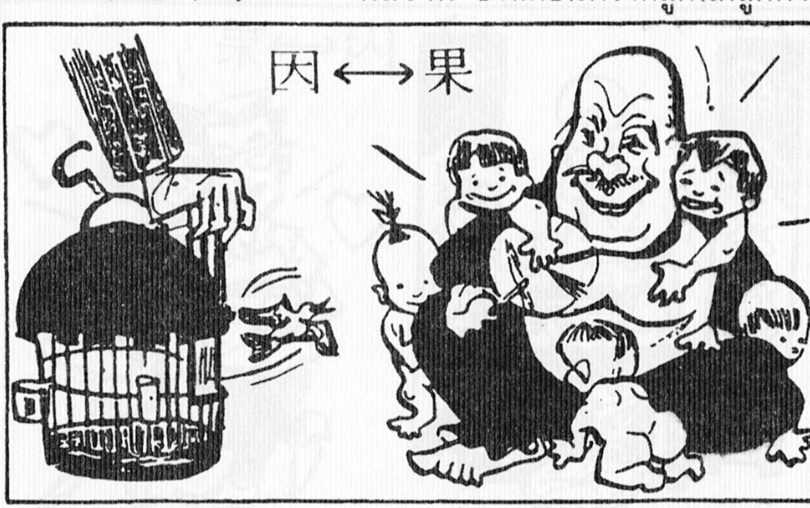
聰明智慧爲何因？ เหตุใด เกิดมาปราดเปรื่องเรืองปัญญา
前世誦經唸佛人。 ผลจาก ชาติก่อนภาวนาหมั่นสวดมนต์

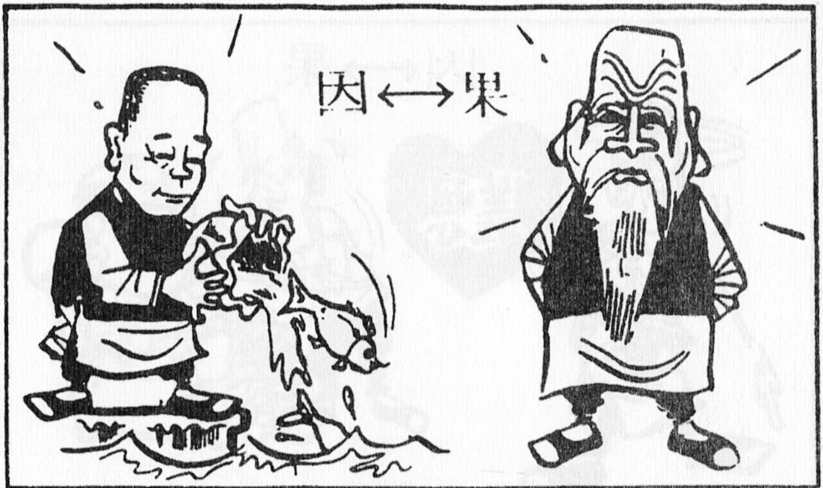
夫妻長守爲何因？ เหตุใด สามีภรรยาครองกันอยู่
前世幢旛供佛前。 ผลจาก ชาติก่อนถวายผ้าคู่บูชาพระ
คู่ประดับพระ

父母雙全爲何因？ เหตุใด มีพ่อมีแม่อยู่พร้อมหน้า
前世敬重孤獨人。 ผลจาก ชาติก่อนไม่ดูแคลนคนไร้ญาติ
無父無母爲何因？ เหตุใด ขาดพ่อขาดแม่เป็นกำพร้า
前世都是打鳥人。 ผลจาก ชาติก่อนพรากลูกนกลูกกา

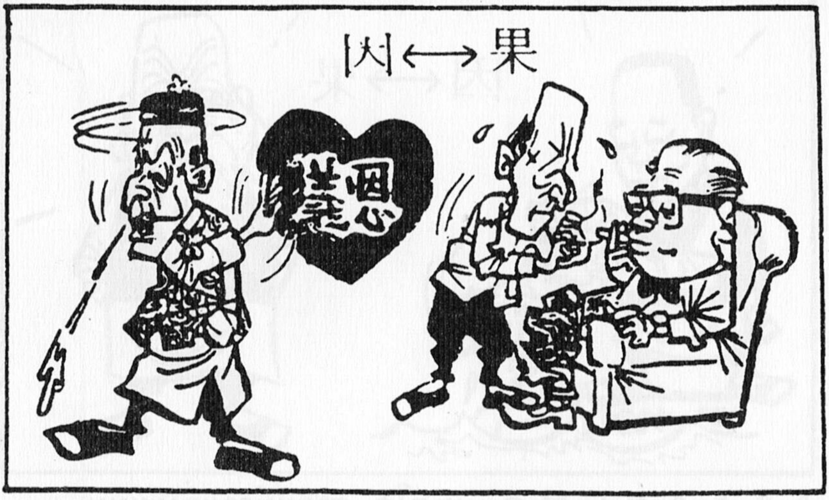
多子多孫爲何因？ เหตุใด ลูกหลานมากมายใกล้ชิด
前世開籠放鳥人。 ผลจาก ชาติก่อนช่วยชีวิต ปล่อยนกกา
今生無子爲何因？ เหตุใด ชาตินี้ไม่มีลูก
前世厭根人兒孫。 ผลจาก ชาติก่อนผูกใจเกลียดลูกหลานเขา

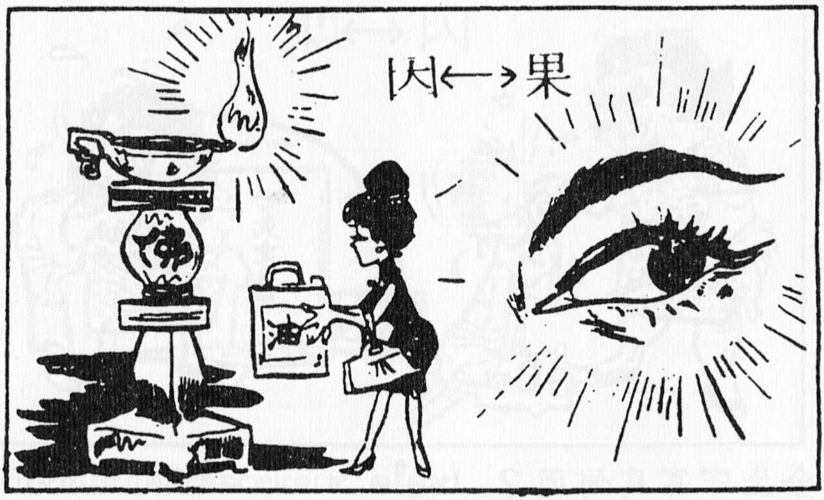
今生長命爲何因？　**เหตุใด** ชาตินี้มีอายุยั่งยืนนน
前世買物多放生。　**ผลจาก** ชาติก่อนทำทานซื้อสัตว์ปล่อย
今生短命爲何因？　**เหตุใด** อายุสั้นในชาตินี้
前世宰殺衆生身。　**ผลจาก** ชาติก่อนคร่าชีวิตสัตว์ทั้งหลาย

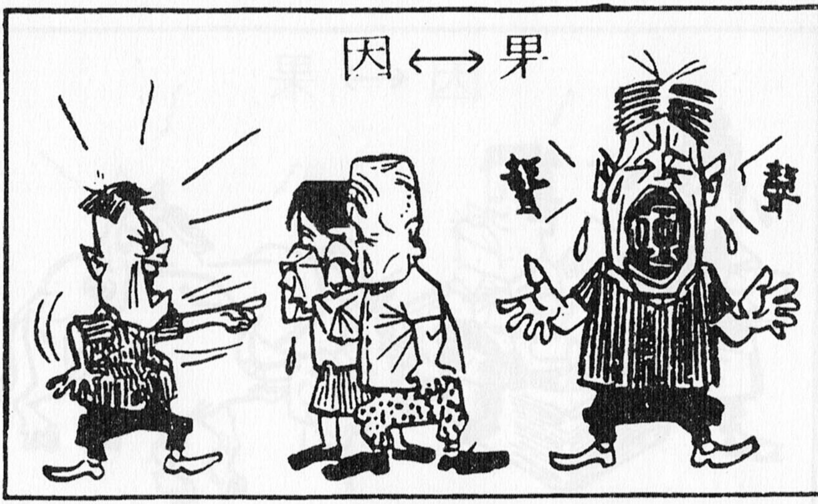
今生守寡爲何因？　**เหตุใด** ชาตินี้ขาดสามีต้องเป็นหม้าย
前世輕賤丈夫身。　**ผลจาก** ชาติก่อนทำร้ายเหยียดสามี
今生無妻爲何因？　**เหตุใด** ชาตินี้ไม่มีเมีย
前世偷姦人女妻。　**ผลจาก** ชาติก่อนลักลอบเป็นชู้ลูกเมียเขา

今生奴婢爲何因？ **เหตุใด** ชาตินี้ต้องต่ำเป็นบ่าวไพร่
前世忘恩負義人。 **ผลจาก** ชาติก่อนเนรคุณไม่ช่วยเหลือใคร

今生眼明爲何因？ **เหตุใด** ชาตินี้มีดวงตาสว่างใส
前世捨油點佛燈。 **ผลจาก** ชาติก่อนจุดโคมไฟถวายน้ำมัน

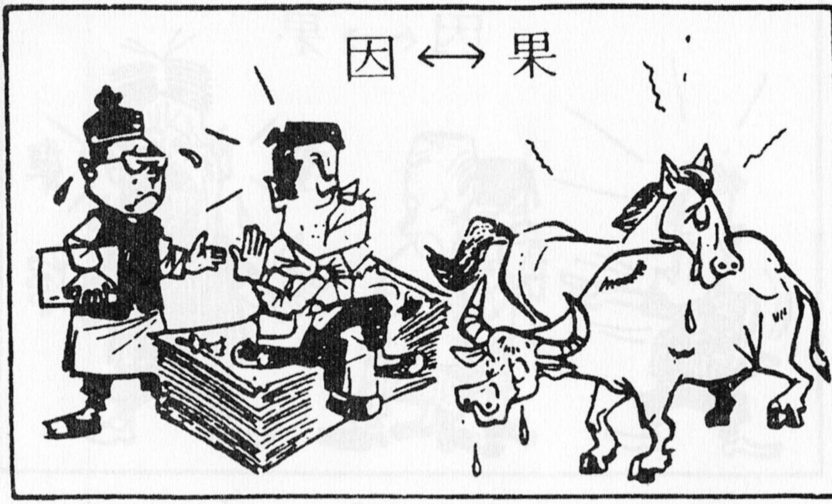
今生聾啞爲何因？
前世惡口罵雙親。

เหตุใด ชาตินี้เป็นหนวกใบ้
ผลจาก ชาติก่อนด่าพ่อแม่
พูดหยาบคาย

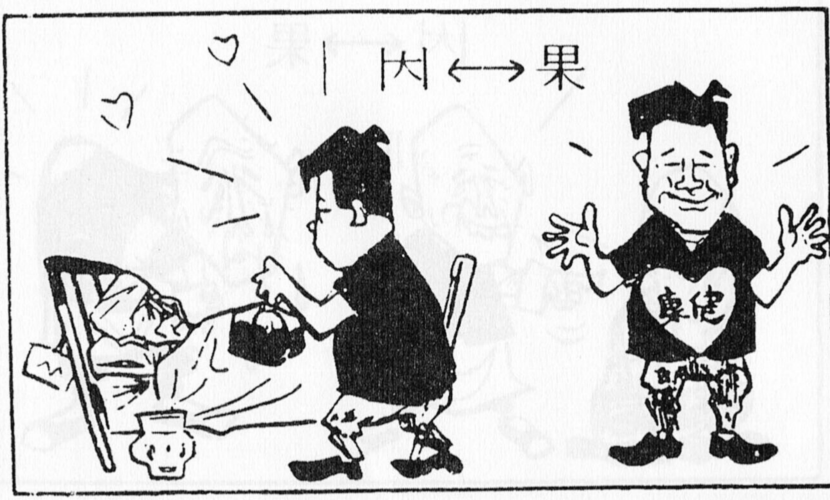

今生駝背爲何因？
前世笑了拜佛人。

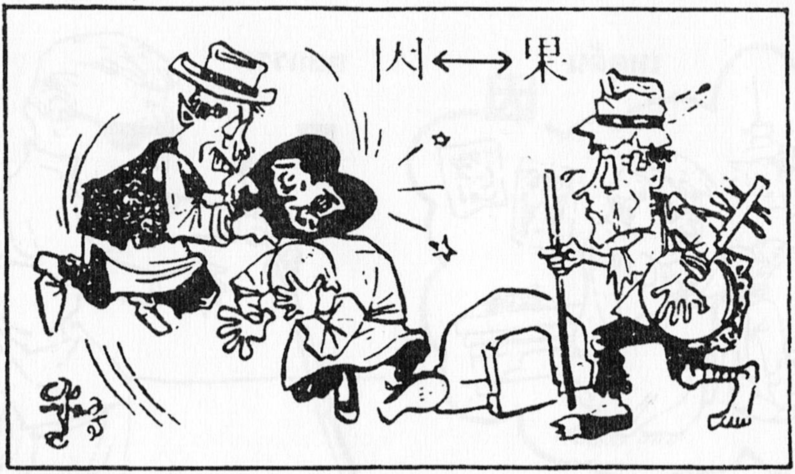
เหตุใด ชาตินี้จึงหลังโก่งค่อมคด
ผลจาก ชาติก่อนเยาะเย้ยนักพรต
คนไหว้พระ

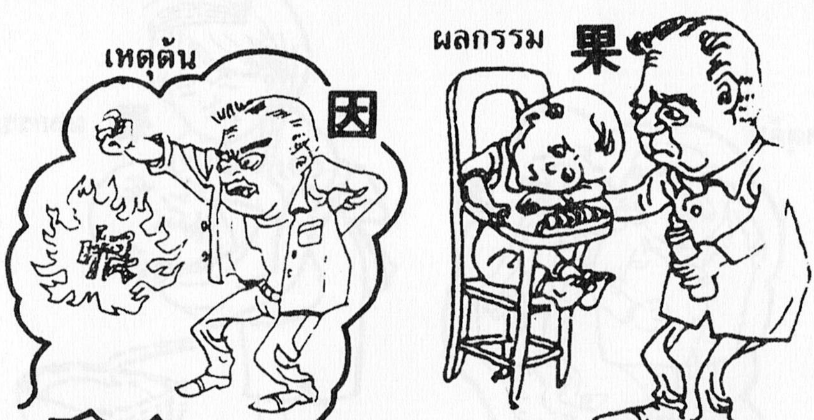
今生牛馬爲何因？ เหตุใด เกิดเป็นม้าวัวควายในชาตินี้
前世欠債不還人。 ผลจาก ชาติก่อนเป็นหนี้ไม่จ่ายคืน

今生健康爲何因？ เหตุใด ชาตินี้สุขภาพดีไร้โรคภัย
前世施藥救病人。 ผลจาก ชาติก่อนบริจาคยา
ช่วยคนไข้

零丁孤苦爲何因？　เหตุใด ยากจนไร้ญาติขาดมิตร
前世惡心侵算人。　ผลจาก ชาติก่อนใจร้ายไม่ลดลา

養子不大爲何因？　เหตุใด เลี้ยงลูกไม่โตซ้ำขี้โรค
前世皆是恨他人。　ผลจาก ชาติก่อนจิตพยาบาท
คาดแค้นใครเขาไว้

今生眼瞎爲何因？ **เหตุใด** นัยน์ตาบอดมืดมน

前世出反淫書人。 **ผลจาก** ชาติก่อนจัดพิมพ์จำหน่ายหนังสือลามก

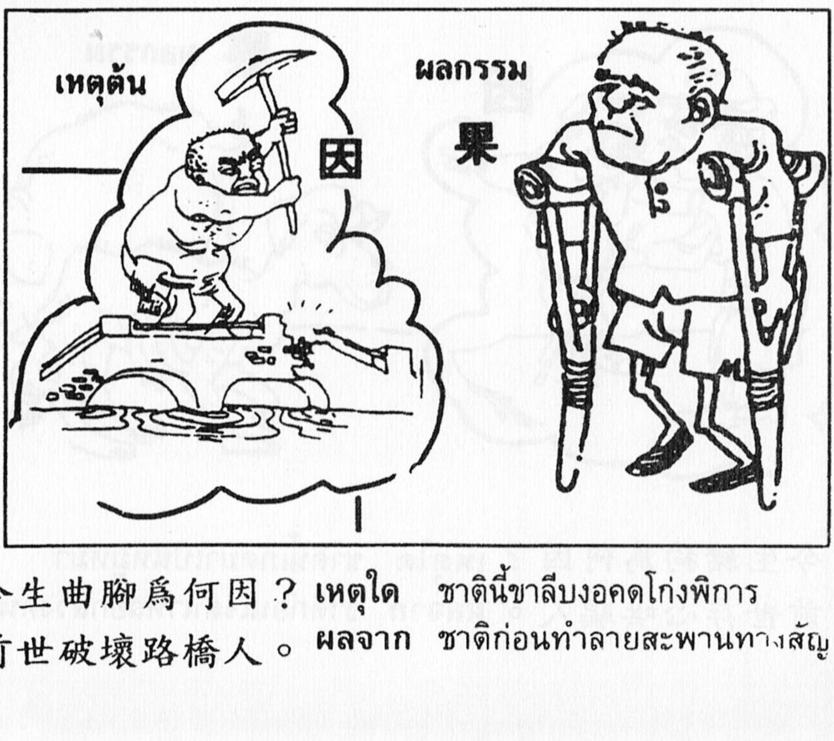

今生缺口爲何因？ **เหตุใด** เกิดชาตินี้ปากแหว่งจมูกโหว่

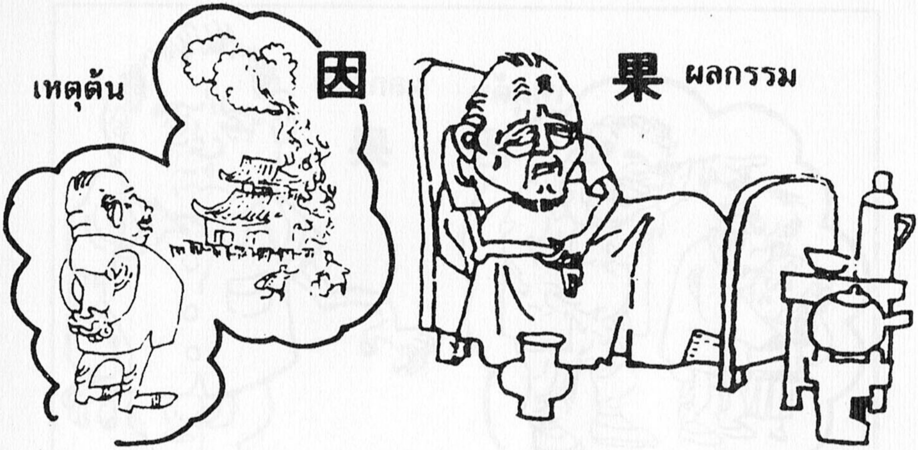
前世多說是非人。 **ผลจาก** ชาติก่อนชอบยุแหย่ให้เขาแตกกัน

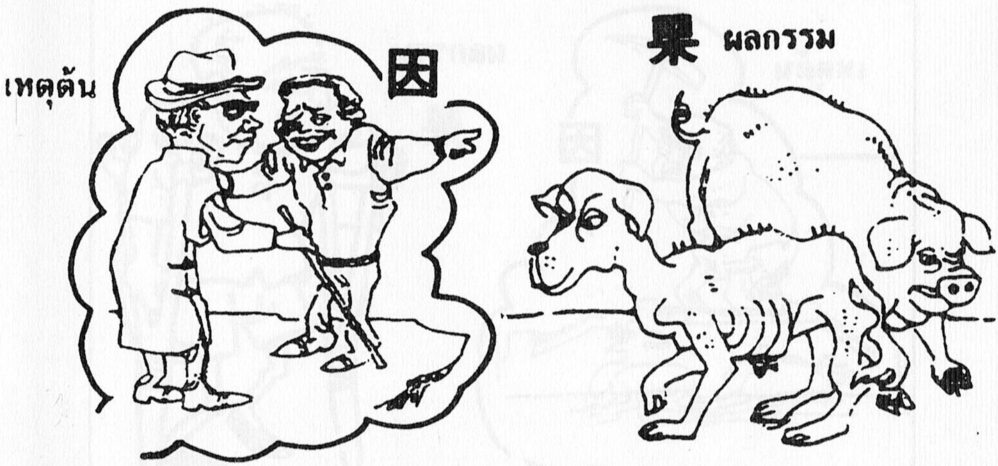
今生曲手爲何因？ เหตุใด ชาตินี้มืององ่อยเปลี้ย-เสียแขน
前世打過父母人。 ผลจาก ชาติก่อนตีพ่อตีแม่ทารุณท่าน

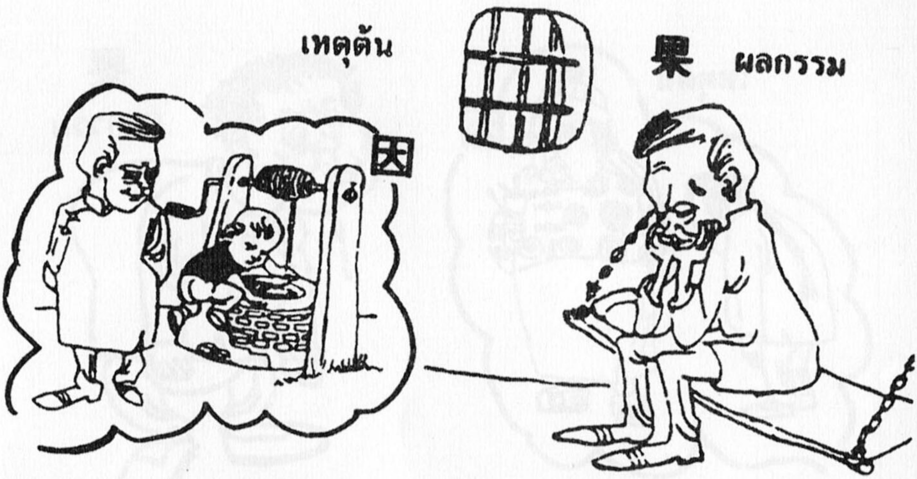
今生曲脚爲何因？ เหตุใด ชาตินี้ขาลีบงอคดโก่งพิการ
前世破壞路橋人。 ผลจาก ชาติก่อนทำลายสะพานทางสัญจร

今生多病爲何因？**เหตุใด** ชาตินี้โรคมากลำบากกาย
前世幸災樂禍人。**ผลจาก** ชาติก่อนเห็นใครวอดวายนึกยินดี

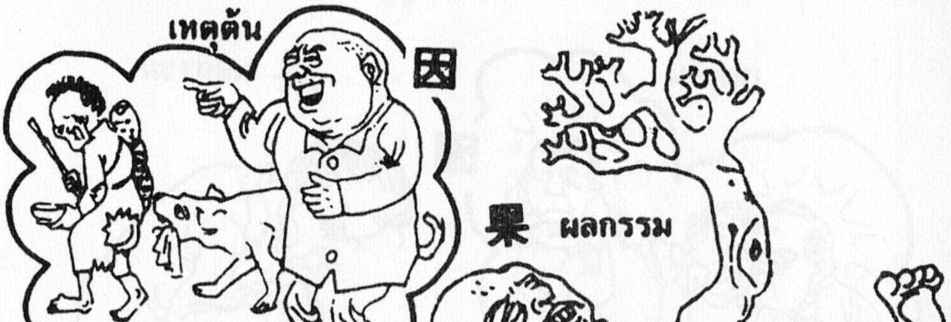

今生豬狗爲何因？**เหตุใด** ชาตินี้เกิดมาเป็นหมูหมา
前世存心哄騙人。**ผลจาก** ชาติก่อนเจตนาหลอกลวงคน

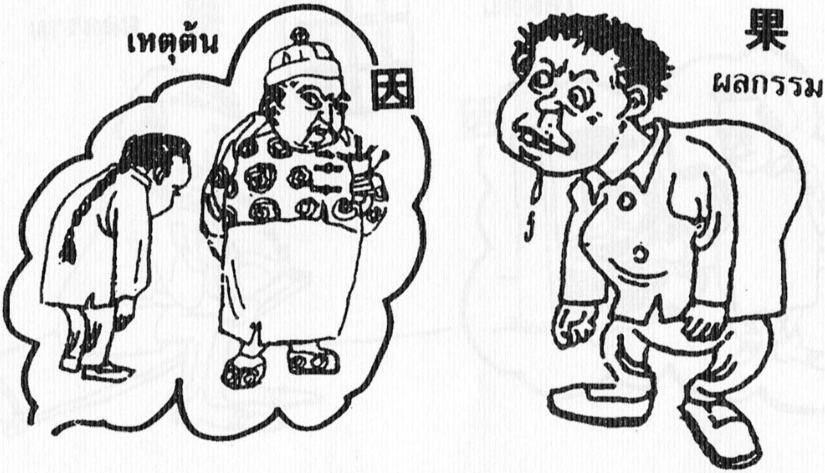
今生坐牢爲何因？ เหตุใด ชาตินี้ถูกจองจำ

前世見危不救人。 ผลจาก ชาติก่อนเห็นใครอันตรายไม่คิดช่วย

今生餓死爲何因？ เหตุใด ชาตินี้น่าสงสารต้องอดตาย

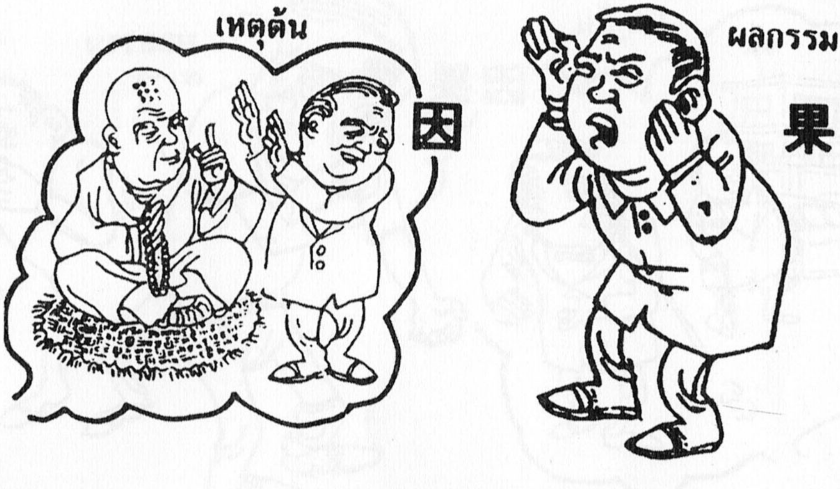
前世笑罵乞丐人。 ผลจาก ชาติก่อนเยาะหยันด่าขอทาน

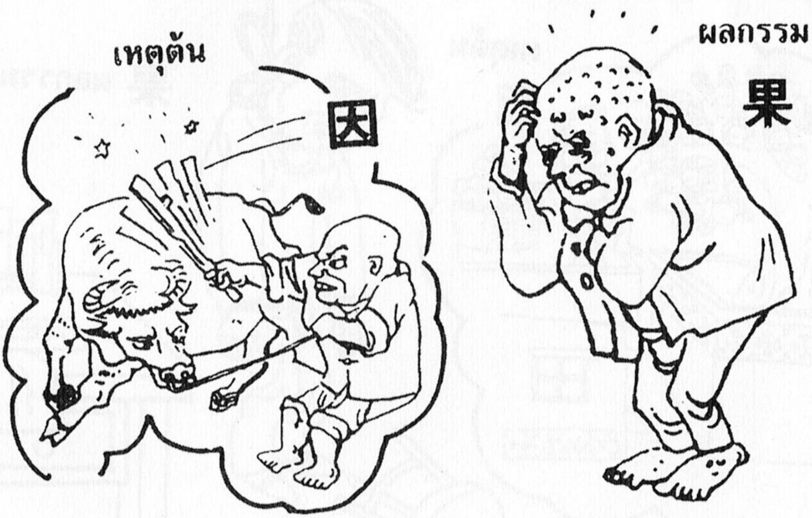
今生矮小爲何因？ เหตุใด ชาตินี้เกิดมารูปชั่ว-ต่ำเตี้ย
前世鄙視各傭人。 ผลจาก ดูถูกคนรับใช้เมื่อชาติก่อน

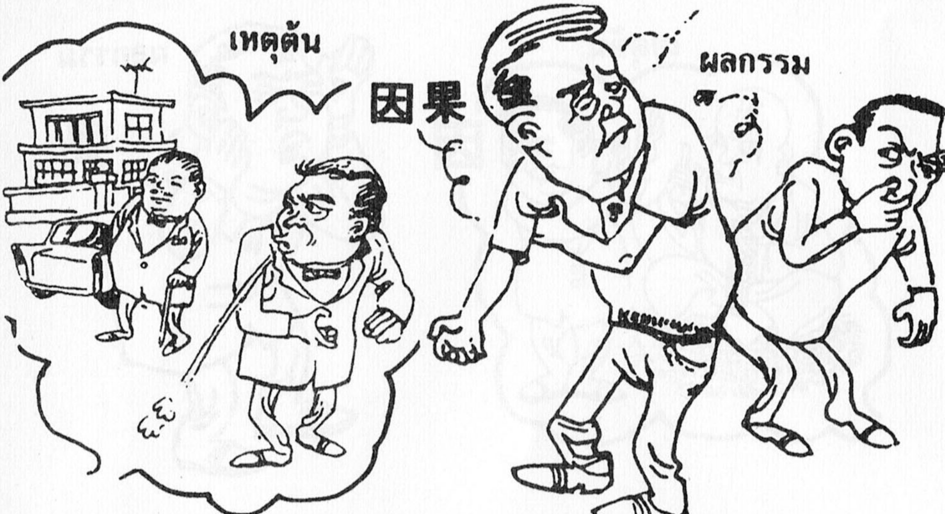
今生吐血爲何因？ เหตุใด ชาตินี้ต้องอาเจียนเป็นโลหิต
前世挑撥離間人。 ผลจาก ชาติก่อนใส่ไคล้ยุแหย่คน

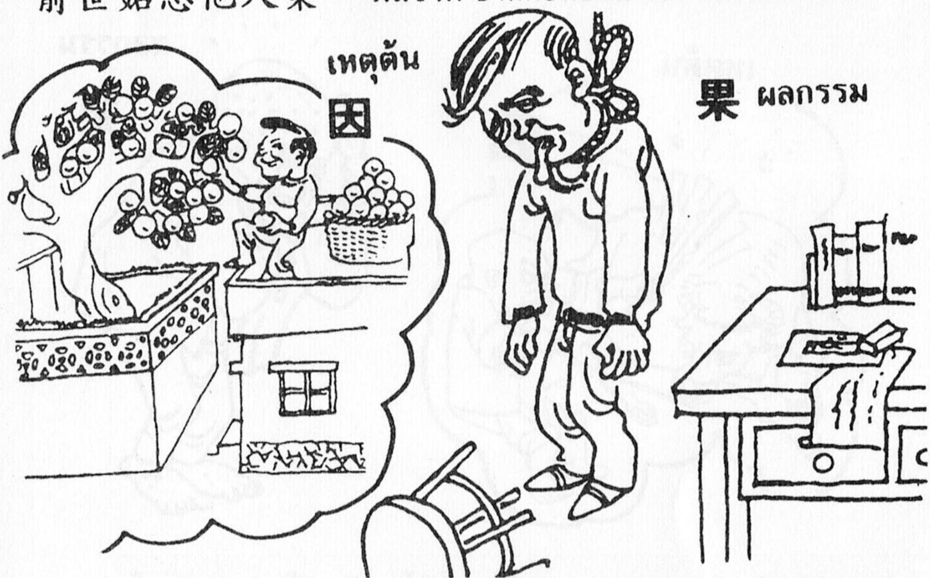
今生耳聾爲何因？เหตุใด ชาตินี้หูหนวกไม่ได้ยิน
前世聞法不信眞。ผลจาก ชาติก่อนปิดใจไม่เชื่อพระธรรมคำสอน

今生瘡癩爲何因？เหตุใด ชาตินี้เป็นโรคเรื้อนแผลเน่าเรื้อรัง
前世虐待畜生身。ผลจาก ชาติก่อนทำร้ายทารุณสัตว์ไม่ปราณี

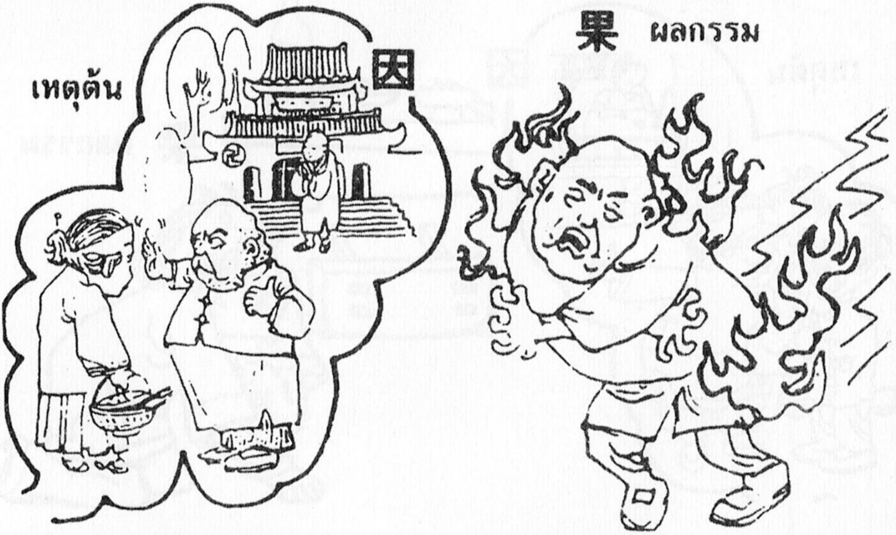
身生臭氣爲何因？ เหตุใด กลินตัวแรงน่ารังเกียจ
前世妬忌他人榮。 ผลจาก ชาติก่อนอิจฉาริษยาใครดีเกินหน้า

今生吊死爲何因？ เหตุใด ชาตินี้ต้องแขวนคอตายเพื่อใช้กรรม
前世損人利己人。 ผลจาก ชาติก่อนทำผู้อื่นเสียหายตนได้ดี

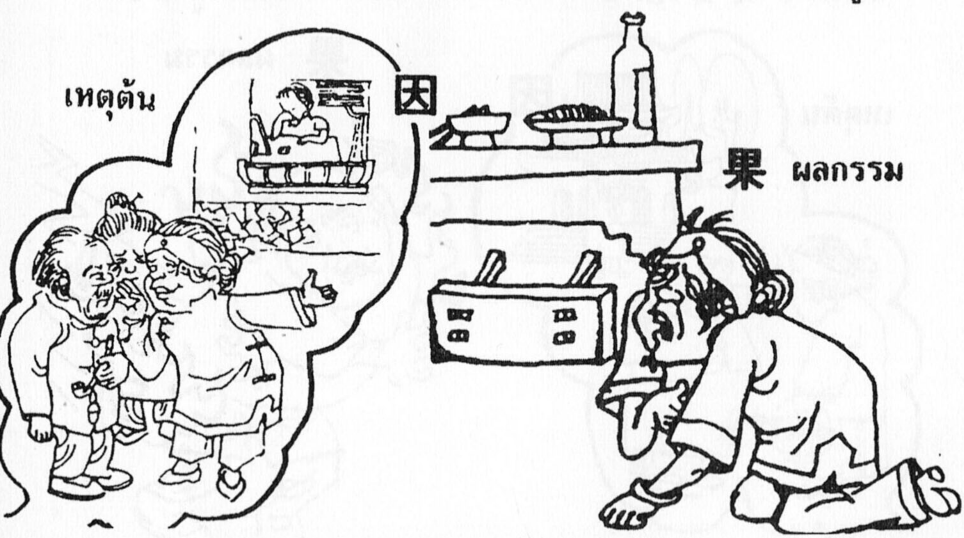
鰥寡孤獨爲何因？ เหตุใด ชาตินี้จึงอ้างว้างต้องเป็นหม้าย
前世不愛妻兒人。 ผลจาก ชาติก่อนใจร้ายไม่รักลูกเมีย

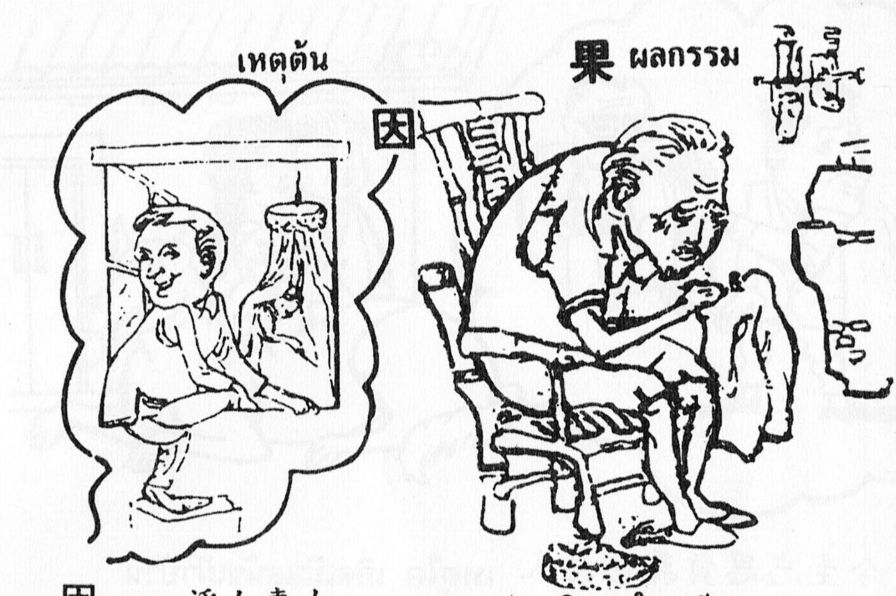
雷打火燒爲何因？ เหตุใด ต้องเจ็บปวดเพราะไฟไหม้-ฟ้าผ่า
前世毀謗出家人。 ผลจาก ชาติก่อนใส่ไคล้คนบวชเรียน

虎咬蛇傷爲何因？ เหตุใด ถูกงูขบเสือกัดทำร้ายเอา
前世多結寃仇人。 ผลจาก ชาติก่อนก่อภัยสร้างศัตรู

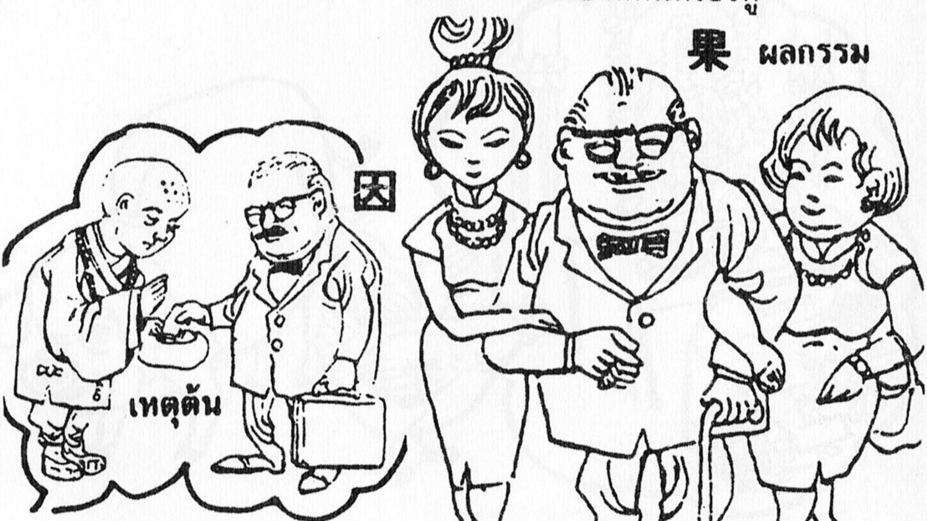

因——謠言傷人 เหตุใด สร้างข่าวลือทำลายใครต่อใคร
果——被人毒死 ผลจาก จะต้องตายเพราะถูกคนวางยา

因——淫人妻女　　　เหตุ　ล่วงเกินลูกใครเมียเขา

果——一生無妻　　　ผล　ตัวเจ้าขาดคนครองคู่

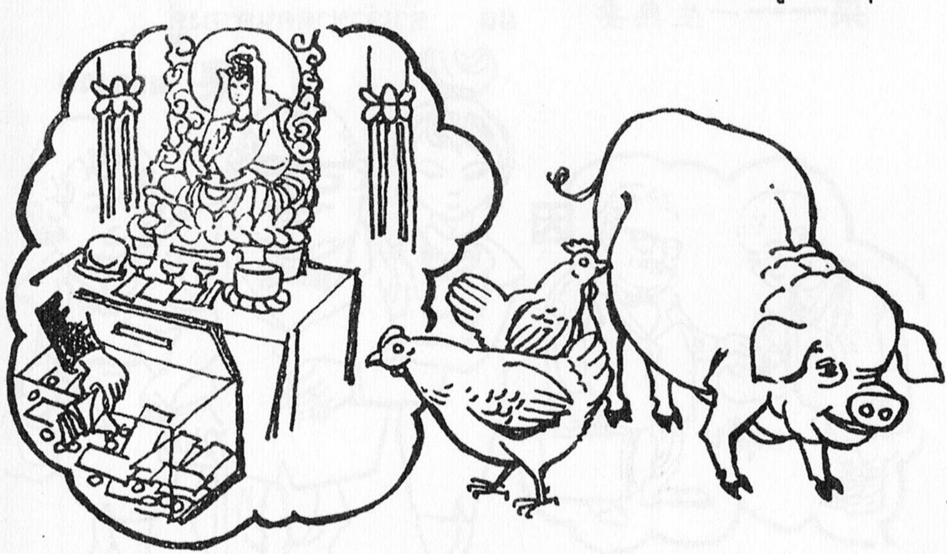

因——廣結善緣　　　เหตุ อนุโมทนาร่วมทำบุญทั่วไป

果——妻媳賢美　　　ผล จะได้ภรรยาสวยสะใภ้ดีเป็นศรีศักดิ์

今生忘恩負義害恩人 เหตุใด เกิดเป็นสุนัขเฝ้าบ้าน
後世生為狗犬守門邊 ผลจาก ชาติก่อนคิดร้ายกับผู้มีพระคุณ

今生暗吞神廟眾人錢 เหตุใด เกิดเป็นหมู-ไก่ให้คนกิน
後世生為肥豬養眾人 ผลจาก ชาติก่อนโกงเงินทำบุญ

มนต์พระแม่กวนอิม

นโม กวนซืออิมผ่อสัก ไตซือไตปุย กิวโคว่กิวหลั่ง กิวแปแซบ่วงมิ่ง โตวทุกโครไฮ

นโม กวนซืออิมผ่อสัก ไตซือไตปุย กิวโคว่กิวหลั่ง กิวแปแซบ่วงมิ่ง โตวทุกโครไฮ

<u>บรรยาย มนต์พระแม่กวนอิม</u>

ถ้าผู้ใดก็ตาม ได้สวดพระนามพระแม่กวนอิม จะทำให้จิตสงบ มีสมาธิ และเกิดปัญญา เมื่อใดที่เกิดโทสะอารมณ์ร้อน ให้สวดภาวนา จิตใจจะเย็นลง เสมือนน้ำที่ดับไฟกำลังลุกไหม้ ถ้าผู้ใดก็ตามมีความทุกข์ทางกายหรือทางใจ ให้ท่านน้อมใจระลึกถึงพระแม่กวนอิม และสวดภาวนาว่า "นโม กวนซืออิมผ่อสัก" พระแม่ท่านจะช่วยปัดเป่าบรรเทาทุกข์ หากผู้ใดตกอยู่ในภัยอันตราย ให้ตั้งจิตสวดพระนามพระแม่กวนอิม ก็สามารถผ่านพ้นภัยอันตรายทั้งปวงได้ เพราะพระแม่ท่านได้ตั้งปณิธานเอาไว้ว่า ตราบใดสรรพสัตว์ทั้งปวงไม้พ้นทุกข์ถึงฝั่ง ท่านจะไม่ไปสู่นิพพานเป็นพระพุทธเจ้า

บทสวดมนต์ขอพร
พระแม่กวนอิม มหาโพธิสัตว
(ไต่สือ)

นำโมไต่ซื้อ ไต่ปุย กิ๊วโค่ว กิ๊วหลัง กวงไต๋ เหล่งก้ำ กวนซี้อิมผ่อสัง (กราบ)

นำโมไต่ซื้อ ไต่ปุย กิ๊วโค่ว กิ๊วหลั่ง กวงไต๋ เหล่งก้ำ กวนซี้อิมผ่อสัก (กราบ)

นำโมไต่ซื้อ ไต่ปุย กิ๊วโค่ว กิ๊วหลั่ง กวงไต๋ เหล่งก้ำ กวนซี้อิมผ่อสัก (กราบ)

นำโมฮุก นำโมฮวบ นำโมเจง นำโมกิ๊วโค่ว กิ๊วหลั่ง กวนซี้อิมผ่อสัก ทั่งจี้โต โอม เกียล้อฮวดโต เกียล้อฮวดโต เกียออฮวดโต ล้อเกียฮวดโต ล้อเกีย ฮวดโต ซำผ่อออเทียง หล่อซิ้ง ตี่หล่อซิ้ง นั้งหลี่หลั่ง หลั่งหลี่ซิง เจ็กเฉียกใจเอียง ห่วบอุ่ยติ้ง นำมอมออ ปอเยปอหล่อบิ๊ก (กราบ)

* * * * * * * * *

กมล[illegible]งเอี๊ยะ

เป็นยาอายุวัฒนะ บำรุงรักษาทุกโรค

พระสูตรของโบราณ เทวดาเขาให้มา ห้ามซื้อขาย ให้เป็นทาน

1. เนื้อลูกจันทร์	1	ส่วน	5. พริกไทย	1	ส่วน
2. ยาดำ	1	ส่วน	6. หัวร้อยรู	1	ส่วน
3. มหาหิงคุ์	1	ส่วน	7. ใบบัวบก	1	ส่วน
4. การบูร	1	ส่วน			

<u>วิธีรับประทาน</u>

ผสมน้ำผึ้งปั้นเป็นลูกกลอน กินครั้งละ 4 เม็ด เช้า – เย็น

(เมื่อเป็นโรคไต กินยากับน้ำมะกรูด 1 ช้อนโต๊ะเป็นกระษัยยา

หรือกินกับน้ำมะนาว 1 ช้อนชาก็ได้)

หมั่นทำบุญให้กับครูยา เจ้าของยา

กินยาเป็นประจำ จะไม่มีโรคภัยไข้เจ็บมาเบียดเบียนเรา

อายุมั่นขวัญยืน สุขภาพแข็งแรง หมั่นทำความดี

ทาน ศีล ภาวนา

ทำให้ถึงพร้อมทุกขณะจิตทุกลมหายใจเข้าออก สาธุ

(เฮง) 01 – 6666 – 839 , 02 – 465 0316

ยาบำรุงเบญจธาตุ อายุวัฒนะ

ห้ามซื้อขาย ให้เป็นทาน กินเป็นประจำ

อายุมั่นขวัญยืน สุขภาพแข็งแรง ปราศจากโรคาพยาธิทั้งหลาย

1. เหง้าขิงแห้ง	1/2	ส่วน	7. หัวแห้วหมู	1	ส่วน
2. พริกไทย	1	ส่วน	8. กระชายดำ	1	ส่วน
3. สะค้าน	1	ส่วน	9. ลูกสมอไท	1	ส่วน
4. ดีปลี	1	ส่วน	10. ลูกสมอพิเภก	1	ส่วน
5. ชะพลู	1	ส่วน	11. ลูกมะขามป้อม	1	ส่วน
6. เจตมูลเพลิง	1	ส่วน			

ผสมน้ำผึ้งปั้นเป็นลูกกลอน กินครั้งละ 2 – 4 เม็ด เช้า – เย็น หมั่นทำความดี ทาน ศีล ภาวนา ทำให้ถึงพร้อมทุกขณะจิต ทุกลมหายใจเข้า – ออก สาธุในความดีของท่าน

(ตัวเฮง) 01 – 6666 839, 02 – 465 0316

โอโลกนี้ไม่ใช่ของเรา

ยาอายุวัฑฒนะ
ของบรมครูพระเทพอุดร

ประกอบด้วย

(๑) พาดกิ่งไม้ (บอระเพ็ด)
(๒) ใต้ธรณี (หัวแห้วหมู)
(๓) หนีสงสาร (ว่านไพร)
(๔) ไปนิพานไม่กลับ (ขมิ้นขิ้นหรือขมิ้นชัน)
(๕) น้ำอึงอากาศ (น้ำผึ้ง)

หนักอย่างละเท่า ๆ กัน บดปั้นเป็นลูกกลอน รับประทานวันละครั้ง ก่อนนอนทั้งนี้ต้องรักษาอิทธิบาท ๔ (ฉันทะ วิริยะ จิตตะ วิมังสา) อย่างเคร่งครัดด้วย

ยาแก้เบาหวานบำรุงสุขภาพ

(๑)	กระชายดำ	1	ส่วน
(๒)	ข่าแก่	1	ส่วน
(๓)	ขิงแก่	1	ส่วน
(๔)	ตะไคร้	1	ส่วน
(๕)	พริกไทยดำ	1	ส่วน
(๖)	กระเพราแดง	1	ส่วน

ต้มกินต่างน้ำดีนักแล

ใจความสำคัญ

ของมนต์ขอพรพระแม่กวนอิม

ขอนอบน้อมพระแม่กวนอิม มหาโพธิสัตว์ พระผู้เปี่ยมล้มด้วยมหาเมตตา มหากรุณาอันยิ่งใหญ่ไพศาล ขอได้โปรดบำบัดทุกข์โศก โรงภัยอันตรายทั้งปวง

ข้าพเจ้าขอน้อมถึงพุทธานุภาพ ธรรมานุภาพ สังฆานุภาพ พระแม่กวนอิมมหาโพธิสัตว์ ขอได้โปรดขจัดปัดเป่าทุกข์โศกโรคภัยทั้งปวงให้หมดสิ้นไป ขอความสุขสมปรารถนาทุกประการจงมีแด่ข้าพเจ้า ขอเทพเจ่าเบื้องบน และเทพเจ้าเบื้องล่างทั้งหมดได้โปรดปัดเป่า ให้เวรกรรมและสรรพเคราะห์ทั้งมวลจงหมดสิ้งไป

* * * * * * * * *

รายนามผู้พิมพ์หนังสือพระกษิติครรภ์โพธิสัตว์

ท่านพระครูธรรมศาสนโฆสิต (พระภิญโญ อนาลโย/ปานดำดงค์) 147 วัดราชผาติการามวรวิหาร วชิระ เขตดุสิต กรุงเทพฯ ตำแหน่งทางการปกครอง : ประธานสำนักสงฆ์ศรีดำรงธรรมาราม 92 ต.ปริก อ.สะเดา จ.สงขลา 100 เล่ม

คุณศุภลักษณ์ สุหิรัญญวานิช และครอบครัว	100 เล่ม
วงศ์ตระกูลหวะสีคง	100 เล่ม
คุณฉัตรชัย ทรัพย์สายพิน	50 เล่ม
คุณรักษ์พล–คุณยุพา–น.ส.ธัญวรัตน์–คุณเฉลิมพร ไชยมาตย์	40 เล่ม
คุณพะยง สุวรรณโณและคณะ	35 เล่ม
คุณทวีป ศรีสาย	35 เล่ม
คุณจารุพร – คุณจริน จิตตสังวร	35 เล่ม
วงศ์ตระกูลปานดำรงค์	30 เล่ม
คุณเทียนชัย – คุณอารยา – คุณธีรวีย์ จันทราวรรณ พ.ญ.จรรยวารธน์ – น.พ.ศุภฤกษ์ เจียรผัน	30 เล่ม
คุณดำ – คุณเอียด สุขคะโต	20 เล่ม
คุณธนกร พลายสา	20 เล่ม
น.ส.บุปผา แสงนรินทร์และคณะ	20 เล่ม
คุณจีรศักดิ์ – คุณรินรดา ชูชาติพงษ์ น.ส.วณัฐญดา สุขแก้ว	20 เล่ม
อาจารย์ลออ นันทกาญจน์	20 เล่ม
คุณแม่ผิน พรหมเขียว	20 เล่ม
น.ส.เพลินพิศ บุญช่วย	20 เล่ม

พอ.พิญญา – คุณแม่ลุลดดาวัลย์ พลวิชัย	20 เล่ม
คุณอัฐฉรา กอยากลาง (ร้านน้อยตลับพระท่าพระจันทร์)	18 เล่ม
น.ส.นฤมล รุ่งอภิรักษ์กุล	18 เล่ม
ร้านเกสรชัยรุ่งโรจน์	18 เล่ม
ผู้ไม่ประสงค์ออกนามอุทิศให้ (คุณอนนท์ หนูเสน)	18 เล่ม
คุณเคล้า พรหมมณี 53 หมู่10 ต.ปรึก อ.สะเดา จ.สงขลา	18 เล่ม
คุณลักษมี บุญยศ (เจ้หยก)	18 เล่ม
คุณธนกร พลาพลัง	18 เล่ม
ผู้ไม่ประสงค์ออกนาม	13 เล่ม
คุณมณี – คุณแม่ผิ้น จำเริญนุสิทธิ์ และครอบครัว	10 เล่ม
คุณวันดี ลักษณะสกุล	10 เล่ม
คุณสนั่น ทองเกลี้ยง	10 เล่ม
คุณสุภาพ – คุณสมพร ประสมสุข และครอบครัว	10 เล่ม
คุณพ่อแค้ลว – คุณแม่บุญศรี คงดำ	10 เล่ม
คุณแม่ผิน ศรีประสม	10 เล่ม
คุณละม่อม บัวสาย	10 เล่ม
คุณพ่อเปลื้อง บุญมี	10 เล่ม
คุณคำเอ้ย ลิ่วเจริญศักดิ์กุล	10 เล่ม
คุณพุฑฒิชา รอดจีน	10 เล่ม
ด.ต.ปฏิพัทธ์ – คุณกิ่งเพชร ปานดำรงค์	10 เล่ม
น.ส.ฐานิดา ชั่งตวงจิตร	10 เล่ม
วงค์ตระกูลขุนพรหม	10 เล่ม

วงค์ตระกูลพลายบัว	10 เล่ม
คุณวิรัตน์ – คุณเผ็กเลี่ยน ทองชะนะ	10 เล่ม
คุณแม่เนียม วิใจ	10 เล่ม
คุณมุกดา ปิ่นทรายมูล	10 เล่ม
คุณเมธี – คุณศิริรัตน์ วรธนารัตดิ์	10 เล่ม
น.พ.ธีระ–น.พ.กอบโชค–พ.ญ.ภัทรวรรณ–คุณธีรวัฒน์ วรธนารัตน์	10 เล่ม
คุณแปลก ขวดปลอด	10 เล่ม
คณะกรมการสถานศึกษา ครู นักเรียน โรงเรียนบ้านคณะเสมิค	10 เล่ม
ชมรมสานุศิษย์สำนักปู่สวรรค์	9 เล่ม
คุณแดง ทองแก้วและครอบครัว	9 เล่ม
คุณขนิษฐา สุวรรณคีรี	7 เล่ม
คุณกิตติเชษฐ์ – คุณสุนีเพชรมี	7 เล่ม
คุณทรงศักดิ์ โรจน์คุรีเสถียร	6 เล่ม
คุณประพักตร์ ไกรกรงจักร	6 เล่ม
คุณแม่เคล้า แก้วมอญ	6 เล่ม
คุณผกามาศ ไวสมมาตรและครอบครัว	6 เล่ม
ด.ต.จรัส – คุณสุพร บุญมีและครอบครัว	6 เล่ม
คุณนุศรา (ร้านสินสังฆภัณฑ์)	5 เล่ม
คุณเหิม	5 เล่ม
คุณสมศักดิ์ ภูมิเจริญ	5 เล่ม
คุณชิตชัย บุญช่วย	5 เล่ม

คุณพ่อเวียง – คุณแม่พิน ทองสองสี	5 เล่ม
คุณระวีวรรณ ภัทรประภา	5 เล่ม
คุณจุฑาทิพย์ ชัยบัณฑจิตและครอบครัว	5 เล่ม
คุณสุกัญญา แก้วประชุมและครอบครัว	5 เล่ม
คุณรัตนา แก้วประชุมและครอบครัว	5 เล่ม
คุณอมรรัตน์ พรหมคงบุญ	5 เล่ม
คุณเจียน – คุณสุดเอื้อม	5 เล่ม
ด.ช.ปฐมคช ประทีปทอง	4 เล่ม
คุณจีรศักดิ์ อินทุเศรษฐ์	4 เล่ม
คุณบุญรวย สุขล้อม	4 เล่ม
คุณแม่เลื่อน อินชัย	3 เล่ม
คุณจุ่น มหาพรหม	3 เล่ม
คุณแม่ประดับ สุวรรณรัตน	3 เล่ม
คุณแม่เภา จันทคาม	3 เล่ม
คุณกาญจนา จิตคารม	3 เล่ม
คุณประภาพรรณ จุ้ยชัยโย	3 เล่ม
คุณต้อย อินทรัตน์	3 เล่ม
คุณอัมภิกา ศรีจำเริญ	3 เล่ม
คุณสุณี รัตนะ	3 เล่ม
คุณเคล้า แผ่เผื่อ	3 เล่ม
คุณณรงค์ศักดิ์ สะขรมณี	3 เล่ม
คุณพร – คุณบุญลิบ พูลสวัสดิ์	3 เล่ม

คุณแม่พรรณี ชูกลิ่น	3 เล่ม
หลวงจุฬารัตน์ ธาราธรรมรัตน์	3 เล่ม
คุณหวล อยู่สุข	3 เล่ม
คุณอิ่ม พรหมเอียด	3 เล่ม
ด.ช.เสถียร สังนนท์	3 เล่ม
คุณแม่ใจดี กำเนิดทอง	3 เล่ม
คุณแม่สั้น ผลนารี	3 เล่ม
คุณประดับ จีนคง	3 เล่ม
พระราชศักดิ์ จริยโสภโน (สาคริทร์) หลวงพุต	3 เล่ม
คุณสมจิต – คุณยุพา สุรินทร์ พระเทวินทร์ ธนพโล	3 เล่ม
คุณลั่น อุปถัมภ์	3 เล่ม
คุณสำลี แดงคงแก้ว	3 เล่ม
ป้าจบ วิจิตการวงศ์	3 เล่ม
คุณพยุง จิรพัฒนดิษฐ์	3 เล่ม
รศ.ดร.สุธรรม เลิศพงษ์ประเสริฐ	2 เล่ม
คุณสาโรจน์ ดาราสมาน	2 เล่ม
รศ.ดร.วิเชียร ตันตระเสนีย์	2 เล่ม
คุณอภิวัฒน์ แก้วเกตุสัมพันธ์	2 เล่ม
คุณอุดมพร โมเตต	2 เล่ม
คุณบุญหวี แก้วล่ามสัก	2 เล่ม
คุณปณิพัช เกิดเต็มภูมิ	2 เล่ม
ผู้ไม่ประสงค์ออกนาม	2 เล่ม

คุณมิตร นวลศรี (ร.พ. ประสาท)	2 เล่ม
น.ส.สุนีย์ นิมพูนสวัสดิ์	1 เล่ม
คุณอภิชิต ตานเศรษฐ์	1 เล่ม
คุณนวลศรี สังข์อยู่	1 เล่ม
คุณพิชิต อติชาติพงศ์	1 เล่ม
คุณคันธรัตน์ ชนะคุ้ม	1 เล่ม
คุณวรลักษณ์ วงศ์หิรัญเดชา	1 เล่ม
น.ส.บุณณดา กิติโกพะ	1 เล่ม
คุณโชคชัย อุทชัยโย	1 เล่ม
คุณมนธิดา ตั้งไพธิธรรม	1 เล่ม
คุณพรชัย เจริญศิริผลกิจ	1 เล่ม
คุณกฤษดา เหล่าวัฒนาวงค์	1 เล่ม
คุณดุจฤดี บุญมี	1 เล่ม
คุณฟุกจิ้น วิจิตตการวงค์	1 เล่ม
คุณปุ๊ ปาลรัตน์	1 เล่ม
คุณอำภัย ปาลรัตน์	1 เล่ม

ข้าพเจ้าตั้งจิตอุทิศผล บุญกุศลนี้ไปให้ไพศาล

ถึงบิดามารดาและอาจารย์ อีกลูกหลานญาติมิตรสนิทกัน

คนเคยร่วมทำงานการทั้งหลาย มีส่วนได้ในกุศลผลของฉัน

ทั้งเจ้ากรรมนายเวรและเทวัญ ขอให้ท่านได้กุศลผลนี้เทอญ.

ขออภัยหากพิมพ์ชื่อท่านผิดหรือตกหล่น

มรดกพ่อ - แม่

พ่อแม่ไม่ มีเงินทอง จะกองให้
จงตั้งใจ พากเพียร เรียนหนังสือ

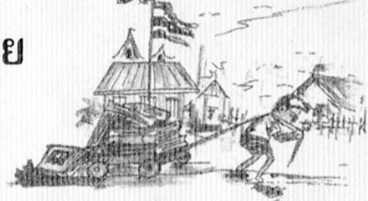

หาวิชา ความรู้ เป็นคู่มือ
เพื่อยึดถือ เอาไว้ ใช้เลี้ยงกาย

พ่อกับแม่ มีแต่ จะแก่เฒ่า
จะเลี้ยงเจ้า เรื่อยไป นั้นอย่าหมาย

ใช้วิชา ช่วยตน ไปจนตาย
ลูกสบาย แม่กับพ่อ ก็ชื่นใจ

โอม
มา
นี่
ปา
หมี่
ฮง

